

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 169

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 65
27 iunie 2022

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2022/991 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/794 în ceea ce privește cooperarea Europol cu părțile private, prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol în sprijinul anchetelor penale și rolul Europol în materie de cercetare și inovare** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2022/992 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1628 în ceea ce privește prelungirea competenței conferite Comisiei de a adopta acte delegate ⁽¹⁾** 43

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2022/993 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2022 privind nivelul minim de formare a navigatorilor ⁽¹⁾** 45

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2022/991 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 8 iunie 2022

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/794 în ceea ce privește cooperarea Europol cu părțile private, prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol în sprijinul anchetelor penale și rolul Europol în materie de cercetare și inovare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 88,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) a fost instituită prin Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ pentru a susține și a consolida activitatea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea acestora pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre, a terorismului și a formelor de criminalitate ce aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii.
- (2) Europa se confruntă cu o situație în materie de securitate aflată în continuă schimbare, cu amenințări la adresa securității care evoluează și sunt tot mai complexe. Teroriștii și alți infractori profită de transformarea digitală și de noile tehnologii, în special de interconectivitate și de estomparea granițelor dintre lumea fizică și cea digitală, de exemplu disimulându-și infracțiunile și identitățile cu ajutorul unor tehnici tot mai sofisticate. Teroriștii și alți infractori și-au dovedit abilitatea de adaptare a modurilor lor de operare și de dezvoltare de noi activități infracționale în perioade de criză, inclusiv prin folosirea unor instrumente bazate pe tehnologie pentru a multiplica și a extinde gama și amplitudinea activităților lor infracționale. Terorismul rămâne o amenințare semnificativă la adresa libertății și a modului de viață al cetățenilor Uniunii.
- (3) Amenințări evolutive și complexe se propagă dincolo de frontiere, acoperă diverse infracțiuni pe care le facilitează și se manifestă în cadrul unor grupuri multiinfracționale de criminalitate organizată care săvârșesc un spectru larg de activități infracționale. Întrucât acțiunile întreprinse la nivel național și cooperarea transfrontalieră nu sunt suficiente pentru a face față respectivelor amenințări transnaționale în materie de securitate, autoritățile competente ale statelor membre au recurs tot mai mult la sprijinul și cunoștințele de specialitate pe care Europol le oferă în vederea prevenirii și combaterii formelor grave de criminalitate și a terorismului. De la data la care Regulamentul (UE) 2016/794 a devenit aplicabil, importanța operațională a atribuțiilor Europol a crescut substanțial. În plus, noul mediu în care se manifestă amenințările modifică întinderea sprijinului și tipul de sprijin de care statele membre au nevoie și pe care se așteaptă să îl primească din partea Europol pentru a garanta siguranța cetățenilor.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 4 mai 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 mai 2022.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (4) Prin urmare, ar trebui să fie conferite sarcini suplimentare Europol prin prezentul regulament pentru a permite Europol să sprijine mai bine autoritățile competente ale statelor membre, păstrând în același timp pe deplin responsabilitățile statelor membre în domeniul securității naționale prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Mandatul consolidat al Europol ar trebui să fie echilibrat cu garanții consolidate în ceea ce privește drepturile fundamentale și creșterea responsabilității, a răspunderii și a supravegherii, inclusiv a controlului parlamentar și a controlului realizat prin intermediul consiliului de administrație al Europol (denumit în continuare „consiliul de administrație”). Pentru a permite Europol să își îndeplinească mandatul, ar trebui să i se pună la dispoziție resurse umane și financiare adecvate în sprijinul atribuțiilor sale suplimentare.
- (5) Întrucât Uniunea se confruntă cu amenințări sporite generate de grupuri de criminalitate organizată și atacuri teroriste, un răspuns eficace al autorităților de aplicare a legii trebuie să includă disponibilitatea unor unități speciale de intervenție, interoperabile și bine pregătite, specializate în controlul situațiilor de criză provocate de om. În Uniune, unitățile speciale de intervenție ale statelor membre cooperează în temeiul Deciziei 2008/617/JAI a Consiliului ⁽³⁾. Europol ar trebui să poată sprijini respectivele unități speciale de intervenție prin furnizarea de sprijin tehnic și financiar, completând eforturile întreprinse de statele membre.
- (6) În ultimii ani, atacurile cibernetice la scară largă, inclusiv atacuri provenite din țări terțe, au vizat atât entități publice, cât și entități private din numeroase jurisdicții din Uniune și din afara acesteia, afectând diverse sectoare, printre care se numără transporturile, sănătatea și serviciile financiare. Prevenirea, identificarea, anchetarea și urmărirea penală a unor astfel de atacuri cibernetice sunt sprijinite prin coordonarea și cooperarea dintre actorii relevanți, inclusiv Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA) instituită prin Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, autoritățile competente pentru securitatea rețelelor și a sistemelor informatice, în sensul Directivei (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, autoritățile competente ale statelor membre și părțile private. Pentru a asigura cooperarea eficace dintre toți actorii relevanți la nivelul Uniunii și la nivel național cu privire la atacurile cibernetice și amenințările cibernetice, Europol ar trebui să coopereze cu ENISA, în special prin schimbul de informații și sprijinul analitic în domenii care intră în sfera lor de competență.
- (7) Infractorii care prezintă un grad ridicat de risc joacă un rol principal în cadrul rețelelor infracționale, iar activitățile lor infracționale generează un risc important pentru securitatea internă a Uniunii. Pentru contracararea grupurilor de criminalitate organizată care prezintă un grad ridicat de risc și a liderilor acestora, Europol ar trebui să poată sprijini statele membre să își concentreze răspunsul în materie de investigare asupra identificării membrilor și a liderilor respectivelor rețele, a activităților lor infracționale și a activelor lor financiare.
- (8) Amenințările pe care le reprezintă formele grave de criminalitate necesită un răspuns coordonat, coerent, multidisciplinar și multiinstituțional. Europol ar trebui să poată facilita și sprijini inițiative în materie de securitate bazate pe informații operative, lansate de statele membre, cu scopul de a identifica, de a le stabili ordinea de prioritate și de a aborda amenințările generate de formele grave de criminalitate, printre aceste inițiative numărându-se Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT). Europol ar trebui să poată acorda unor astfel de inițiative sprijin administrativ, logistic, financiar și operațional.
- (9) Sistemul de informații Schengen (SIS), instituit în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală prin Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, este un instrument esențial pentru menținerea unui nivel ridicat de securitate în spațiul de libertate, securitate și justiție. Europol, în calitate de centru pentru schimbul de informații în Uniune, primește și deține informații valoroase furnizate de țările terțe și de organizațiile internaționale cu privire la persoanele suspectate a fi implicate în infracțiuni care se încadrează în obiectivele Europol. În cadrul obiectivelor sale și al atribuției sale de a sprijini statele membre în prevenirea și combaterea formelor grave de criminalitate și a terorismului, Europol ar trebui să sprijine statele membre în ceea ce privește prelucrarea datelor care îi sunt furnizate de țări terțe sau de organizații internaționale, propunând posibila introducere de către statele membre în SIS a unor semnalări în cadrul unei noi categorii de semnalări privind existența de informații în interesul Uniunii (denumite în continuare

⁽³⁾ Decizia 2008/617/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză (JO L 210, 6.8.2008, p. 73).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2016/1148 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iulie 2016 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate a rețelelor și a sistemelor informatice în Uniune (JO L 194, 19.7.2016, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018, p. 56).

„semnalări privind existența de informații”), pentru a pune respectivele semnalări privind existența de informații la dispoziția utilizatorilor finali ai SIS. În acest scop, ar trebui să fie instituit un mecanism de raportare periodică pentru a se asigura că statele membre și Europol sunt informate cu privire la rezultatul verificării și analizei datelor respective și dacă informațiile au fost introduse în SIS. Modalitățile de cooperare a statelor membre în ceea ce privește prelucrarea datelor și introducerea semnalărilor privind existența de informații în SIS, în special în ceea ce privește combaterea terorismului, ar trebui să facă obiectul unei coordonări continue între statele membre. Consiliul de administrație ar trebui să precizeze criteriile pe baza cărora ar trebui să fie posibil pentru Europol să emită propuneri pentru introducerea în SIS a unor astfel de semnalări privind existența de informații.

- (10) Europol joacă un rol important în sprijinirea mecanismului de evaluare și monitorizare pentru verificarea aplicării acquis-ului Schengen, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului ⁽⁷⁾. Prin urmare, Europol ar trebui, la cererea statelor membre, să contribuie prin cunoștințe de specialitate, analize, rapoarte și alte informații relevante la mecanismul de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen.
- (11) Evaluările riscurilor ajută la anticiparea noilor tendințe și la răspunsul față de noile amenințări reprezentate de formele grave de criminalitate și de terorism. Pentru a sprijini Comisia și statele membre în realizarea unor evaluări eficiente ale riscurilor, Europol ar trebui să furnizeze Comisiei și statelor membre analize de evaluare a amenințărilor pe baza informațiilor pe care le deține cu privire la fenomenele și tendințele infracționale, fără a aduce atingere dreptului Uniunii referitor la gestionarea riscurilor în domeniul vamal.
- (12) Pentru ca finanțarea acordată de Uniune pentru cercetarea din domeniul securității să își atingă obiectivul de a se asigura că respectiva cercetare își valorifică întregul potențial și pentru a răspunde nevoilor autorităților de aplicare a legii, Europol ar trebui să acorde asistență Comisiei în ceea ce privește identificarea principalelor teme de cercetare și în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a programelor-cadru de cercetare și inovare ale Uniunii care sunt relevante pentru obiectivele Europol. Dacă este cazul, ar trebui să fie posibil ca Europol să disemineze rezultatele activităților sale de cercetare și inovare ca parte a contribuției sale la crearea de sinergii între activitățile de cercetare și inovare ale organelor relevante ale Uniunii. Atunci când proiectează și concepe activități de cercetare și inovare relevante pentru obiectivele Europol, ar trebui ca Europol să fie în măsură, după caz, să consulte Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei. Europol ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a evita conflictele de interese. Europol ar trebui să nu beneficieze de finanțare din partea unui anumit program-cadru al Uniunii în cazul în care Europol acordă asistență Comisiei în ceea ce privește identificarea principalelor teme de cercetare sau în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a respectivului program. Este important ca Europol să se poată baza pe acordarea de finanțare adecvată pentru a fi în măsură să sprijine statele membre și Comisia în domeniul cercetării și inovării.
- (13) Este posibil ca Uniunea și statele membre să adopte măsuri restrictive privind investițiile străine directe din motive de securitate sau de ordine publică. În acest scop, Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ stabilește un cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune. Investițiile străine directe în tehnologiile emergente merită o atenție deosebită, deoarece pot avea implicații semnificative pentru securitate și ordinea publică, în special atunci când astfel de tehnologii sunt utilizate de autoritățile competente ale statelor membre. Dată fiind implicarea Europol în monitorizarea tehnologiilor emergente și implicarea sa în dezvoltarea de noi modalități de utilizare a acestor tehnologii în activitățile de aplicare a legii, în special prin intermediul laboratorului său de inovare și prin intermediul Centrului UE de inovare pentru securitatea internă, Europol deține cunoștințe vaste cu privire la posibilitățile oferite de aceste tehnologii, precum și cu privire la riscurile asociate utilizării lor. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca Europol să sprijine statele membre în ceea ce privește examinarea investițiilor străine directe în Uniune și riscurile aferente pentru securitate care privesc întreprinderi care furnizează tehnologii, inclusiv software, utilizate de Europol pentru prevenirea și anchetarea infracțiunilor care se încadrează în obiectivele Europol sau tehnologii critice care ar putea fi utilizate pentru facilitarea terorismului. În acest context, cunoștințele de specialitate ale Europol ar trebui să sprijine evaluarea investițiilor străine directe și a riscurilor aferente pentru securitate. Ar trebui să se ia în considerare îndeosebi dacă investitorul străin a fost deja implicat în activități care afectează securitatea, dacă există un risc serios ca investitorul străin să desfășoare activități ilegale sau infracționale și dacă investitorul străin este controlat direct sau indirect de guvernul unei țări terțe, inclusiv prin subvenții.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1053/2013 al Consiliului din 7 octombrie 2013 de instituire a unui mecanism de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen și de abrogare a Deciziei Comitetului executiv din 16 septembrie 1998 de instituire a Comitetului permanent pentru evaluarea și punerea în aplicare a Acordului Schengen (JO L 295, 6.11.2013, p. 27).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1).

- (14) Europol furnizează cunoștințe de specialitate pentru combaterea formelor grave de criminalitate și a terorismului. La cererea unui stat membru, personalul Europol ar trebui să poată acorda autorităților competente ale respectivului stat membru sprijin operațional, în cadrul operațiunilor și al anchetelor, în special prin facilitarea schimbului transfrontalier de informații și prin furnizarea de sprijin criminalistic și tehnic în cadrul operațiunilor și al anchetelor, inclusiv în contextul echipelor comune de anchetă. La cererea unui stat membru, personalul Europol ar trebui să aibă dreptul de a fi prezent atunci când sunt în desfășurare măsuri de anchetă în statul membru respectiv. Personalul Europol ar trebui să nu aibă competența de a desfășura măsuri de anchetă.
- (15) Unul dintre obiectivele Europol este de a sprijini și a consolida activitatea autorităților competente ale statelor membre și cooperarea lor reciprocă în ceea ce privește prevenirea și combaterea formelor de criminalitate ce aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii. Pentru a consolida acest sprijin, directorul executiv al Europol (denumit în continuare „directorul executiv”) ar trebui să le poată propune autorităților competente ale unui stat membru ca acestea să inițieze, să efectueze sau să coordoneze ancheta cu privire la o infracțiune care privește numai respectivul stat membru dar aduce atingere unui interes comun aflat în sfera unei politici a Uniunii. Europol ar trebui să informeze Eurojust și, dacă este cazul, Parchetul European (EPPO), instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽⁹⁾, cu privire la orice astfel de propunere.
- (16) Publicarea identității și a anumitor date cu caracter personal ale persoanelor suspectate sau condamnate, care sunt căutate în temeiul unei hotărâri judecătorești naționale, sporește șansele statelor membre de localizare și de arestare a acestor persoane. Pentru a sprijini statele membre în ceea ce privește localizarea și arestarea unor astfel de persoane, Europol ar trebui să poată publica pe site-ul său web informații privind persoanele cele mai căutate în Europa pentru infracțiuni care se încadrează în obiectivele Europol. În același sens, Europol ar trebui să faciliteze furnizarea de către public a informațiilor referitoare la respectivele persoane ale statelor membre și Europol.
- (17) Odată ce Europol a stabilit că datele cu caracter personal pe care le primește se încadrează în obiectivele sale, ar trebui să poată prelucra respectivele date cu caracter personal în următoarele patru situații. În prima situație, datele cu caracter personal primite privesc oricare dintre categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/794 (denumită în continuare „anexa II”). În a doua situație, datele cu caracter personal primite reprezintă date privind anchetele care conțin date care nu privesc niciuna dintre categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II, dar care au fost furnizate în urma unei solicitări de sprijin din partea Europol pentru o anchetă penală specifică, de către un stat membru, EPPO, Eurojust sau o țară terță, cu condiția ca respectivul stat membru, EPPO, Eurojust sau respectiva țară terță să fie autorizată să prelucrez astfel de date privind anchetele în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern. În situația respectivă, Europol ar trebui să fie în măsură să prelucrez respectivele date privind anchetele atât timp cât sprijină respectiva anchetă penală specifică. În a treia situație, datele cu caracter personal primite ar putea să nu aibă legătură cu categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II și nu au fost furnizate în urma unei solicitări de sprijin din partea Europol pentru o anchetă penală specifică. În situația respectivă, ar trebui să fie posibil ca Europol să verifice dacă respectivele date cu caracter personal privesc vreuna dintre respectivele categorii de persoane vizate. În a patra situație, datele cu caracter personal primite au fost furnizate în vederea unor proiecte de cercetare și inovare și nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II.
- (18) În conformitate cu articolul 73 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾, după caz și în măsura posibilului, este necesar ca Europol să facă o distincție clară între datele cu caracter personal care privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II.
- (19) În cazurile în care statele membre utilizează infrastructura Europol pentru schimbul de date cu caracter personal privind infracțiuni care nu se încadrează în obiectivele Europol, Europol ar trebui să nu aibă acces la respectivele date și ar trebui să se considere că Europol este o persoană împuternicită de operator în temeiul articolului 87 din Regulamentul (UE) 2018/1725. În respectivele cazuri, Europol ar trebui să poată prelucra date care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II. În cazurile în care statele membre utilizează infrastructura Europol pentru schimbul de date cu caracter personal privind infracțiuni care se încadrează în obiectivele Europol și în care acordă Europol acces la respectivele date, cerințele legate de categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II ar trebui să se aplice oricărei alte prelucrări a datelor respective de către Europol.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (20) Cu respectarea principiului reducerii la minimum a datelor, Europol ar trebui să poată verifica dacă datele cu caracter personal primite în contextul prevenirii și al combaterii infracțiunilor care se încadrează în obiectivele sale privesc una dintre categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II. În acest scop, Europol ar trebui să poată efectua o analiză prealabilă a datelor cu caracter personal primite cu unicul scop de a stabili dacă datele în cauză privesc vreuna dintre respectivele categorii de persoane vizate prin verificarea respectivelor date cu caracter personal în raport cu datele pe care le deține deja, fără a efectua o analiză suplimentară a respectivelor date cu caracter personal. O astfel de analiză prealabilă ar trebui să aibă loc înainte de și separat de prelucrarea datelor de către Europol în vederea verificării încrucișate, a analizei strategice, a analizei operaționale sau a schimbului de informații și după ce Europol a stabilit că datele în cauză sunt pertinente și necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Odată ce Europol a constatat că respectivele date cu caracter personal privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II, Europol ar trebui să fie în măsură să prelucreze respectivele date cu caracter personal în vederea verificării încrucișate, a analizei strategice, a analizei operaționale sau a schimbului de informații. În cazul în care Europol ajunge la concluzia că respectivele date cu caracter personal nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II, aceasta ar trebui să șteargă respectivele date.
- (21) Clasificarea datelor cu caracter personal dintr-un anumit set de date se poate modifica în timp ca urmare a noilor informații care devin disponibile în contextul anchetelor penale, de exemplu în ce privește noii suspecți. Din acest motiv, Europol ar trebui să fie autorizat să prelucreze date cu caracter personal atunci când acest lucru este strict necesar și proporțional în scopul stabilirii categoriilor de persoane vizate la care se referă datele în cauză pentru o perioadă de cel mult 18 luni din momentul în care Europol stabilește că datele respective se încadrează în obiectivele sale. Europol ar trebui să poată prelungi respectiva perioadă până la trei ani în cazuri justificate în mod corespunzător și cu condiția ca o astfel de prelungire să fie necesară și proporțională. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) ar trebui să fie informată cu privire la această prelungire. În cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul stabilirii categoriilor de persoane vizate nu mai este necesară și justificată și, în orice caz, după încheierea perioadei maxime de prelucrare, Europol ar trebui să șteargă datele cu caracter personal.
- (22) Volumul datelor colectate în cadrul anchetelor penale a sporit iar seturile de date au devenit mai complexe. Statele membre transmit Europol seturi de date complexe și de mari dimensiuni, solicitând o analiză operațională din partea acestuia pentru a identifica legăturile cu alte infracțiuni decât infracțiunea care face obiectul anchetei în contextul căreia acestea au fost colectate și cu infractori din alte state membre și din afara Uniunii. Întrucât Europol poate detecta astfel de legături transfrontaliere într-un mod mai eficace decât statele membre prin propria lor analiză a datelor, Europol ar trebui să poată sprijini anchetele penale ale statelor membre prin prelucrarea unor seturi de date complexe și de mari dimensiuni pentru a identifica astfel de legături transfrontaliere, cu condiția ca cerințele și garanțiile stricte prevăzute în prezentul regulament să fie respectate. În cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini în mod eficace o anchetă penală specifică în curs desfășurată într-un stat membru, Europol ar trebui să poată prelucra datele privind anchetele pe care autoritățile competente ale statelor membre sunt autorizate să le prelucreze în cadrul respectivei anchete penale specifice în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului lor intern și pe care le-au transmis ulterior Europol. Acestea ar trebui să includă datele cu caracter personal în cazul în care un stat membru nu a fost în măsură să stabilească dacă datele respective privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II. În cazul în care un stat membru, EPPO sau Eurojust transmite Europol date privind anchetele și solicită sprijinul acestuia pentru o anchetă penală specifică în curs, Europol ar trebui să poată prelucra datele respective atât timp cât sprijină ancheta penală specifică în cauză, în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern aplicabil.
- (23) Pentru a se asigura faptul că orice prelucrare a datelor efectuată în contextul unei anchete penale este necesară și proporțională, statele membre ar trebui să asigure conformitatea cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern atunci când transmit Europol date privind anchetele. Atunci când transmit Europol date privind anchetele pentru a solicita sprijinul acestuia cu privire la o anchetă penală specifică, statele membre ar trebui să aibă în vedere amploarea și complexitatea prelucrării de date pe care o presupune, precum și tipul și importanța anchetei. Statele membre ar trebui să informeze Europol atunci când, în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului intern, nu mai sunt autorizate să prelucreze datele în cadrul anchetei penale specifice în cauză aflată în curs de desfășurare. Europol ar trebui să prelucreze numai date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II în cazul în care evaluează că nu este posibil să se sprijine o anchetă penală specifică în curs fără prelucrarea datelor cu caracter personal respective. Europol ar trebui să documenteze această evaluare. Europol ar trebui să păstreze astfel de date separat din punct de vedere funcțional de alte date și ar trebui să le prelucreze numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru sprijinul pe care îl acordă anchetei penale specifice în cauză aflată în curs de desfășurare, de exemplu în cazul identificării unei noi piste.

- (24) Europol ar trebui, de asemenea, să poată prelucra datele cu caracter personal care sunt necesare pentru a sprijini o anchetă penală specifică desfășurată într-unul sau mai multe state membre, dacă respectivele date sunt furnizate de o țară terță, cu condiția ca: țara terță să facă obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție în conformitate cu Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾ (denumită în continuare „decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție”); Uniunea a încheiat un acord internațional cu respectiva țară terță în temeiul articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) care include transferul de date cu caracter personal în scopuri de aplicare a legii (denumit în continuare „acord internațional”); există un acord de cooperare care să permită schimbul de date cu caracter personal, încheiat între Europol și țara terță în cauză înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2016/794 (denumit în continuare „acord de cooperare”); sau sunt prevăzute garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau Europol consideră, pe baza unei evaluări a tuturor circumstanțelor legate de transferul de date cu caracter personal, că garanțiile respective există în respectiva țară terță și cu condiția ca țara terță în cauză să fi obținut datele în contextul unei anchete penale în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului său penal intern. În cazul în care o țară terță transmite date privind anchetele Europol, Europol ar trebui să verifice că volumul de date cu caracter personal nu este vădit disproporționat în raport cu ancheta penală specifică pe care Europol o sprijină în statul membru în cauză și, în măsura posibilului, că nu există indicii obiective potrivit cărora datele privind anchetele au fost colectate în țara terță cu încălcarea vădită a drepturilor fundamentale. Dacă ajunge la concluzia că aceste condiții nu sunt îndeplinite, Europol ar trebui să nu prelucreze datele și ar trebui să le șteargă. În cazul în care o țară terță furnizează Europol date privind anchetele, responsabilul cu protecția datelor din cadrul Europol ar trebui să fie în măsură să notifice AEPD, după caz.
- (25) Pentru a se asigura faptul că un stat membru poate să utilizeze rapoartele analitice ale Europol în contextul procedurilor judiciare rezultate în urma unei anchete penale, Europol ar trebui să poată stoca datele conexe privind anchetele, la cererea respectivului stat membru, a EPPO sau a Eurojust, în scopul de a asigura veridicitatea, fiabilitatea și trasabilitatea ciclului informațiilor operative în materie penală. Europol ar trebui să păstreze astfel de date separat din punct de vedere funcțional de alte date și numai pe durata desfășurării în statul membru a procedurilor judiciare legate de respectiva anchetă penală. În plus, este necesar să se asigure accesul autorităților judiciare competente, precum și dreptul la apărare, în special dreptul de acces al persoanelor suspectate sau acuzate sau al avocaților acestora la dosarul cauzei. În acest scop, Europol ar trebui să înregistreze toate probele și metodele prin care respectivele probe au fost prezentate sau obținute de Europol, pentru a permite un control efectiv al probelor de către apărare.
- (26) Europol ar trebui să poată prelucra datele cu caracter personal pe care le-a primit înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II în conformitate cu prezentul regulament în două situații. Europol ar trebui să fie în măsură să prelucreze aceste date cu caracter personal pentru a sprijini o anchetă penală sau pentru a asigura veridicitatea, fiabilitatea și trasabilitatea ciclului informațiilor operative în materie penală, cu condiția să fie respectate cerințele dispozițiilor tranzitorii privind prelucrarea datelor cu caracter personal primite în vederea sprijinirii unei anchete penale. În a doua situație, Europol ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a verifica dacă aceste date cu caracter personal privesc vreuna dintre categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II prin efectuarea unei analize prealabile a respectivelor date cu caracter personal pentru o perioadă de până la 18 luni de la data primirii inițiale a datelor sau, în cazuri justificate și cu autorizarea prealabilă a AEPD, pentru o perioadă mai lungă. Durata maximă a prelucrării datelor cu caracter personal în scopul unei astfel de analize prealabile ar trebui să nu depășească trei ani de la data primirii inițiale a datelor de Europol.
- (27) Cazurile transfrontaliere de infracțiuni grave sau acte de terorism necesită o strânsă cooperare între autoritățile competente ale statelor membre în cauză. Europol furnizează instrumente pentru a sprijini această cooperare în cadrul anchetelor, în special prin schimbul de informații. Pentru a consolida în continuare această cooperare în cadrul unor anchete penale specifice prin intermediul unei analize operaționale comune, statele membre ar trebui să poată permite altor state membre să aibă acces direct la informațiile pe care le-au furnizat Europol, fără a aduce atingere vreunor restricții generale sau specifice pe care le indică în ceea ce privește accesul la respectivele informații. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către statele membre în cadrul unei analize operaționale comune ar trebui să aibă loc în conformitate cu prezentul regulament și cu Directiva (UE) 2016/680.

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

- (28) Europol și EPPO ar trebui să încheie un acord de lucru prin care să fie stabilite modalitățile de cooperare, ținând seama în mod corespunzător de competențele care le revin. Europol ar trebui să colaboreze îndeaproape cu EPPO și să sprijine activ anchetele desfășurate de EPPO, la cererea acestuia, inclusiv prin furnizarea de sprijin analitic și informații relevante. Europol ar trebui, de asemenea, să coopereze cu EPPO, din momentul în care o presupusă infracțiune este raportată către EPPO și până când EPPO decide începerea urmăririi penale sau soluționează în alt mod dosarul. Europol ar trebui să raporteze EPPO, fără întârzieri nejustificate, orice comportament infracțional în privința căruia EPPO ar putea să își exercite competența. În vederea consolidării cooperării operaționale dintre Europol și EPPO, Europol ar trebui să acorde EPPO dreptul de a avea acces la datele deținute de Europol, pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/răspuns negativ („hit/no hit”) care notifică numai Europol în cazul unui răspuns pozitiv, în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv cu orice restricții indicate de furnizorul informațiilor către Europol. În cazul în care informațiile fac obiectul unei restricții indicate de un stat membru, Europol ar trebui să transmită acest lucru statului membru respectiv pentru ca acesta să se conformeze obligațiilor care îi revin în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939. Statul membru în cauză ar trebui să informeze ulterior EPPO în conformitate cu procedura sa națională. Normele privind transmiterea datelor cu caracter personal către organele Uniunii prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice cooperării dintre Europol și EPPO. Europol ar trebui, de asemenea, să poată sprijini anchetele desfășurate de EPPO prin analizarea unor seturi de date complexe și de mari dimensiuni, în conformitate cu garanțiile și măsurile de protecție a datelor prevăzute în prezentul regulament.
- (29) Europol ar trebui să coopereze îndeaproape cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) pentru a detecta fraudele, actele de corupție și orice alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. În acest scop, Europol ar trebui să transmită OLAF fără întârziere orice informație cu privire la care OLAF ar putea să își exercite competența. Normele privind transmiterea datelor cu caracter personal către organele Uniunii prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice cooperării dintre Europol și OLAF.
- (30) Formele grave de criminalitate și terorismul au adesea conexiuni în afara Uniunii. Europol poate să facă schimb de date cu caracter personal cu țările terțe, asigurând totodată protecția vieții private și a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor vizate. Dacă este esențial pentru anchetarea unei infracțiuni specifice care se încadrează în obiectivele Europol, directorul executiv ar trebui să poată autoriza, de la caz la caz, o categorie de transferuri de date cu caracter personal către țări terțe, atunci când respectiva categorie de transferuri se referă la aceeași situație specifică, este compusă din aceleași categorii de date cu caracter personal și din aceleași categorii de persoane vizate, este necesară și proporțională în scopul anchetării unei infracțiuni specifice și îndeplinește toate cerințele prezentului regulament. Transferurile individuale care se încadrează într-o categorie de transferuri ar trebui să poată include numai unele dintre categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate pentru care transferul este autorizat de directorul executiv. De asemenea, ar trebui să se poată autoriza o categorie de transferuri de date cu caracter personal în următoarele situații specifice: în cazul în care transferul de date cu caracter personal este necesar pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane; în cazul în care transferul de date cu caracter personal este esențial pentru a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa securității publice a unui stat membru sau a unei țări terțe; în cazul în care scopul transferului de date cu caracter personal este de a apăra interesele legitime ale persoanei vizate; sau, în cazuri individuale, este în scopul prevenirii, anchetării, identificării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării unor sancțiuni penale; sau pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță în legătură cu prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea penală a unei infracțiuni specifice sau cu executarea unei sancțiuni penale specifice.
- (31) Transferurile care nu se bazează pe o autorizație a directorului executiv, pe o decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, pe un acord internațional sau pe un acord de cooperare ar trebui să fie permise numai în cazul în care sunt prevăzute garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau în cazul în care Europol consideră, pe baza unei evaluări a tuturor circumstanțelor legate de transferul de date cu caracter personal, că garanțiile respective există. În scopul evaluării respective, Europol ar trebui să poată lua în considerare acordurile bilaterale încheiate între statele membre și țări terțe care permit schimbul de date cu caracter personal și faptul că transferul de date cu caracter personal trebuie să respecte obligațiile de confidențialitate și principiului specificității, asigurându-se că datele nu sunt prelucrate în alte scopuri decât cel al transferului. În plus, este important ca Europol să ia în considerare posibilitatea ca datele cu caracter personal să poată fi utilizate pentru a se solicita, pronunța sau executa o pedeapsă cu moartea sau orice altă formă de tratament crud și inuman. Europol ar trebui să poată solicita garanții suplimentare.

- (32) Pentru a sprijini statele membre în ceea ce privește cooperarea cu părțile private, în cazul în care respectivele părți private dețin informații relevante pentru prevenirea și combaterea criminalității grave și a terorismului, Europol ar trebui să poată primi date cu caracter personal de la părți private și, în cazuri specifice în care acest lucru este necesar și proporțional, face schimb de date cu caracter personal cu părțile private.
- (33) Infracții recurg tot mai mult la servicii oferite de părți private pentru a comunica și pentru a desfășura activități ilegale. Delincvenții sexuali exploatează copii și distribuie în întreaga lume imagini și înregistrări video care constituie materiale ce conțin abuzuri sexuale asupra copiilor pe platforme online sau cu persoane cu aceleași interese prin intermediul serviciilor de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere. Teroriștii utilizează serviciile oferite de furnizorii de servicii online pentru a recruta voluntari, pentru a planifica și pentru a coordona atacuri, precum și pentru a disemina propagandă. Infracții cibernetici profită de pe urma digitalizării societăților noastre și de lipsa de alfabetizare digitală și de alte abilități digitale ale publicului larg, utilizând phishingul și ingineria socială pentru a comite alte tipuri de infracțiuni cibernetice, cum ar fi înșelăciunile online, atacurile de tip ransomware sau fraudele legate de plăți. Ca urmare a creșterii gradului de utilizare a serviciilor online de către infractori, părțile private dețin volume tot mai mari de date cu caracter personal, inclusiv date privind abonații, traficul și conținutul, care pot fi relevante pentru anchetele penale.
- (34) Având în vedere faptul că internetul nu cunoaște frontiere, este posibil ca furnizorul de servicii online și infrastructura digitală în care sunt stocate datele cu caracter personal să se afle fiecare sub jurisdicții naționale diferite, din Uniune sau din afara acesteia. Prin urmare, părțile private pot să dețină seturi de date care sunt relevante pentru aplicarea legii și care conțin date cu caracter personal care intră în sfera de competență a mai multor jurisdicții, precum și date cu caracter personal care nu pot fi atribuite cu ușurință vreunei jurisdicții specifice. Autoritățile competente ale statelor membre pot considera că este dificil să analizeze în mod eficace, prin intermediul soluțiilor disponibile la nivel național, astfel de seturi de date care implică mai multe jurisdicții sau care nu pot fi atribuite unei anumite jurisdicții. În plus, nu există în prezent nici un punct de contact unic pentru părțile private care decid să pună la dispoziție în mod legal și voluntar seturi de date autorităților competente ale statelor membre. În consecință, Europol ar trebui să dispună de măsuri pentru a facilita cooperarea cu părțile private, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații.
- (35) Pentru a se asigura faptul că părțile private au la dispoziție un punct de contact la nivelul Uniunii pentru a furniza în mod legal și voluntar seturi de date care implică mai multe jurisdicții sau seturi de date care nu pot fi atribuite cu ușurință uneia sau mai multor jurisdicții specifice, Europol ar trebui să poată primi date cu caracter personal direct de la părțile private cu scopul de a furniza statelor membre informațiile necesare pentru a stabili jurisdicția și a ancheta infracțiuni în jurisdicțiile lor respective, în conformitate cu prezentul regulament. Informațiile respective ar putea include rapoarte legate de conținutul moderat despre care se poate presupune în mod rezonabil că are legătură cu activități infracționale care se încadrează în obiectivele Europol.
- (36) Pentru a se asigura faptul că statele membre primesc fără întârzieri nejustificate informațiile necesare pentru a iniția anchete menite să prevină și să combată formele grave de criminalitate și terorismul, Europol ar trebui să poată să prelucreze și să analizeze date cu caracter personal pentru a identifica unitățile naționale în cauză și să transmită acestor unități naționale datele cu caracter personal și rezultatele analizei și verificării unor astfel de date care sunt pertinente în scopul stabilirii jurisdicției și al anchetării infracțiunilor în cauză în respectivele jurisdicții. Europol ar trebui, de asemenea, să poată trimite datele cu caracter personal și rezultatele analizei și verificării unor astfel de date care sunt pertinente pentru stabilirea jurisdicției către punctele de contact sau către autoritățile țărilor terțe în cauză care fac obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau cu care s-a încheiat un acord internațional sau un acord de cooperare, sau în cazul în care garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal sunt prevăzute într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau Europol consideră, pe baza unei evaluări a tuturor circumstanțelor legate de transferul de date cu caracter personal, că garanțiile respective există în respectivele țări terțe. În cazul în care țara terță în cauză nu face obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau nu este parte a unui acord internațional sau acord de cooperare sau în lipsa unui instrument obligatoriu din punct de vedere juridic, sau în cazul în care Europol nu a considerat că există garanții adecvate, Europol ar trebui să poată transfera țării terțe în cauză rezultatul analizei și verificării acestor date în conformitate cu prezentul regulament.
- (37) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/794, în anumite cazuri și cu respectarea unor condiții, poate fi necesar și proporțional ca Europol să transfere date cu caracter personal către părți private care nu sunt stabilite în Uniune sau într-o țară terță care face obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau cu care s-a încheiat un acord internațional sau un acord de cooperare sau în cazul în care garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal nu sunt prevăzute într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau Europol nu a considerat că există garanții adecvate. În astfel de cazuri, transferul ar trebui să facă obiectul unei autorizări prealabile din partea directorului executiv.

- (38) Pentru a se asigura faptul că Europol poate să identifice toate unitățile naționale competente în cauză, Europol ar trebui să poată informa părțile private dacă informațiile pe care acestea le-au furnizat sunt insuficiente pentru a-i permite să identifice unitățile naționale în cauză. Acest lucru le-ar permite părților private respective să decidă dacă este în interesul lor să pună la dispoziția Europol informații suplimentare și dacă pot face acest lucru în mod legal. În acest scop, Europol ar trebui să poată să informeze părțile private în legătură cu informațiile care lipsesc, în măsura în care acest lucru este strict necesar pentru unicul scop constând în identificarea unităților naționale în cauză. Garanții speciale ar trebui să se aplice transferurilor de informații de la Europol către părțile private atunci când partea privată în cauză nu este stabilită în Uniune sau într-o țară terță care face obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau cu care s-a încheiat un acord internațional sau un acord de cooperare sau în cazul în care garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal nu sunt prevăzute într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau Europol nu a considerat că există garanții adecvate.
- (39) Atunci când statele membre, țările terțe, organizațiile internaționale sau părțile private partajează cu Europol seturi de date care implică mai multe jurisdicții sau seturi de date care nu pot fi atribuite uneia sau mai multor jurisdicții specifice, este posibil ca respectivele seturi de date să aibă legături cu date cu caracter personal deținute de părți private. În astfel de situații, ar trebui să fie posibil ca Europol să trimită o cerere statelor membre, prin intermediul unităților lor naționale, pentru a obține datele cu caracter personal deținute de părțile private care sunt stabilite sau care au un reprezentant legal pe teritoriul respectivelor state membre. O astfel de cerere ar trebui să fie făcută doar în cazul în care este necesară obținerea unor informații suplimentare de la aceste părți private pentru a identifica unitățile naționale în cauză. Cererea ar trebui să fie motivată și cât mai precisă cu putință. Datele pertinente cu caracter personal, care ar trebui să fie cât mai puțin sensibile cu putință și să se limiteze strict la ceea ce este necesar și proporțional în scopul identificării unităților naționale în cauză, ar trebui să fie furnizate Europol în conformitate cu legislația aplicabilă a statelor membre în cauză. Autoritățile competente ale statelor membre în cauză ar trebui să evalueze cererea Europol și să decidă, în conformitate cu dreptul lor intern, dacă să îi dea curs sau nu. Orice prelucrare a datelor de către părți private efectuată atunci când procesează astfel de cereri venite din partea autorităților competente ale statelor membre ar trebui să continue să fie supusă normelor aplicabile, în special în ceea ce privește protecția datelor. Părțile private ar trebui să furnizeze datele solicitate autorităților competente ale statelor membre, în vederea transmiterii ulterioare a acestora către Europol. În multe cazuri, este posibil ca statele membre în cauză să nu fie în măsură să stabilească o altă legătură cu jurisdicția lor în afara faptului că partea privată care deține datele relevante este stabilită sau reprezentată juridic în jurisdicția lor. Indiferent dacă au jurisdicție în ceea ce privește infracțiunea specifică, statele membre ar trebui, în orice caz, să se asigure că autoritățile lor competente pot obține date cu caracter personal de la părțile private cu scopul de a furniza Europol informațiile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor sale, cu respectarea deplină a garanțiilor procedurale prevăzute în dreptul lor intern.
- (40) Pentru a se asigura faptul că Europol nu păstrează datele cu caracter personal primite direct de la părți private mai mult decât este necesar în vederea identificării unităților naționale în cauză, ar trebui să se aplice termene privind stocarea datelor cu caracter personal de către Europol. Odată ce Europol a epuizat toate mijloacele de care dispune pentru a identifica unitățile naționale în cauză și nu se poate aștepta în mod rezonabil să identifice alte unități naționale în cauză, stocarea respectivelor date cu caracter personal nu mai este necesară și proporțională în scopul identificării unităților naționale în cauză. Europol ar trebui să șteargă datele cu caracter personal în termen de patru luni de la efectuarea ultimei lor transmiteri, să le transfere către o unitate națională sau să le transfere către punctul de contact dintr-o țară terță sau o autoritate dintr-o țară terță, cu excepția cazului în care, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, în respectiva perioadă, o unitate națională, un punct de contact sau o autoritate în cauză retransmite Europol datele cu caracter personal ca date proprii. Dacă datele cu caracter personal retransmise au făcut parte dintr-un set mai amplu de date cu caracter personal, Europol ar trebui să păstreze numai acele date cu caracter personal care au fost retransmise de o unitate națională, de un punct de contact sau de o autoritate în cauză.
- (41) Cooperarea dintre Europol și părțile private nu ar trebui să se suprapună sau să interfereze cu activitățile unităților de informații financiare (FIU) instituite în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹²⁾ și ar trebui să vizeze numai informațiile care nu sunt deja furnizate FIU în conformitate cu directiva (menționată). Europol ar trebui să continue să coopereze cu unitățile de informații financiare, în special prin intermediul unităților naționale.

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (42) Europol ar trebui să poată oferi sprijinul necesar autorităților competente ale statelor membre pentru a interacționa cu părțile private, în special prin asigurarea infrastructurii necesare pentru o astfel de interacțiune, de exemplu atunci când autoritățile competente ale statelor membre sesizează furnizorii de servicii online cu privire la conținutul online cu caracter terorist, le trimit ordine de eliminare referitoare la un astfel de conținut în temeiul Regulamentului (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ sau fac schimb de informații cu părțile private în contextul atacurilor cibernetice. În cazul în care statele membre utilizează infrastructura Europol pentru schimburi de date cu caracter personal privind infracțiuni care nu se încadrează în obiectivele Europol, Europol ar trebui să nu aibă acces la respectivele date. Europol ar trebui să se asigure, prin mijloace tehnice, că infrastructura sa se limitează strict la furnizarea unui canal pentru astfel de interacțiuni între autoritățile competente ale statelor membre și o parte privată și că Europol asigură toate garanțiile necesare împotriva accesului unei părți private la orice alte informații din sistemele Europol care nu au legătură cu schimbul cu respectiva parte privată.
- (43) Atacurile teroriste declanșează diseminarea pe scară largă, prin intermediul platformelor online, a conținutului cu caracter terorist care înfățișează atingeri aduse vieții sau integrității fizice sau care îndeamnă la aducerea unor atingeri iminente vieții sau integrității fizice, facilitând astfel glorificarea și antrenarea teroriștilor și, în cele din urmă, radicalizarea și recrutarea altor persoane. În plus, utilizarea tot mai frecventă a internetului pentru a înregistra sau a partaja materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor perpetuează efectele nocive asupra victimelor, deoarece materialul poate fi ușor multiplicat și distribuit. Pentru a preveni și a combate infracțiunile care se încadrează în obiectivele Europol, Europol ar trebui să fie în măsură să sprijine acțiunile statelor membre de combatere în mod eficace a diseminării conținutului cu caracter terorist în contextul unor situații de criză online, care rezultă în urma unor evenimente reale aflate în derulare sau recente, și a diseminării online a materialelor online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și să sprijine acțiunile furnizorilor de servicii online în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii, precum și în acțiunile lor voluntare. În acest scop, Europol ar trebui să poată face schimb de date cu caracter personal relevante, inclusiv semnături digitale unice și neconvertibile („hash-uri”), adrese IP sau URL-uri legate de un astfel de conținut, cu părți private stabilite în Uniune sau într-o țară terță care face obiectul unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție sau, în lipsa unei astfel de decizii, cu care a fost încheiat un acord internațional sau un acord de cooperare sau în cazul în care garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal sunt prevăzute într-un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic sau Europol consideră, pe baza unei evaluări a tuturor circumstanțelor legate de transferul de date cu caracter personal, că garanțiile respective există în respectiva țară terță. Astfel de schimburi de date personale ar trebui să aibă loc numai în scopul eliminării conținutului online cu caracter terorist și a materialelor online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, în special în cazul în care se anticipează multiplicarea exponențială a conținutului și a materialului respectiv și dobândirea de către acestea a unui caracter viral la nivelul mai multor furnizori de servicii online. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca împiedicând un stat membru să utilizeze ordinele de eliminare prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/784 ca instrumente de combatere a conținutului online cu caracter terorist.
- (44) Pentru a evita suprapunerea eforturilor și posibila interferență cu anchetele și pentru a reduce la minimum sarcina asupra furnizorilor de servicii de găzduire afectați, Europol ar trebui să acorde asistență, să facă schimb de informații și să coopereze cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește transmișterile și transferurile de date cu caracter personal către părți private pentru a aborda situațiile de criză online și a combate diseminarea online a materialelor online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor.
- (45) Regulamentul (UE) 2018/1725 prevede norme de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele, oficiile și agențiile Uniunii. Deși Regulamentul (UE) 2018/1725 se aplică prelucrării datelor administrative cu caracter personal de către Europol care nu au legătură cu anchetele penale, cum ar fi datele referitoare la personal, articolul 3 punctul 2 și capitolul IX din regulamentul respectiv, care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal, nu se aplică în prezent față de Europol. Pentru a se asigura o protecție uniformă și coerentă a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, capitolul IX din Regulamentul (UE) 2018/1725 se aplică Europol în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul menționat și ar trebui să fie completat cu dispoziții specifice care să vizeze operațiunile specifice de prelucrare pe care Europol ar trebui să le efectueze în îndeplinirea atribuțiilor sale. Prin urmare, competențele de supraveghere ale AEPD în ceea ce privește operațiunile de prelucrare ale Europol ar trebui sporite, în conformitate cu competențele relevante aplicabile prelucrării datelor administrative cu caracter personal care se aplică tuturor instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în temeiul capitolului VI din Regulamentul (UE) 2018/1725. În acest scop, atunci când Europol prelucrează date cu caracter personal în

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist (JO L 172, 17.5.2021, p. 79).

scopuri operaționale, AEPD ar trebui să poată dispune ca Europol să asigure conformitatea operațiunilor de prelucrare cu prezentul regulament și să dispună suspendarea fluxurilor de date către un destinatar dintr-un stat membru, dintr-o țară terță sau dintr-o organizație internațională și ar trebui să poată să aplice o amendă administrativă în caz de nerespectare de către Europol.

- (46) Prelucrarea de date în sensul prezentului regulament ar putea implica prelucrarea de categorii speciale de date cu caracter personal, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁴⁾. Prelucrarea fotografiilor nu ar trebui să fie considerată în mod sistematic ca fiind o prelucrare de categorii speciale de date cu caracter personal, întrucât fotografiile se încadrează în definiția datelor biometrice de la articolul 3 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2018/1725 numai atunci când sunt prelucrate cu ajutorul unor mijloace tehnice specifice care permit identificarea sau autentificarea unică a unei persoane fizice.
- (47) Mecanismul consultării prelabile prin care era implicată AEPD, prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1725, reprezintă o garanție importantă pentru noile tipuri de operațiuni de prelucrare. Cu toate acestea, respectivul mecanism nu ar trebui să se aplice activităților operaționale individuale specifice, precum proiectele de analiză operațională, ci utilizării noilor sisteme de tehnologie a informației pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și oricăror modificări substanțiale ale respectivelor sisteme care ar implica un risc ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate. Termenul în care ar trebui să i se solicite AEPD să emită recomandări scrise cu privire la astfel de consultări ar trebui să nu poată fi suspendat. În cazul unor activități de prelucrare de o importanță considerabilă pentru îndeplinirea atribuțiilor Europol, care sunt deosebit de urgente, ar trebui să fie posibil ca Europol, în mod excepțional, să înceapă deja prelucrarea după ce a fost lansată consultarea prelabilă, chiar dacă termenul pentru furnizarea de recomandări scrise de către AEPD nu a expirat încă. O astfel de urgență poate apărea în situații de o importanță considerabilă pentru îndeplinirea atribuțiilor Europol, atunci când prelucrarea este necesară pentru a preveni și a combate o amenințare imediată privind o infracțiune care se încadrează în obiectivele Europol și pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane. Responsabilul cu protecția datelor din cadrul Europol ar trebui să fie implicat în evaluarea urgenței și a necesității unei astfel de prelucrări înainte de expirarea termenului acordat AEPD pentru a răspunde la consultarea prelabilă. Responsabilul cu protecția datelor din cadrul Europol ar trebui să supravegheze o astfel de prelucrare. AEPD ar trebui să fie în măsură să își exercite competențele cu privire la o astfel de prelucrare.
- (48) Având în vedere provocările pe care dezvoltarea tehnologică rapidă și exploatarea noilor tehnologii de către teroriști și alți infractori le reprezintă pentru securitatea Uniunii, autoritățile competente ale statelor membre trebuie să își consolideze capacitățile tehnologice de identificare, securizare și analiză a datelor necesare pentru investigarea infracțiunilor. Europol ar trebui să fie în măsură să sprijine statele membre în utilizarea tehnologiilor emergente, în explorarea de noi abordări și dezvoltarea de soluții tehnologice comune pentru ca statele membre să prevină și să combată mai bine infracțiunile care se încadrează în obiectivele Europol. În același timp, Europol ar trebui să se asigure că dezvoltarea, utilizarea și implementarea de noi tehnologii sunt ghidate de principiile transparenței, explicabilității, echității și responsabilității, nu subminează drepturile și libertățile fundamentale și se realizează cu respectarea dreptului Uniunii. În acest scop, Europol ar trebui să poată desfășura proiecte de cercetare și inovare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament în cadrul sferei generale pentru proiectele de cercetare și inovare stabilite de consiliul de administrație într-un document cu caracter obligatoriu. Un astfel de document ar trebui să fie actualizat, după caz, și pus la dispoziția AEPD. Ar trebui să fie posibil ca proiectele respective să includă prelucrarea datelor cu caracter personal numai în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții, și anume că prelucrarea datelor cu caracter personal este strict necesară, obiectivul proiectului relevant nu poate fi atins prin utilizarea datelor fără caracter personal, precum datele sintetice sau datele anonime, și respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special nediscriminarea, este asigurată.

Prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal în scopuri de cercetare și inovare ar trebui permisă numai în cazul în care este strict necesară. Având în vedere caracterul sensibil al unei astfel de prelucrări, ar trebui să se aplice garanții suplimentare adecvate, inclusiv pseudonimizarea. Pentru a preveni erorile sistematice din procesul decizional bazat pe algoritmi, Europol ar trebui să fie autorizată să prelucreze date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II. Europol ar trebui să păstreze înregistrări ale tuturor prelucrărilor de date cu caracter personal efectuate în contextul proiectelor sale de cercetare și inovare doar în scopul verificării exactității rezultatului prelucrării datelor și numai atât timp cât este necesar pentru efectuarea respectivei verificări. Dispozițiile privind dezvoltarea de noi instrumente de către Europol nu ar trebui să constituie un temei juridic pentru implementarea lor la nivelul Uniunii sau la nivel național. Pentru a stimula inovarea și a spori sinergiile în domeniul proiectelor de cercetare și inovare, este important ca Europol să își intensifice cooperarea cu rețelele relevante de practicieni din statele membre și cu alte agenții ale Uniunii, în limitele competențelor lor respective în domeniul respectiv, și să sprijine altele, formele de cooperare conexe, cum ar fi contribuirea la asigurarea activității de secretariat pentru Centrul UE de inovare pentru securitatea internă ca rețea de colaborare a laboratoarelor de inovare.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (49) Europol ar trebui să joace un rol-cheie în acordarea de asistență statelor membre pentru dezvoltarea de noi soluții tehnologice bazate pe inteligența artificială, care sunt pertinente pentru atingerea obiectivelor Europol și de care beneficiază autoritățile competente ale statelor membre în întreaga Uniune. Asistența respectivă ar trebui să fie oferită cu respectarea deplină a drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv nediscriminarea. Europol ar trebui să joace un rol-cheie în promovarea dezvoltării și aplicării inteligenței artificiale etice, fiabile și centrate pe factorul uman care face obiectul unor garanții solide în ceea ce privește securitatea, siguranța, transparența, explicabilitatea și drepturile fundamentale.
- (50) Europol ar trebui să informeze AEPD înainte de lansarea proiectelor sale de cercetare și inovare care implică prelucrarea de date cu caracter personal. Europol ar trebui fie să își informeze, fie să consulte consiliul de administrație, în conformitate cu anumite criterii specifice care ar trebui să fie stabilite în orientările relevante. Europol nu ar trebui să prelucrez date pentru proiecte de cercetare și inovare fără acordul statului membru, al organului Uniunii, al țării terțe sau al organizației internaționale care a transmis datele către Europol, cu excepția cazului în care statul membru, organul Uniunii, țara terță sau organizația internațională respectivă și-a acordat autorizația prealabilă pentru o astfel de prelucrare în scopul respectiv. Pentru fiecare proiect, Europol ar trebui să efectueze, înainte de prelucrarea datelor, o evaluare a impactului asupra protecției datelor pentru a asigura respectarea deplină a dreptului la protecția datelor și a tuturor celorlalte drepturi și libertăți fundamentale ale persoanelor vizate. Evaluarea impactului asupra protecției datelor ar trebui să includă o evaluare a caracterului adecvat, a necesității și a proporționalității datelor cu caracter personal care urmează să fie prelucrate în scopul specific al proiectului, inclusiv cerința reducerii la minimum a datelor și o evaluare a oricărei posibile erori sistematice în ceea ce privește rezultatul și datele cu caracter personal care urmează să fie prelucrate în scopul specific al proiectului, precum și măsurile avute în vedere pentru contracararea acestor riscuri. Dezvoltarea de noi instrumente de către Europol nu ar trebui să aducă atingere temeiului juridic, inclusiv motivelor pe care se bazează prelucrarea datelor cu caracter personal în cauză, care ar fi necesar ulterior pentru implementarea respectivelor instrumente la nivelul Uniunii sau la nivel național.
- (51) Punerea la dispoziția Europol a unor instrumente și capacități suplimentare necesită intensificarea controlului democratic asupra Europol și sporirea responsabilității Europol. Controlul parlamentar mixt constituie un element important al monitorizării politice a activităților Europol. Pentru a permite o monitorizare politică eficace a modului în care Europol folosește instrumentele și capacitățile suplimentare pe care i le asigură prezentul regulament, Europol ar trebui să furnizeze anual grupului mixt de control parlamentar specializat (JPSG) și statelor membre informații detaliate privind conceperea, utilizarea și eficacitatea respectivelor instrumente și capacități și rezultatul utilizării acestora, în special cu privire la proiecte de cercetare și inovare și la noi activități sau înființarea de noi centre specializate în cadrul Europol. În plus, pentru a reflecta componența duală a JPSG, doi reprezentanți ai acestuia, unul pentru Parlamentul European și unul pentru parlamentele naționale, ar trebui invitați la cel puțin două reuniuni ordinare ale consiliului de administrație pe an pentru a se adresa acestuia în numele JPSG și pentru a discuta raportul anual de activitate consolidat, documentul unic de programare și bugetul anual, întrebările și răspunsurile scrise ale JPSG, precum și relațiile externe și parteneriatele, respectând în același timp rolurile și responsabilitățile diferite ale consiliului de administrație și ale JPSG în conformitate cu prezentul regulament. Consiliul de administrație, împreună cu reprezentanții JPSG, ar trebui să poată stabili alte chestiuni de interes politic care urmează să fie discutate. În conformitate cu rolul de supraveghere al JPSG, cei doi reprezentanți ai săi nu ar trebui să aibă drept de vot în consiliul de administrație. Activitățile de cercetare și inovare planificate ar trebui să fie stabilite în documentul unic de programare care conține programul multianual și programul de lucru anual al Europol și transmise JPSG.
- (52) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, consiliul de administrație ar trebui să desemneze un ofițer pentru drepturile fundamentale, însărcinat să sprijine Europol în ceea ce privește garantarea respectării drepturilor fundamentale în toate activitățile și atribuțiile sale, în special în proiectele de cercetare și inovare ale Europol și în schimbul de date cu caracter personal cu persoane private. Ar trebui să fie posibilă desemnarea unui membru al personalului existent al Europol care a beneficiat de formare specială în ceea ce privește dreptul și practica în materie de drepturi fundamentale în calitatea de ofițer pentru drepturile fundamentale. Ofițerul pentru drepturile fundamentale ar trebui să coopereze îndeaproape cu responsabilul cu protecția datelor, în limitele competențelor lor. În măsura în care este vorba despre chestiuni legate de protecția datelor, responsabilitatea deplină ar trebui să revină responsabilului cu protecția datelor.
- (53) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume sprijinirea și consolidarea activității autorităților competente ale statelor membre și a cooperării acestora pentru prevenirea și combaterea criminalității grave care afectează două sau mai multe state membre, a terorismului și a formelor de criminalitate ce aduc atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al criminalității grave și al terorismului și necesitatea unui răspuns coordonat la amenințările legate de acestea la adresa securității, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

- (54) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.
- (55) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (56) AEPD a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 8 martie 2021 ⁽¹⁵⁾.
- (57) Prezentul regulament respectă pe deplin drepturile fundamentale și garanțiile, precum și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), mai ales dreptul la respectarea vieții private și de familie și dreptul la protecția datelor cu caracter personal prevăzute la articolele 7 și 8 din Cartă, precum și la articolul 16 din TFUE. Având în vedere importanța prelucrării datelor cu caracter personal pentru activitatea de aplicare a legii, în general, și pentru sprijinul acordat de Europol, în particular, prezentul regulament ar trebui să includă garanții îmbunătățite și mecanisme de control democratic și de trageră la răspundere, menite să asigure că activitățile și atribuțiile Europol sunt efectuate cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, astfel cum sunt consacrate în Cartă, în special egalitatea în fața legii, nediscriminarea și dreptul la o cale de atac eficientă în fața instanței naționale competente împotriva oricăreia dintre măsurile luate în temeiul prezentului regulament. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să se limiteze la ceea ce este strict necesar și proporțional și face obiectul unor condiții clare, al unor cerințe stricte și al unei supravegheri eficiente de către AEPD.
- (58) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/794 ar trebui să fie modificat în consecință.
- (59) Pentru a se asigura aplicarea cu promptitudine a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2016/794 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) literele (h)-(k) și literele (m), (n) și (o) se elimină;
- (b) litera (p) se înlocuiește cu următorul text:

„(p) «date administrative cu caracter personal» înseamnă alte date cu caracter personal prelucrate de Europol decât datele operaționale cu caracter personal;”;

(c) se adaugă următoarele litere:

- „(q) «date privind anchetele» înseamnă date pe care un stat membru, Parchetul European (EPPO), instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului (*), Eurojust sau o țară terță sunt autorizate să le prelucreze în cadrul unei anchete penale în curs referitoare la unul sau mai multe state membre, în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, sau pe care un stat membru, EPPO, Eurojust sau o țară terță le-au transmis Europol în sprijinul unei astfel de anchete penale în curs și care conțin date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II;
- (r) «conținut cu caracter terorist» înseamnă conținut cu caracter terorist în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului (**);
- (s) «materiale online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor» înseamnă materiale online care constituie pornografie infantilă în sensul definiției de la articolul 2 litera (c) din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului (***) sau spectacole pornografice în sensul definiției de la articolul 2 litera (e) din directiva respectivă;

⁽¹⁵⁾ JO C 143, 23.4.2021, p. 6.

- (t) „situație de criză online” înseamnă diseminarea de conținut online rezultat în urma unui eveniment real aflat în derulare sau recent care înfățișează atingeri aduse vieții sau integrității fizice sau îndeamnă la aducerea unor atingeri iminente vieții sau integrității fizice și care urmărește sau are ca efect intimidarea gravă a unei populații, cu condiția să existe o legătură sau o suspiciune rezonabilă privind o legătură cu terorismul sau cu extremismul violent și să se anticipeze potențialul de multiplicare exponențială a respectivului conținut și de dobândire de către acesta a unui caracter viral la nivelul mai multor servicii online;
- (u) «categorie de transferuri de date cu caracter personal» înseamnă un grup de transferuri de date cu caracter personal atunci când datele se referă toate la aceeași situație specifică și când transferurile sunt compuse din aceleași categorii de date cu caracter personal și din aceleași categorii de persoane vizate;
- (v) «proiecte de cercetare și inovare» înseamnă proiecte referitoare la aspectele reglementate de prezentul regulament în vederea dezvoltării, a antrenării, a testării și a validării algoritmilor pentru dezvoltarea de instrumente specifice și alte proiecte specifice de cercetare și inovare relevante pentru atingerea obiectivelor Europol.

(*) Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist (JO L 172, 17.5.2021, p. 79).

(***) Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1)."

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă:

„(ha) furnizează sprijin administrativ și financiar unităților speciale de intervenție ale statelor membre, astfel cum sunt menționate în Decizia 2008/617/JAI a Consiliului (*);

(*) Decizia 2008/617/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză (JO L 210, 6.8.2008, p. 73).”;

(ii) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) cooperează cu organismele Uniunii instituite în temeiul titlului V din TFUE, cu OLAF și cu Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA) instituită prin Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului (*), în special prin schimburi de informații și furnizarea de sprijin analitic în domeniile care sunt de competența acestora;

(*) Regulamentul (UE) 2019/881 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind ENISA (Agenția Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică) și privind certificarea securității cibernetice pentru tehnologia informației și comunicațiilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 526/2013 (Regulamentul privind securitatea cibernetică) (JO L 151, 7.6.2019, p. 15).”;

(iii) litera (m) se înlocuiește cu următorul text:

„(m) sprijină acțiunile statelor membre în materie de prevenire și combatere a formelor de criminalitate enumerate în anexa I care sunt facilitate, promovate sau săvârșite prin intermediul internetului, inclusiv prin:

(i) acordarea de asistență autorităților competente ale statelor membre, la cererea acestora, pentru a răspunde atacurilor cibernetice în privința cărora se bănuiește că au la origine infracțiuni;

(ii) cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește ordinele de eliminare, în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2021/784; și

- (iii) semnalarea conținutului online furnizorilor de servicii online în cauză pentru ca aceștia să examineze voluntar compatibilitatea respectivului conținut cu termenele și condițiile proprii;”;
- (iv) se adaugă următoarele litere:
- „(r) sprijină statele membre în ceea ce privește identificarea persoanelor ale căror activități infracționale se încadrează în formele de criminalitate enumerate în anexa I și care constituie un risc ridicat la adresa securității;
 - (s) facilitează anchetele comune, coordonate și considerate prioritare cu privire la persoanele menționate la litera (r);
 - (t) sprijină statele membre în ceea ce privește prelucrarea datelor furnizate Europol de țări terțe sau de organizații internaționale cu privire la persoanele implicate în terorism sau în criminalitatea gravă și propune posibila introducere de către statele membre, la discreția lor și sub rezerva verificării și analizei datelor respective, a unor semnalări privind existența de informații referitoare la resortisanți ai țărilor terțe în interesul Uniunii (denumite în continuare «semnalări privind existența de informații») în Sistemul de informații Schengen (SIS), în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului (*);
 - (u) sprijină punerea în aplicare a mecanismului de evaluare și monitorizare în vederea verificării aplicării acquis-ului Schengen în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1053/2013 în domeniul de aplicare al obiectivelor Europol, prin furnizarea de expertiză și analiză, unde este necesar;
 - (v) monitorizează în mod proactiv activitățile de cercetare și inovare care sunt relevante pentru realizarea obiectivelor Europol și contribuie la astfel de activități prin sprijinirea activităților conexe ale statelor membre și prin punerea în aplicare a activităților proprii de cercetare și inovare, inclusiv proiecte pentru dezvoltarea, antrenarea, testarea și validarea algoritmilor pentru dezvoltarea de instrumente specifice pentru autoritățile de aplicare a legii, și diseminează rezultatele activităților în rândul statelor membre în conformitate cu articolul 67;
 - (w) contribuie la crearea de sinergie între activitățile de cercetare și inovare ale organismelor Uniunii care sunt relevante pentru realizarea obiectivelor Europol, inclusiv prin intermediul Centrului UE de inovare pentru securitatea internă, în strânsă cooperare cu statele membre;
 - (x) sprijină, la cererea acestora, acțiunile statelor membre pentru a aborda situațiile de criză online, în special prin furnizarea către părțile private a informațiilor necesare pentru a identifica conținutul online relevant;
 - (y) sprijină acțiunile statelor membre de combatere a diseminării online de materiale online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (z) cooperează, în conformitate cu articolul 12 din Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului (**), cu unitățile de informații financiare (FIU) instituite în temeiul Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (***), prin intermediul unității naționale Europol relevante sau, dacă statul membru relevant permite acest lucru, prin contact direct cu FIU, în special prin schimburi de informații și prin furnizarea de analize statelor membre pentru a sprijini anchetele transfrontaliere privind activitățile de spălare a banilor ale organizațiilor criminale transnaționale și finanțarea terorismului;

(*) Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018, p. 56).

(**) Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului (JO L 186, 11.7.2019, p. 122).

(***) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”;

(v) se adaugă următoarele paragrafe:

„Pentru ca un stat membru să informeze, în termen de 12 luni de la propunerea de către Europol a posibilei introduceri a unei semnalări privind existența de informații menționate la litera (t) de la primul paragraf, alte state membre și Europol cu privire la rezultatul verificării și analizei datelor și dacă o semnalare a fost sau nu introdusă în SIS, se instituie un mecanism de raportare periodică.

Statele membre informează Europol cu privire la orice semnalare privind existența de informații introdusă în SIS și cu privire la orice răspuns pozitiv («hit») referitor la astfel de semnalări privind existența de informații și pot informa, prin intermediul Europol, țara terță sau organizația internațională care a furnizat datele care au condus la introducerea semnalării privind existența de informații cu privire la răspunsurile pozitive referitoare la o astfel de semnalare privind existența de informații, în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) 2018/1862.”;

(b) la alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„De asemenea, Europol acordă asistență în ceea ce privește punerea în aplicare operațională a respectivelor priorități, în special în cadrul Platformei multidisciplinare europene împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT), inclusiv prin facilitarea și furnizarea de sprijin administrativ, logistic, financiar și operațional pentru activitățile operaționale și strategice conduse de statele membre.”;

(c) la alineatul (3), se adaugă următoarea teză:

„De asemenea, Europol furnizează analize de evaluare a amenințărilor pe baza informațiilor pe care le deține cu privire la fenomenele și tendințele infracționale pentru a sprijini Comisia și statele membre în efectuarea de evaluări ale riscurilor.”;

(d) se introduc următoarele alineate:

„(4a) Europol acordă asistență statelor membre și Comisiei în ceea ce privește identificarea principalelor teme de cercetare.

Europol acordă asistență Comisiei în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a programelor-cadru ale Uniunii pentru activități de cercetare și inovare care sunt relevante în vederea realizării obiectivelor Europol.

După caz, Europol poate să disemineze rezultatele activităților sale de cercetare și inovare ca parte a contribuției sale la crearea de sinergie între activitățile de cercetare și inovare ale organismelor relevante ale Uniunii în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (w).

Europol ia toate măsurile necesare pentru a evita conflictele de interese. Europol nu beneficiază de finanțare din partea unui anumit program-cadru al Uniunii atunci când acordă asistență Comisiei în ceea ce privește identificarea principalelor teme de cercetare și în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a respectivului program.

După caz, Europol poate consulta Centrul Comun de Cercetare al Comisiei atunci când proiectează și concepe activități de cercetare și inovare cu privire la aspectele reglementate de prezentul regulament.

(4b) Europol sprijină statele membre în ceea ce privește examinarea, din perspectiva implicațiilor preconizate pentru securitate, a cazurilor specifice de investiții străine directe în Uniune în temeiul Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului (*) care privesc întreprinderi care furnizează tehnologii, inclusiv software, utilizate de Europol pentru prevenirea și anchetarea infracțiunilor care se încadrează în obiectivele Europol.

(*) Regulamentul (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune (JO L 79 I, 21.3.2019, p. 1).”;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Europol nu aplică măsuri coercitive în îndeplinirea atribuțiilor sale.

Personalul Europol poate acorda sprijin operațional autorităților competente ale statelor membre în timpul desfășurării măsurilor de anchetă, la cererea acestora și în conformitate cu dreptul lor intern, în special prin facilitarea schimbului transfrontalier de informații, prin furnizarea de sprijin criminalistic și tehnic și prin prezența sa în timpul desfășurării măsurilor de anchetă respective. Personalul Europol nu are competența de a desfășura măsuri de anchetă.”;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(5a) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Europol respectă drepturile și libertățile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare «Carta»).”

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care consideră că ar trebui inițiată o anchetă penală cu privire la o infracțiune specifică care privește un singur stat membru, dar care aduce atingere unui interes comun care face obiectul unei politici a Uniunii, directorul executiv poate propune autorităților competente ale statului membru în cauză, prin intermediul unității sale naționale, să inițieze, să efectueze sau să coordoneze o astfel de anchetă penală.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Unitățile naționale informează fără întârzieri nejustificate Europol sau, respectiv, directorul executiv cu privire la decizia autorităților competente ale statelor membre în ceea ce privește orice solicitare formulată în temeiul alineatului (1), respectiv în ceea ce privește orice propunere formulată în temeiul alineatului (1a).”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Europol informează imediat Eurojust și, dacă este cazul, EPPO cu privire la orice solicitare formulată în temeiul alineatului (1), orice propunere formulată în temeiul alineatului (1a) și orice decizie a unei autorități competente a unui stat membru în temeiul alineatului (2).”

4. La articolul 7, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Fiecare stat membru se asigură că FIU său, în limitele mandatului său și ale competenței sale și cu respectarea garanțiilor procedurale naționale, are dreptul să răspundă solicitărilor justificate în mod corespunzător care sunt formulate de Europol în conformitate cu articolul 12 din Directiva (UE) 2019/1153 în ceea ce privește informațiile și analizele financiare, fie prin intermediul unității sale naționale sau, dacă acest lucru este permis de statul membru respectiv, prin contact direct între FIU și Europol.”

5. Articolul 11 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) adoptă în fiecare an, cu majoritatea de două treimi a membrilor săi și în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament, un document unic de programare astfel cum este menționat la articolul 32 din Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei (*).

(*) Regulamentul delegat (UE) 2019/715 al Comisiei din 18 decembrie 2018 privind regulamentul financiar cadru pentru organele instituite în temeiul TFUE și al Tratatului Euratom și menționate la articolul 70 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 122, 10.5.2019, p. 1).”;

(b) se adaugă următoarele litere:

„(v) desemnează ofițerul pentru drepturile fundamentale menționat la articolul 41c;

(w) precizează criteriile pe baza cărora Europol poate emite propuneri pentru posibila introducere de semnalări privind existența de informații în SIS.”

6. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, consiliul de administrație adoptă un document unic de programare care conține programul multianual și programul anual de activitate ale Europol, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv, ținând seama de avizul Comisiei și, în ceea ce privește programul multianual, după consultarea grupului mixt de control parlamentar specializat (JPSG).

În cazul în care consiliul de administrație decide să nu ia în considerare avizul Comisiei menționat la primul paragraf, în totalitate sau în parte, Europol furnizează o justificare detaliată.

În cazul în care consiliul de administrație decide să nu ia în considerare oricare dintre aspectele prezentate de JPSG în conformitate cu articolul 51 alineatul (2) litera (c), Europol furnizează o justificare detaliată.

După ce documentul unic de programare a fost adoptat, consiliul de administrație îl transmite Consiliului, Comisiei și JPSG.;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Programul multianual stabilește programarea strategică globală, inclusiv obiectivele, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță. Acesta stabilește, de asemenea, planificarea resurselor, inclusiv bugetul multianual și schema de personal. Acesta include strategia privind relațiile cu țări terțe și organizații internaționale și activitățile de cercetare și inovare planificate ale Europol.”

7. La articolul 14, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Consiliul de administrație poate invita orice persoană a cărei opinie poate fi relevantă pentru discuții să participe la reuniunile sale în calitate de observator fără drept de vot.

Doi reprezentanți ai JPSG sunt invitați să participe la două reuniuni ordinare ale consiliului de administrație pe an, în calitate de observatori fără drept de vot, pentru a discuta următoarele chestiuni de interes politic:

- (a) raportul anual de activitate consolidat menționat la articolul 11 alineatul (1) litera (c) pentru anul precedent;
- (b) documentul unic de programare menționat la articolul 12 pentru anul următor și bugetul anual;
- (c) întrebările și răspunsurile scrise ale JPSG;
- (d) aspecte legate de relațiile externe și parteneriate.

Consiliul de administrație, împreună cu reprezentanții JPSG, poate stabili alte chestiuni de interes politic care urmează să fie discutate la reuniunile menționate la primul paragraf.”

8. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Consiliul sau JPSG îl pot invita pe directorul executiv să prezinte un raport privind modul în care și-a îndeplinit îndatoririle.”;

(b) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) elaborarea proiectului de document unic de programare menționat la articolul 12 și prezentarea acestuia consiliului de administrație, după consultarea Comisiei și a JPSG.”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(oa) informarea consiliului de administrație cu privire la memorandumurile de înțelegere semnate cu părți private.”

9. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) facilitarea schimbului de informații între statele membre, Europol, alte organisme ale Uniunii, țări terțe, organizații internaționale și părți private.”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(e) proiecte de cercetare și inovare;

(f) sprijinirea statelor membre, la cererea acestora, în vederea informării publicului cu privire la persoanele suspectate sau condamnate care sunt căutate, în baza unei hotărâri judecătorești naționale referitoare la o infracțiune care se încadrează în obiectivele Europol, și facilitarea furnizării de către public de informații referitoare la respectivele persoane către statele membre și Europol.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Dacă este necesar pentru realizarea obiectivelor proiectelor de cercetare și inovare ale Europol, prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul respectiv se efectuează numai în contextul proiectelor de cercetare și inovare ale Europol, cu definirea clară a scopurilor și a obiectivelor, și respectă articolul 33a.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (4), articolului 18 alineatul (2) litera (e), articolului 18a, precum și prelucrării datelor în conformitate cu articolul 26 alineatul (6c), în cazul în care infrastructura Europol este utilizată pentru schimburi bilaterale de date cu caracter personal și Europol nu are acces la conținutul datelor, categoriile de date cu caracter personal și categoriile de persoane vizate ale căror date pot fi colectate și prelucrate în sensul alineatului (2) de la prezentul articol sunt enumerate în anexa II.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(5a) În conformitate cu articolul 73 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului (*), după caz și în măsura posibilului, Europol face o distincție clară între datele cu caracter personal care privesc diferite categorii de persoane vizate enumerate în anexa II.

(*) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Europol poate prelucra temporar date în scopul de a stabili dacă aceste date sunt relevante pentru atribuțiile sale și, în caz afirmativ, pentru care dintre scopurile menționate la alineatul (2). Perioada în care sunt prelucrate astfel de date nu depășește șase luni de la primirea datelor respective.”;

(f) se introduc următoarele alineate:

„(6a) Înainte de prelucrarea datelor în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și atunci când acest lucru este strict necesar exclusiv pentru a stabili dacă datele cu caracter personal respectă alineatul (5) de la prezentul articol, Europol poate prelucra temporar datele cu caracter personal care i-au fost furnizate în temeiul articolului 17 alineatele (1) și (2), inclusiv prin verificarea datelor respective în raport cu toate datele pe care Europol le prelucreză deja în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

Europol prelucreză datele cu caracter personal în temeiul primului paragraf pentru o perioadă de până la 18 luni din momentul în care Europol stabilește că datele respective se încadrează în obiectivele sale sau, în cazuri justificate, pentru o perioadă mai lungă în cazul în care acest lucru este necesar în sensul prezentului articol. Europol informează AEPD cu privire la orice prelungire a perioadei de prelucrare. Perioada maximă de prelucrare a datelor în temeiul primului paragraf nu depășește trei ani. Astfel de date cu caracter personal se păstrează separat din punct de vedere funcțional de alte date.

În cazul în care Europol ajunge la concluzia că respectivele date cu caracter personal menționate la primul paragraf de la prezentul alineat nu respectă alineatul (5), Europol șterge respectivele date și îl informează, după caz, cu privire la aceasta pe furnizorul respectivelor date șterse.

(6b) Consiliul de administrație, acționând la propunerea directorului executiv, după consultarea AEPD și ținând seama în mod corespunzător de principiile menționate la articolul 71 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precizează condițiile referitoare la prelucrarea datelor menționate la alineatele (6) și (6a) de la prezentul articol, în special în ceea ce privește furnizarea datelor, accesul la acestea și utilizarea respectivelor date, precum și termenele de stocare și de ștergere a unor astfel de date, care nu depășesc termenele stabilite la alineatele (6) și (6a) de la prezentul articol.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

Prelucrearea datelor cu caracter personal în sprijinul unei anchete penale

(1) Atunci când acest lucru este necesar pentru a sprijini o anchetă penală specifică în curs din domeniul de aplicare al obiectivelor Europol, Europol poate să prelucreze date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II, în cazul în care:

(a) un stat membru, EPPO sau Eurojust furnizează Europol date privind anchetele în temeiul articolului 17 alineatul (1) litera (a) sau (b) și solicită Europol să sprijine ancheta respectivă:

(i) prin intermediul unei analize operaționale în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) litera (c); sau

(ii) în cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, prin intermediul unei verificări încrucișate în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) litera (a);

(b) Europol evaluează că nu este posibil să efectueze analiza operațională în temeiul articolului 18 alineatul (2) litera (c) sau verificarea încrucișată în temeiul articolului 18 alineatul (2) litera (a) în sprijinul anchetei respective fără să prelucreze date cu caracter personal care nu respectă articolul 18 alineatul (5).

Rezultatele evaluării menționate la litera (b) de la primul paragraf se înregistrează și se trimit AEPD spre informare atunci când Europol încetează să mai sprijine ancheta menționată la primul paragraf.

(2) În cazul în care statul membru menționat la alineatul (1) primul paragraf litera (a) nu mai este autorizat să prelucreze datele în cadrul anchetei penale specifice în curs menționate la alineatul (1) în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale prevăzute de dreptul său intern aplicabil, acesta informează Europol.

Atunci când EPPO sau Eurojust furnizează Europol date privind anchetele și nu mai sunt autorizate să prelucreze datele în cadrul anchetei penale specifice în curs menționate la alineatul (1) în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern, acestea informează Europol.

(3) Europol poate să prelucreze date privind anchetele în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) atât timp cât sprijină ancheta penală specifică în curs pentru care au fost furnizate datele privind anchetele în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a) de la prezentul articol și numai în scopul sprijinirii respectivei anchete.

(4) Europol poate să stocheze datele privind anchetele furnizate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (a) și rezultatul prelucrării datelor respective pe care a realizat-o după încheierea perioadei de prelucrare prevăzute la alineatul (3), la cererea furnizorului respectivelor date privind anchetele, exclusiv în scopul de a asigura veridicitatea, fiabilitatea și trasabilitatea ciclului informațiilor operative în materie penală și numai pe durata desfășurării procedurii judiciare referitoare la ancheta penală specifică pentru care au fost furnizate respectivele date.

Furnizorii de date privind anchetele menționați la alineatul (1) primul paragraf litera (a) sau, cu acordul acestora, un stat membru în care sunt în desfășurare proceduri judiciare referitoare la o anchetă penală conexă poate să solicite Europol să stocheze datele privind anchetele și rezultatul analizei sale operaționale a datelor respective după încheierea perioadei de prelucrare prevăzute la alineatul (3) în scopul de a asigura veridicitatea, fiabilitatea și trasabilitatea ciclului informațiilor operative în materie penală și numai pe durata desfășurării în acest alt stat membru a procedurii judiciare referitoare la o anchetă penală conexă.

(5) Fără a aduce atingere prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul articolului 18 alineatul (6a), datele cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II se păstrează separat din punct de vedere funcțional de alte date și se prelucrează numai în cazul în care acest lucru este necesar și proporțional în sensul alineatelor (3), (4) și (6) de la prezentul articol.

Consiliul de administrație, acționând la propunerea directorului executiv și după consultarea AEPD, precizează condițiile referitoare la furnizarea și prelucrarea datelor cu caracter personal în conformitate cu alineatele (3) și (4).

(6) Alineatele (1)-(4) de la prezentul articol se aplică, de asemenea, în cazul în care date cu caracter personal sunt furnizate către Europol de o țară terță astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a), iar respectiva țară terță furnizează Europol date privind anchetele în vederea efectuării unei analize operaționale care contribuie la ancheta penală specifică desfășurată într-unul sau mai multe state membre pe care Europol o sprijină, cu condiția ca țara terță să fi obținut datele în contextul unei anchete penale în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului său penal național.

În cazul în care o țară terță furnizează Europol date privind anchetele în conformitate cu primul paragraf, responsabilul cu protecția datelor poate, după caz, să notifice AEPD cu privire la aceasta.

Europol verifică dacă volumul de date cu caracter personal menționat la primul paragraf nu este vădit disproporționat în raport cu ancheta penală specifică desfășurată în statul membru în cauză. În cazul în care Europol ajunge la concluzia că există indicii că aceste date sunt vădit disproporționate sau au fost colectate cu încălcarea vădită a drepturilor fundamentale, Europol nu prelucrează datele respective și le șterge.

Datele cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului alineat se accesează de Europol numai în cazul în care acest lucru este necesar pentru sprijinirea anchetei penale specifice pentru care acestea au fost furnizate. Respectivele date cu caracter personal se comunică numai în interiorul Uniunii.”

11. La articolul 19, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Un stat membru, un organism al Uniunii, o țară terță sau o organizație internațională care furnizează informații Europol stabilește scopul sau scopurile în care se prelucrează respectivele informații, în conformitate cu articolul 18.

În cazul în care un furnizor de informații menționat la primul paragraf nu a respectat paragraful respectiv, Europol, de comun acord cu furnizorul informațiilor în cauză, prelucrează informațiile pentru a stabili relevanța acestora, precum și scopul sau scopurile pentru care acestea se prelucrează ulterior.

Europol prelucrează informații în alt scop decât cel pentru care au fost furnizate doar dacă este autorizat în acest sens de furnizorul informațiilor.

Informațiile furnizate în scopurile menționate la articolul 18 alineatul (2) literele (a)-(d) pot fi prelucrate de Europol și în scopul menționat la articolul 18 alineatul (2) litera (e), în conformitate cu articolul 33a.

(2) Statele membre, organismele Uniunii, țările terțe și organizațiile internaționale pot indica, la momentul furnizării informațiilor către Europol, orice restricție privind accesul la acestea sau privind utilizarea acestora, în termeni generali sau specifici, inclusiv în ceea ce privește transferul, transmiterea, ștergerea sau distrugerea acestora. În cazul în care necesitatea unor astfel de restricții se constată după furnizarea informațiilor, acestea informează Europol cu privire la acest lucru. Europol respectă restricțiile respective.”

12. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(2a) În cadrul proiectelor de analiză operațională menționate la articolul 18 alineatul (3) și în conformitate cu normele și garanțiile pentru prelucrarea datelor cu caracter personal prevăzute în prezentul regulament, statele membre pot stabili ca Europol să asigure faptul că anumite informații sunt direct accesibile altor state membre selectate în vederea unei analize operaționale comune în cadrul unor anchete specifice, fără a aduce atingere niciunei restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) și în conformitate cu procedurile stabilite în orientările menționate la articolul 18 alineatul (7).”;

(b) la alineatul (3), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În conformitate cu dreptul intern, informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (2a) sunt accesate și prelucrate ulterior de statele membre doar în scopul prevenirii, identificării, anchetării și urmăririi penale a:”.

13. Se introduce următorul articol:

„Articolul 20a

Relațiile cu Parchetul European

(1) Europol stabilește și menține o relație strânsă cu EPPO. În cadrul acestei relații, Europol și EPPO acționează în limitele mandatului și competențelor lor. În acest sens, acestea încheie un acord de lucru care stabilește modalitățile lor de cooperare.

(2) La cererea EPPO în conformitate cu articolul 102 din Regulamentul (UE) 2017/1939, Europol sprijină investigațiile EPPO și cooperează cu acesta, furnizând informații și sprijin analitic, până în momentul în care EPPO decide dacă să înceapă urmărirea penală sau, în caz contrar, să închidă cazul.

(3) Pentru a furniza informații EPPO în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Europol ia toate măsurile corespunzătoare pentru a permite EPPO să aibă acces indirect pe baza unui sistem de tip răspuns pozitiv/răspuns negativ («hit/no hit») la datele referitoare la infracțiuni care intră în sfera de competență a EPPO, furnizate în contextul articolului 18 alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Sistemul respectiv de tip răspuns pozitiv/răspuns negativ notifică numai Europol în cazul unui răspuns pozitiv și fără a aduce atingere niciunei restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) de furnizorii de informații menționați la articolul 19 alineatul (1).

În cazul unui răspuns pozitiv, Europol inițiază procedura prin care informațiile care au generat răspunsul pozitiv pot fi partajate, în conformitate cu decizia furnizorului informațiilor menționat la articolul 19 alineatul (1), și numai în măsura în care datele care generează răspunsul pozitiv sunt relevante pentru cererea transmisă în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.

(4) Europol raportează EPPO, fără întârzieri nejustificate, orice comportament infracțional în privința căruia EPPO ar putea să își exercite competența în conformitate cu articolul 22 și cu articolul 25 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2017/1939 și fără a aduce atingere niciunei restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) din prezentul regulament de furnizorul de informații.

Atunci când Europol raportează EPPO în temeiul primului paragraf, Europol notifică fără întârziere acest lucru statelor membre în cauză.

În cazul în care informațiile referitoare la un comportament infracțional în privința căruia EPPO ar putea să își exercite competența au fost furnizate Europol de un stat membru care a indicat restricții privind utilizarea informațiilor respective în temeiul articolului 19 alineatul (2) din prezentul regulament, Europol îi comunică EPPO existența restricțiilor respective și semnalează acest aspect statului membru în cauză. Statul membru în cauză intră direct în contact cu EPPO pentru a se conforma articolului 24 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) 2017/1939.”

14. La articolul 21, se adaugă următorul alineat:

„(8) În cazul în care, în cursul prelucrării informațiilor referitoare la o anchetă penală specifică sau la un proiect specific, Europol identifică informații relevante pentru o posibilă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii, Europol furnizează OLAF, fără întârziere, respectivele informații fără a aduce atingere niciunei restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) de statul membru care a furnizat informațiile în cauză.

Atunci când Europol furnizează OLAF informații în temeiul primului paragraf, Europol notifică fără întârziere acest lucru statelor membre în cauză.”

15. La articolul 23, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Transferurile ulterioare de date cu caracter personal deținute de Europol de către state membre, organisme ale Uniunii, țări terțe, organizații internaționale sau entități private sunt interzise, cu excepția cazului în care Europol și-a dat autorizarea prealabilă explicită.”

16. Titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Transmiterea, transferul și schimbul de date cu caracter personal”.

17. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Transmiterea datelor cu caracter personal către organismele Uniunii

(1) Europol transmite date cu caracter personal către un organism al Uniunii în conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1725, sub rezerva oricăror restricții în temeiul prezentului regulament și fără a aduce atingere articolului 67 din prezentul regulament, numai în cazul în care datele respective sunt necesare și proporționale pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor organismului Uniunii destinat.

(2) În urma unei cereri de transmitere a unor date cu caracter personal din partea unui alt organism al Uniunii, Europol verifică competența celui alt organism al Uniunii. În cazul în care Europol nu poate confirma faptul că transmiterea datelor cu caracter personal este necesară în conformitate cu alineatul (1), Europol solicită organismului Uniunii solicitant informații suplimentare.

Organismul Uniunii solicitant se asigură că necesitatea transmiterii datelor cu caracter personal poate fi verificată.

(3) Organismul Uniunii destinat prelucrează datele cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (2) numai în scopurile pentru care au fost transmise.”

18. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) formularea introductivă se modifică după cum urmează:

„(1) Sub rezerva oricăror restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) sau (3) și fără a aduce atingere articolului 67, Europol poate transfera date cu caracter personal către autoritățile competente ale unei țări terțe sau către o organizație internațională, cu condiția ca un astfel de transfer să fie necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor Europol, pe baza uneia dintre următoarele:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o decizie a Comisiei adoptată în conformitate cu articolul 36 din Directiva (UE) 2016/680 conform căreia țara terță, un teritoriu sau unul sau mai multe sectoare de prelucrare din țara terță respectivă sau organizația internațională în cauză asigură un nivel adecvat de protecție (denumită în continuare «decizie privind caracterul adecvat al nivelului de protecție»);”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se introduce următorul alineat:

„(4a) În absența unei decizii privind caracterul adecvat al nivelului de protecție, consiliul de administrație poate autoriza Europol să transfere date cu caracter personal către o autoritate competentă a unei țări terțe sau către o organizație internațională în cazul în care:

(a) sunt prevăzute garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal într-un act cu caracter juridic obligatoriu; sau

(b) Europol a evaluat toate circumstanțele aferente transferului de date cu caracter personal și a concluzionat că există garanții adecvate în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.”;

(d) alineatul (5) se modifică după cum urmează:

(i) formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la alineatul (1), directorul executiv poate, în cazuri justificate corespunzător, să autorizeze transferul sau o categorie de transferuri de date cu caracter personal către o autoritate competentă a unei țări terțe sau către o organizație internațională, de la caz la caz, dacă transferul sau categoria de transferuri este:”;

(ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) necesar pentru a proteja interesele legitime ale persoanei vizate;”;

(e) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Europol informează AEPD cu privire la categoriile de transferuri în temeiul alineatului (4a) litera (b). În cazul în care un transfer se efectuează în conformitate cu alineatul (4a) sau (5), respectivul transfer se documentează, iar documentația se pune, la cerere, la dispoziția AEPD. Documentația trebuie să includă o înregistrare a datei și a orei transferului, precum și informații privind autoritatea competentă menționată în prezentul articol, privind justificarea transferului și privind datele cu caracter personal transferate.”

19. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care Europol primește date cu caracter personal direct de la părți private, poate să prelucreze respectivele date cu caracter personal în conformitate cu articolul 18 pentru a identifica unitățile naționale în cauză, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol. Europol transmite imediat unităților naționale în cauză datele cu caracter personal și orice rezultate relevante ale prelucrării necesare a respectivelor date în scopul stabilirii jurisdicției. Europol poate să transmită datele cu caracter personal și rezultatele relevante ale prelucrării necesare a respectivelor date în scopul stabilirii jurisdicției, în conformitate cu articolul 25, punctelor de contact și autorităților în cauză menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) de la prezentul articol. Dacă Europol nu poate identifica nicio unitate națională în cauză sau a transmis deja datele relevante cu caracter personal tuturor unităților naționale în cauză identificate și nu este posibil să se identifice alte unități naționale în cauză, Europol șterge datele, cu excepția cazului în care unitatea națională, punctul de contact sau autoritatea în cauză retransmite Europol datele cu caracter personal în conformitate cu articolul 19 alineatul (1), în termen de patru luni după efectuarea transmiterii sau a transferului.

Criteriile pentru a decide dacă unitatea națională a statului membru de stabilire al părții private în cauză constituie o unitate națională în cauză sunt prevăzute în orientările menționate la articolul 18 alineatul (7).”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2a) Orice cooperare a Europol cu părți private nu se suprapune și nu interferează cu activitățile FIU ale statelor membre și nu se referă la informațiile care sunt transmise către FIU în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care primește date cu caracter personal de la o parte privată stabilită într-o țară terță, Europol transmite respectivele date și rezultatul analizei și verificării sale privind respectivele date numai unui stat membru sau unei țări terțe în cauză astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a).

Fără a aduce atingere primului paragraf de la prezentul alineat, Europol poate să transfere rezultatele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat țării terțe în cauză în temeiul articolului 25 alineatul (5) sau (6).”;

(e) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Europol nu transmite sau transferă date cu caracter personal părților private, cu excepția următoarelor cazuri și cu condiția ca o astfel de transmitere sau transfer să fie strict necesar(ă) și proporțional(ă), aspect care urmează a se stabili de la caz la caz:

(a) transmiterea sau transferul este, în mod cert, în interesul persoanei vizate;

(b) transmiterea sau transferul este strict necesar(ă) pentru a preveni săvârșirea iminentă a unei infracțiuni, inclusiv a unui act de terorism, care se încadrează în obiectivele Europol;

(c) transmiterea datelor cu caracter personal care sunt puse la dispoziția publicului este strict necesară sau transferul datelor cu caracter personal care sunt puse la dispoziția publicului este strict necesar pentru îndeplinirea atribuției menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (m) și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (i) transmiterea sau transferul se referă la un caz individual și specific;
- (ii) drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate în cauză nu prevalează în fața interesului public care necesită efectuarea transmiterii sau a transferului datelor cu caracter personal în cauză în respectivul caz; sau

(d) transmiterea sau transferul este strict necesar(ă) pentru ca Europol să notifice respectivei părți private faptul că informațiile primite sunt insuficiente pentru ca Europol să identifice unitățile naționale în cauză și sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (i) transmiterea sau transferul are loc în urma primirii datelor cu caracter personal direct de la o parte privată, în conformitate cu alineatul (2);
- (ii) informațiile care lipsesc, la care Europol poate să facă referire în notificarea sa, au o legătură clară cu informațiile transmise anterior de respectiva parte privată;
- (iii) informațiile care lipsesc, la care Europol poate să facă referire în notificarea sa, se limitează strict la ceea ce este necesar pentru ca Europol să identifice unitățile naționale în cauză.

Transmiterea sau transferul menționat(ă) la primul paragraf de la prezentul alineat face obiectul eventualelor restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) sau (3) și nu aduce atingere articolului 67.

(6) În ceea ce privește alineatul (5) literele (a), (b) și (d) de la prezentul articol, dacă partea privată în cauză nu este stabilită în Uniune sau într-o țară terță astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a), transferul este autorizat de către directorul executiv numai dacă transferul este:

- (a) necesar pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate în cauză sau ale unei alte persoane;
- (b) necesar pentru a proteja interesele legitime ale persoanei vizate în cauză;
- (c) esențial pentru prevenirea unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice a unui stat membru sau a unei țări terțe;
- (d) necesar, în cazuri individuale, în scopul prevenirii, al anchetării, al identificării sau al urmăririi penale a unei infracțiuni specifice care se încadrează în obiectivele Europol; sau
- (e) necesar, în cazuri individuale, pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în instanță legat de prevenirea, anchetarea, identificarea sau urmărirea penală a unei infracțiuni specifice care se încadrează în obiectivele Europol.

Datele cu caracter personal nu sunt transferate dacă directorul executiv stabilește că drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate în cauză prevalează asupra interesului public care necesită transferul menționat la primul paragraf literele (d) și (e) de la prezentul alineat.”;

(f) se introduc următoarele alineate:

„(6a) Fără a aduce atingere alineatului (5) literele (a), (c) și (d) de la prezentul articol și nici altor acte juridice ale Uniunii, transferurile sau transmiterile de date cu caracter personal în temeiul alineatelor (5) și (6) nu sunt sistematice, masive sau structurale.

(6b) Europol poate să solicite statelor membre, prin intermediul unităților lor naționale, să obțină, în conformitate cu dreptul lor intern, date cu caracter personal de la părți private care sunt stabilite sau au un reprezentant legal pe teritoriul lor, în scopul partajării respectivelor date cu Europol. Astfel de solicitări se motivează și trebuie să fie cât mai precise cu putință. Astfel de date cu caracter personal au un caracter cât mai puțin sensibil și se limitează strict la ceea ce este necesar și proporțional pentru a permite Europol să identifice unitățile naționale în cauză.

În pofida jurisdicției statelor membre în ceea ce privește o infracțiune specifică, statele membre se asigură că autoritățile lor competente pot să prelucreze cererile menționate la primul paragraf în conformitate cu dreptul lor intern, cu scopul de a furniza Europol informațiile necesare pentru identificarea unităților naționale în cauză.

(6c) Infrastructura Europol poate să fie utilizată pentru schimburi între autoritățile competente ale statelor membre și părți private, în conformitate cu dreptul intern aplicabil. Respectivul schimburi se pot referi și la infracțiuni care nu se încadrează în obiectivele Europol.

În cazul în care statele membre utilizează infrastructura Europol pentru schimbul de date cu caracter personal privind infracțiuni care se încadrează în obiectivele Europol, ele pot oferi Europol acces la astfel de date.

Atunci când statele membre utilizează infrastructura Europol pentru schimbul de date cu caracter personal privind infracțiuni care nu se încadrează în obiectivele Europol, Europol nu are acces la respectivele date și se consideră că Europol este persoană împuternicită de operator în conformitate cu articolul 87 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

Europol evaluează riscurile de securitate pe care le prezintă permisiunea utilizării infrastructurii sale de către părți private și, dacă este necesar, pune în aplicare măsuri adecvate de prevenire și atenuare.”;

(g) alineatele (9) și (10) se elimină;

(h) se adaugă următorul alineat:

„(11) Europol întocmește un raport anual pentru consiliul de administrație cu privire la datele cu caracter personal schimbate cu părți private în temeiul articolelor 26, 26a și 26b, pe baza criteriilor de evaluare cantitative și calitative stabilite de consiliul de administrație.

Raportul anual include exemple specifice care să demonstreze motivul pentru care cererile Europol în conformitate cu alineatul (6b) de la prezentul articol au fost necesare pentru atingerea obiectivelor și îndeplinirea atribuțiilor sale.

Raportul anual ține seama de obligațiile de discreție și confidențialitate, iar exemplele sunt anonimizate în ceea ce privește datele cu caracter personal.

Respectivul raport anual este transmis Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.”

20. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 26a

Schimbul de date cu caracter personal cu părți private în situații de criză online

(1) În situații de criză online, Europol poate să primească date cu caracter personal direct de la părți private și să prelucreze aceste date cu caracter personal în conformitate cu articolul 18.

(2) În cazul în care primește date cu caracter personal de la o parte privată stabilită într-o țară terță, Europol transmite respectivele date și rezultatele analizei sale și al verificării datelor respective numai unui stat membru sau unei țări terțe în cauză astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a).

Europol poate să transfere rezultatele analizei sale și al verificării datelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol țării terțe în cauză în temeiul articolului 25 alineatul (5) sau (6).

(3) Europol poate să transmită sau să transfere date cu caracter personal unor părți private, de la caz la caz, sub rezerva oricăror restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) sau (3) și fără a aduce atingere articolului 67, în cazul în care transmiterea unor astfel de date este strict necesară sau transferul unor astfel de date este strict necesar pentru a aborda situațiile de criză online iar drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate în cauză nu prevalează în fața interesului public care necesită efectuarea transmiterii sau a transferului respectivelor date cu caracter personal.

(4) În cazul în care partea privată în cauză nu este stabilită în Uniune sau într-o țară terță astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a), transferul necesită autorizare de la directorul executiv.

(5) Europol acordă asistență, face schimb de informații și cooperează cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește transmiterea sau transferul de date cu caracter personal către părți private în temeiul alineatului (3) sau (4), în special pentru a evita suprapunerea eforturilor, a consolida coordonarea și a evita interferența cu anchetele din diferite state membre.

(6) Europol poate să solicite statelor membre, prin intermediul unităților lor naționale, să obțină, în conformitate cu dreptul lor intern, date cu caracter personal de la părți private care sunt stabilite sau au un reprezentant legal pe teritoriul lor, în scopul transmiterii respectivelor date către Europol. Astfel de cereri se motivează și trebuie să fie cât mai precisă cu putință. Astfel de date cu caracter personal au un caracter cât mai puțin sensibil și se limitează strict la ceea ce este necesar și proporțional pentru a permite Europol să sprijine statele membre în abordarea situațiilor de criză online.

În pofida jurisdicției statelor membre în ceea ce privește diseminarea conținutului în legătură cu care Europol solicită datele cu caracter personal, statele membre se asigură că autoritățile competente ale acestora pot să trateze cererile menționate la primul paragraf, în conformitate cu dreptul lor intern, în scopul de a furniza Europol informațiile necesare pentru atingerea obiectivelor sale.

(7) Europol se asigură că sunt înregistrate în detaliu toate transferurile de date cu caracter personal și motivele acestor transferuri, în conformitate cu prezentul regulament. La cererea AEPD, Europol pune la dispoziția AEPD respectivele evidențe în temeiul articolului 39a.

(8) În cazul în care datele cu caracter personal primite sau care urmează să fie transferate aduc atingere intereselor unui stat membru, Europol informează imediat unitatea națională a statului membru în cauză.

Articolul 26b

Schimbul de date cu caracter personal cu părți private pentru a combate diseminarea online de materiale online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor

(1) Europol poate să primească date cu caracter personal direct de la părți private și să prelucreze respectivele date cu caracter personal în conformitate cu articolul 18 pentru a combate diseminarea online de materiale online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1) litera (y).

(2) În cazul în care primește date cu caracter personal de la o parte privată stabilită într-o țară terță, Europol transmite respectivele date și rezultatele analizei sale și al verificării datelor respective numai unui stat membru sau unei țări terțe în cauză astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a).

Europol poate să transfere rezultatele analizei sale și al verificării datelor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat țării terțe în cauză în temeiul articolului 25 alineatul (5) sau (6).

(3) Europol poate să transmită sau să transfere date cu caracter personal unor părți private, de la caz la caz, sub rezerva oricăror restricții indicate în temeiul articolului 19 alineatul (2) sau (3) și fără a aduce atingere articolului 67, în cazul în care transmiterea unor astfel de date este strict necesară sau transferul unor astfel de date este strict necesar pentru a combate diseminarea online a materialelor online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1) litera (y), iar drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor vizate în cauză nu prevalează în fața interesului public care necesită efectuarea transmiterii sau a transferului respectivelor date cu caracter personal.

(4) În cazul în care partea privată în cauză nu este stabilită în Uniune sau într-o țară terță astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 25 alineatul (4a), transferul necesită autorizare de la directorul executiv.

(5) Europol acordă asistență, face schimb de informații și cooperează cu autoritățile competente ale statelor membre în ceea ce privește transmiterea sau transferul de date cu caracter personal către părți private în temeiul alineatului (3) sau (4), în special pentru a evita suprapunerea eforturilor, a consolida coordonarea și a evita interferența cu anchetele din diferite state membre.

(6) Europol poate să solicite statelor membre, prin intermediul unităților lor naționale, să obțină, în conformitate cu dreptul lor intern, date cu caracter personal de la părți private care sunt stabilite sau au un reprezentant legal pe teritoriul lor, în scopul transmiterii datelor respective către Europol. Astfel de cereri se motivează și trebuie să fie cât mai precisă cu putință. Astfel de date cu caracter personal au un caracter cât mai puțin sensibil și se limitează strict la ceea ce este necesar și proporțional pentru a permite Europol să combată diseminarea online a materialelor online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1) litera (y).

În pofida jurisdicției statelor membre în ceea ce privește diseminarea conținutului în legătură cu care Europol solicită datele cu caracter personal, statele membre se asigură că autoritățile competente ale statelor membre pot să prelucreze cererile menționate la primul paragraf în conformitate cu dreptul lor intern, în scopul de a furniza Europol informațiile necesare pentru atingerea obiectivelor sale.

(7) Europol se asigură că sunt înregistrate în detaliu toate transferurile de date cu caracter personal și motivele acestor transferuri, în conformitate cu prezentul regulament. La cererea AEPD, Europol pune la dispoziția AEPD respectivele evidențe în temeiul articolului 39a.

(8) În cazul în care datele cu caracter personal primite sau care urmează să fie transferate aduc atingere intereselor unui stat membru, Europol informează imediat unitatea națională a statului membru în cauză.”

21. La articolul 27, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În măsura în care este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, Europol poate primi și prelucra informații care provin de la persoane private.

Datele cu caracter personal care provin de la persoane private se prelucrează de Europol doar cu condiția ca acestea să fie primite prin intermediul:

- (a) unei unități naționale, în conformitate cu dreptul intern;
- (b) unui punct de contact al unei țări terțe sau al unei organizații internaționale în temeiul articolului 25 alineatul (1) litera (c); sau
- (c) unei autorități a unei țări terțe sau unei organizații internaționale astfel cum se menționează la articolul 25 alineatul (1) litera (a) sau (b) sau la articolul 25 alineatul (4a).

(2) În cazul în care Europol primește informații, inclusiv date cu caracter personal, de la o persoană privată cu reședința într-o altă țară terță decât cea menționată la articolul 25 alineatul (1) litera (a) sau (b) sau la articolul 25 alineatul (4a), Europol transmite informațiile respective doar unui stat membru sau unei astfel de țări terțe.”

22. Titlul capitolului VI se înlocuiește cu următorul text:

„PROTECȚIA DATELOR”.

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 27a

Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol

(1) Fără a aduce atingere prezentului regulament, articolul 3 și capitolul IX din Regulamentul (UE) 2018/1725 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către Europol.

Regulamentul (UE) 2018/1725, cu excepția capitolului IX, se aplică prelucrării datelor administrative cu caracter personal de către Europol.

(2) Trimiterile la «date cu caracter personal» din prezentul regulament se interpretează ca trimiteri la «date operaționale cu caracter personal», astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1725, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament.

(3) Consiliul de administrație adoptă norme pentru a stabili termenele pentru stocarea datelor administrative cu caracter personal.”

24. Articolul 28 se elimină.

25. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Este permisă prelucrarea datelor cu caracter personal, efectuată prin mijloace automatizate sau de alt tip, care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filosofice sau apartenența sindicală, și prelucrarea datelor genetice, a datelor biometrice în scopul identificării unice a unei persoane fizice sau a datelor privind sănătatea sau viața sexuală sau orientarea sexuală a persoanelor fizice, numai în cazul în care acest lucru este strict necesar și proporțional în scopul proiectelor de cercetare și inovare în temeiul articolului 33a și în scopuri operaționale, în limitele obiectivelor Europol, și numai pentru prevenirea sau combaterea criminalității care se încadrează în obiectivele Europol. O astfel de prelucrare face, de asemenea, obiectul unor garanții adecvate prevăzute în prezentul regulament cu privire la drepturile și libertățile persoanei vizate și, cu excepția datelor biometrice prelucrate în scopul identificării unice a unei persoane fizice, este permisă numai dacă respectivele date completează alte date cu caracter personal prelucrate de Europol.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Responsabilul cu protecția datelor este informat fără întârzieri nejustificate în cazul prelucrării de date cu caracter personal în temeiul prezentului articol.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Numai Europol are acces direct la datele cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (2). Directorul executiv autorizează în mod corespunzător un număr limitat de funcționari ai Europol să aibă un astfel de acces numai dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

În pofida primului paragraf, atunci când este necesar să se acorde personalului autorităților competente ale statelor membre sau al agențiilor Uniunii instituite în temeiul titlului V din TFUE acces direct la date cu caracter personal pentru îndeplinirea sarcinilor lor, în cazurile prevăzute la articolul 20 alineatele (1) și (2a) din prezentul regulament sau pentru proiecte de cercetare și inovare în conformitate cu articolul 33a alineatul (2) litera (d) din prezentul regulament, directorul executiv autorizează în mod corespunzător un număr limitat de astfel de funcționari să aibă acces la datele respective.”;

(d) alineatul (4) se elimină;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Datele cu caracter personal astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2) nu se transmit statelor membre sau organismelor Uniunii sau nu se transferă țărilor terțe sau organizațiilor internaționale, cu excepția situației în care o astfel de transmitere sau transfer este impus(ă) în temeiul dreptului Uniunii sau strict necesar(ă) și proporțional(ă) în cazuri individuale referitoare la criminalitatea care se încadrează în obiectivele Europol și în conformitate cu capitolul V.”

26. Articolul 32 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 32

Securitatea prelucrării

Mecanisme menite să asigure faptul că măsurile de securitate sunt luate în considerare dincolo de limitele sistemelor de informații se instituie de Europol în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și de statele membre în conformitate cu articolul 29 din Directiva (UE) 2016/680.”

27. Articolul 33 se elimină.

28. Se introduce următorul articol:

„Articolul 33a

Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopuri de cercetare și inovare

(1) Europol poate prelucra date cu caracter personal în scopul proiectelor sale de cercetare și inovare” cu condiția ca prelucrarea respectivelor date cu caracter personal:

- (a) să fie strict necesară și justificată în mod corespunzător pentru a atinge obiectivele proiectului în cauză;
- (b) în ceea ce privește categoriile speciale de date cu caracter personal, să fie strict necesară și să facă obiectul unor garanții adecvate, care pot include pseudonimizarea.

Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol în contextul proiectelor de cercetare și inovare este ghidată de principiile transparenței, explicabilității, echității și responsabilității.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în contextul proiectelor de cercetare și inovare ale Europol se aplică următoarele garanții:

- (a) orice proiect de cercetare și inovare necesită autorizarea prealabilă de la directorul executiv, în consultare cu responsabilul cu protecția datelor și cu ofițerul pentru drepturile fundamentale, pe baza:
 - (i) unei descrieri a obiectivelor proiectului și a unei explicații a modului în care proiectul sprijină Europol sau autoritățile competente ale statelor membre în îndeplinirea sarcinilor lor;

- (ii) unei descrieri a activității de prelucrare preconizate, care stabilește obiectivele, amploarea și durata prelucrării și necesitatea și proporționalitatea prelucrării datelor cu caracter personal, cum ar fi pentru explorarea și testarea unor soluții tehnologice inovatoare și asigurarea exactității rezultatelor proiectului;
 - (iii) unei descrieri a categoriilor de date cu caracter personal care urmează să fie prelucrate;
 - (iv) unei evaluări a respectării principiilor de protecție a datelor prevăzute la articolul 71 din Regulamentul (UE) 2018/1725, a termenelor de stocare și a condițiilor de acces la datele cu caracter personal; și
 - (v) unei evaluări a impactului asupra protecției datelor, incluzând riscurile la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate, riscul legat de orice eroare sistematică din datele personale care urmează să fie utilizate pentru antrenarea algoritmilor și din rezultatul prelucrării, precum și măsurile preconizate pentru abordarea acestor riscuri și pentru evitarea încălcărilor drepturilor fundamentale;
- (b) AEPD este informată înainte de lansarea proiectului;
- (c) consiliul de administrație este consultat sau informat înainte de lansarea proiectului, în conformitate cu orientările menționate la articolul 18 alineatul (7);
- (d) orice date cu caracter personal care urmează să fie prelucrate în contextul proiectului:
- (i) sunt copiate temporar într-un mediu separat, izolat și protejat de prelucrare a datelor din cadrul Europol exclusiv în scopul derulării respectivului proiect;
 - (ii) sunt accesate numai de personalul autorizat special al Europol în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) din prezentul regulament și, sub rezerva măsurilor tehnice de securitate, de personalul autorizat special al autorităților competente ale statelor membre și ale agențiilor Uniunii instituite în temeiul titlului V din TFUE;
 - (iii) nu sunt transmise sau transferate;
 - (iv) nu conduc la măsuri sau la decizii care afectează persoanele vizate ca rezultat al prelucrării acestora;
 - (v) se șterg după încheierea proiectului sau după expirarea termenului pentru stocarea datelor cu caracter personal în conformitate cu articolul 31;
- (e) înregistrările operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal în contextul proiectului se păstrează timp de doi ani după încheierea proiectului, exclusiv în scopul verificării exactității rezultatului prelucrării datelor și numai atât timp cât este necesar pentru efectuarea acestei verificări.
- (3) Consiliul de administrație stabilește într-un document cu caracter obligatoriu cadrul general pentru proiectele de cercetare și inovare. Un astfel de document se actualizează, după caz, și se pune la dispoziția AEPD în scopul îndeplinirii rolului său de supraveghere.
- (4) Europol păstrează un document conținând o descriere detaliată a procesului și a motivelor care stau la baza antrenării, a testării și a validării algoritmilor pentru a asigura transparența procesului și a algoritmilor, inclusiv conformitatea lor cu garanțiile prevăzute la prezentul articol și pentru a permite verificarea exactității rezultatelor pe baza utilizării unor astfel de algoritmi. La cerere, Europol pune respectivul document la dispoziția părților interesate, inclusiv a statelor membre și a JPSG.
- (5) În cazul în care datele cu caracter personal care urmează să fie prelucrate pentru un proiect de cercetare și inovare au fost furnizate de un stat membru, de un organism al Uniunii, de o țară terță sau de o organizație internațională, Europol solicită acordul respectivului furnizor de date în conformitate cu articolul 19 alineatul (2), cu excepția cazului în care furnizorul de date și-a acordat autorizația prealabilă pentru o astfel de prelucrare în scopul proiectelor de cercetare și inovare, fie în termeni generali, fie sub rezerva unor condiții specifice.

Europol nu prelucrează date pentru proiecte de cercetare și inovare fără acordul furnizorului de date. Acordul respectiv poate fi retras în orice moment.”

29. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 92 din Regulamentul (UE) 2018/1725, în cazul în care are loc o încălcare a securității datelor cu caracter personal, Europol notifică respectiva încălcare autorităților competente ale statelor membre în cauză, fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu articolul 7 alineatul (5) din prezentul regulament, precum și furnizorului de date în cauză, cu excepția cazului în care este puțin probabil ca încălcarea securității datelor cu caracter personal să genereze un risc la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice.”;

(b) alineatul (3) se elimină.

30. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 93 din Regulamentul (UE) 2018/1725, dacă Europol nu dispune de datele de contact ale persoanei vizate în cauză, Europol solicită furnizorului de date să îi comunice persoanei vizate în cauză încălcarea securității datelor cu caracter personal și să îl informeze cu privire la decizia luată. Statele membre care furnizează datele comunică persoanei vizate în cauză încălcarea securității datelor cu caracter personal, în conformitate cu dreptul intern.”;

(c) alineatele (4) și (5) se elimină.

31. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Orice persoană vizată care dorește să își exercite dreptul de acces, prevăzut la articolul 80 din Regulamentul (UE) 2018/1725, la datele cu caracter personal care o privesc poate să depună o cerere în acest sens la autoritatea desemnată în acest scop în statul membru în care alege să efectueze acest demers sau la Europol. În situația în care cererea este înaintată autorității respective, aceasta transmite cererea către Europol fără întârzieri nejustificate, în termen de o lună de la primire.”;

(c) alineatele (6) și (7) se elimină.

32. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice persoană vizată care dorește să își exercite dreptul la rectificarea sau ștergerea datelor cu caracter personal sau la restricționarea prelucrării datelor cu caracter personal care o privesc, menționate la articolul 82 din Regulamentul (UE) 2018/1725, poate să depună o cerere în acest sens, prin intermediul autorității desemnate în acest scop în statul membru în care alege să efectueze acest demers sau la Europol. În situația în care cererea este înaintată autorității respective, aceasta transmite cererea către Europol fără întârzieri nejustificate, în termen de o lună de la primire.”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatele (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Fără a aduce atingere articolului 82 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725, Europol restricționează prelucrarea datelor cu caracter personal, în loc să ștergă datele cu caracter personal, dacă există motive întemeiate să se considere că ștergerea lor ar putea afecta interesele legitime ale persoanei vizate.

Datele restricționate se prelucrează numai în scopul protejării drepturilor persoanei vizate, în cazul în care este necesar pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane ori în scopurile prevăzute la articolul 82 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1725.

(4) În cazul în care datele cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (3) deținute de Europol i-au fost furnizate acesteia de țări terțe, organizații internaționale sau organisme ale Uniunii, i-au fost furnizate direct de către părți private, au fost obținute de Europol din surse aflate la dispoziția publicului sau rezultă din analizele sale proprii, Europol rectifică sau șterge astfel de date sau restricționează prelucrarea acestora și informează, după caz, furnizorii de date.

(5) În cazul în care Europol deține date cu caracter personal menționate la alineatele (1) și (3) care i-au fost furnizate de statele membre, statele membre în cauză rectifică sau șterg astfel de date sau restricționează prelucrarea acestora în cooperare cu Europol, conform competențelor care le revin.”;

(d) alineatele (8) și (9) se elimină.

33. Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Europol prelucrează datele cu caracter personal astfel încât să se asigure că se poate stabili sursa acestora, astfel cum se menționează la articolul 17.”;

(b) la alineatul (2), formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Responsabilitatea pentru acuratețea datelor cu caracter personal, astfel cum se prevede la articolul 71 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1725, aparține.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Europol este responsabil pentru respectarea Regulamentului (UE) 2018/1725 în ceea ce privește datele administrative cu caracter personal și pentru respectarea prezentului regulament, precum și a articolului 3 și a capitolului IX din Regulamentul (UE) 2018/1725 în ceea ce privește datele cu caracter personal.”;

(d) la alineatul (7), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Securitatea unor astfel de schimburi se asigură în conformitate cu articolul 91 din Regulamentul (UE) 2018/1725.”

34. Articolul 39 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 39

Consultarea prealabilă

(1) Fără a aduce atingere articolului 90 din Regulamentul (UE) 2018/1725, consultarea prealabilă a AEPD nu se aplică activităților operaționale individuale specifice care nu includ niciun nou tip de prelucrare care ar implica un risc ridicat pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate.

(2) Europol poate iniția operațiuni de prelucrare care fac obiectul unei consultări prealabile a AEPD în temeiul articolului 90 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725, cu excepția cazului în care AEPD a furnizat recomandări scrise în temeiul articolului 90 alineatul (4) din regulamentul menționat, în termenele prevăzute la dispoziția respectivă, care încep la data primirii cererii inițiale de consultare și nu se suspendă.

(3) În cazul în care operațiunile de prelucrare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol au o importanță considerabilă pentru îndeplinirea atribuțiilor Europol și sunt deosebit de urgente și necesare pentru a preveni și a combate o amenințare imediată privind o infracțiune care se încadrează în obiectivele Europol sau pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate sau ale unei alte persoane, Europol poate iniția, în mod excepțional, prelucrarea datelor după începerea consultării prealabile a AEPD prevăzute la articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 90 alineatul (4) din regulamentul menționat. În acest caz, Europol informează AEPD înainte de începerea operațiunilor de prelucrare.

Recomandările scrise ale AEPD în temeiul articolului 90 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1725 se iau în considerare retroactiv, iar modul în care se efectuează prelucrarea se ajustează în consecință.

Responsabilul cu protecția datelor este implicat în evaluarea urgenței unor astfel de operațiuni de prelucrare înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 90 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și supraveghează prelucrarea în cauză.

(4) AEPD ține un registru al tuturor operațiunilor de prelucrare care i-au fost notificate în temeiul alineatului (1). Registrul nu este făcut public.”

35. Se introduce următorul articol:

„Articolul 39a

Evidențe ale categoriilor de activități de prelucrare

(1) Europol ține o evidență a tuturor categoriilor de activități de prelucrare aflate în responsabilitatea sa. Această evidență conține următoarele informații:

- (a) datele de contact ale Europol, precum și numele și datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor;
 - (b) scopurile prelucrării;
 - (c) o descriere a categoriilor de persoane vizate și a categoriilor de date cu caracter personal;
 - (d) categoriile de destinatari cărora le-au fost sau le vor fi divulgate datele cu caracter personal, inclusiv destinatari din țări terțe sau organizații internaționale;
 - (e) atunci când este cazul, transferurile de date cu caracter personal către o țară terță, o organizație internațională sau o parte privată, inclusiv identificarea destinatarului respectiv;
 - (f) atunci când este posibil, termenele preconizate pentru ștergerea diferitelor categorii de date;
 - (g) atunci când este posibil, o descriere generală a măsurilor tehnice și organizatorice de securitate menționate la articolul 91 din Regulamentul (UE) 2018/1725;
 - (h) acolo unde este cazul, utilizarea creării de profile.
- (2) Evidența menționată la alineatul (1) se ține în scris, inclusiv în format electronic.
- (3) Europol pune evidența menționată la alineatul (1) la dispoziția AEPD, la cererea acestuia.”

36. Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 40

Înregistrarea

- (1) În conformitate cu articolul 88 din Regulamentul (UE) 2018/1725, Europol înregistrează operațiunile de prelucrare pe care le efectuează. Înregistrările nu pot fi modificate.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 88 din Regulamentul (UE) 2018/1725, dacă sunt solicitate de o unitate națională pentru o anchetă specifică legată de respectarea normelor privind protecția datelor, înregistrările menționate la alineatul (1) se comunică unității naționale respective.”

37. Articolul 41 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 41

Desemnarea responsabilului cu protecția datelor

- (1) Consiliul de administrație numește un membru al personalului Europol în calitate de responsabil cu protecția datelor, care este desemnat numai pentru respectiva poziție.
- (2) Responsabilul cu protecția datelor este selectat pe baza calităților sale profesionale și, în special, a cunoștințelor de specialitate privind practicile și dreptul din domeniul protecției datelor, precum și pe baza capacității de a îndeplini atribuțiile menționate la articolul 41b din prezentul regulament și în Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (3) Selectarea responsabilului cu protecția datelor nu trebuie să genereze un conflict de interese între îndatoririle sale în calitate de responsabil cu protecția datelor și orice altă îndatorire oficială pe care acesta ar avea-o, în special în legătură cu aplicarea prezentului regulament.
- (4) Responsabilul cu protecția datelor nu poate demisiona sau să fie sancționat de consiliul de administrație pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (5) Europol publică datele de contact ale responsabilului cu protecția datelor și le comunică AEPD.”

38. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 41a

Funcția de responsabil cu protecția datelor

(1) Europol se asigură că responsabilul cu protecția datelor este implicat în mod corespunzător și în timp util în toate aspectele legate de protecția datelor cu caracter personal.

(2) Europol acordă sprijin responsabilului cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor menționate la articolul 41b, prin furnizarea resurselor necesare și a personalului necesar pentru îndeplinirea acestor atribuții și prin furnizarea accesului la datele cu caracter personal și la operațiunile de prelucrare, precum și pentru menținerea la zi a cunoștințelor sale de specialitate.

Pentru a sprijini responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor sale, un membru al personalului Europol poate fi desemnat în calitatea de responsabil adjunct cu protecția datelor.

(3) Europol se asigură că responsabilul cu protecția datelor acționează în mod independent și nu primește niciun fel de instrucțiuni în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor sale.

Responsabilul cu protecția datelor raportează direct consiliului de administrație.

(4) Persoanele vizate îl pot contacta pe responsabilul cu protecția datelor cu privire la toate chestiunile legate de prelucrarea datelor lor cu caracter personal și de exercitarea drepturilor lor în temeiul prezentului regulament și în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1725.

Nicio persoană nu poate suferi vreun prejudiciu ca urmare a aducerii la cunoștința responsabilului cu protecția datelor a unui fapt despre care se susține că ar reprezenta o încălcare a prezentului regulament sau a Regulamentului (UE) 2018/1725.

(5) Consiliul de administrație adoptă norme de punere în aplicare cu privire la responsabilul pentru protecția datelor. Respectiv normele de aplicare se referă, în special, la procedura de selecție pentru funcția de responsabil cu protecția datelor, la demiterea, atribuțiile, îndatoririle și competențele sale, precum și la garanțiile de independență a acestuia.

(6) Responsabilul cu protecția datelor și personalul acestuia se supun obligației de confidențialitate, în conformitate cu articolul 67 alineatul (1).

(7) Responsabilul cu protecția datelor este desemnat pentru un mandat de patru ani, care poate fi reînnoit.

(8) Responsabilul cu protecția datelor este demis din funcție de consiliul de administrație dacă nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru exercitarea îndatoririlor sale și numai cu acordul AEPD.

(9) Responsabilul cu protecția datelor și responsabilul adjunct cu protecția datelor sunt înregistrați la AEPD de către consiliul de administrație.

(10) Dispozițiile aplicabile responsabilului cu protecția datelor se aplică *mutatis mutandis* responsabilului adjunct cu protecția datelor.

Articolul 41b

Atribuțiile responsabilului cu protecția datelor

(1) Responsabilul cu protecția datelor are, în special, următoarele atribuții în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal:

(a) asigurarea, în mod independent, a respectării de către Europol a dispozițiilor privind protecția datelor din prezentul regulament și din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și a dispozițiilor relevante privind protecția datelor din normele interne ale Europol, inclusiv monitorizarea respectării prezentului regulament, a Regulamentului (UE) 2018/1725, a altor dispoziții ale Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor și a politicilor Europol în legătură cu protecția datelor cu caracter personal, inclusiv repartizarea responsabilităților și acțiunile de sensibilizare și de formare a personalului implicat în operațiunile de prelucrare, precum și auditurile cu privire la acestea;

(b) informarea și consilierea Europol, precum și a personalului care prelucrează date cu caracter personal cu privire la obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) 2018/1725 și al altor dispoziții ale Uniunii sau naționale referitoare la protecția datelor;

- (c) consilierea la cerere în ceea ce privește evaluarea impactului asupra protecției datelor în temeiul articolului 89 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și monitorizarea efectuării evaluării impactului asupra protecției datelor;
- (d) ținerea unui registru al încălcărilor securității datelor cu caracter personal și consilierea la cerere în ceea ce privește necesitatea unei notificări sau a unei informări cu privire la o încălcare a securității datelor cu caracter personal, în temeiul articolelor 92 și 93 din Regulamentul (UE) 2018/1725;
- (e) asigurarea faptului că se ține o evidență a operațiunilor de transmitere, transfer și de primire de date cu caracter personal, în conformitate cu prezentul regulament;
- (f) asigurarea faptului că, la cererea acestora, persoanele vizate sunt informate cu privire la drepturile pe care le au în temeiul prezentului regulament și al Regulamentului (UE) 2018/1725;
- (g) cooperarea cu personalul Europol care răspunde de procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;
- (h) furnizarea de răspunsuri la cererile AEPD; în sfera sa de competență, cooperarea și consultarea cu AEPD, la cererea acesteia sau din proprie inițiativă;
- (i) cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre, în special cu responsabilii cu protecția datelor din cadrul autorităților competente ale statelor membre și cu autoritățile naționale de supraveghere în ceea ce privește aspectele legate de protecția datelor în domeniul asigurării respectării legii;
- (j) asumarea rolului de punct de contact pentru AEPD privind aspectele legate de prelucrare, inclusiv consultarea prealabilă în temeiul articolelor 40 și 90 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și acordarea de consultanță, dacă este cazul, cu privire la orice altă chestiune din sfera sa de competență;
- (k) elaborarea unui raport anual și transmiterea acestuia către consiliul de administrație și AEPD;
- (l) asigurarea faptului că operațiunile de prelucrare nu afectează negativ drepturile și libertățile persoanelor vizate.

(2) Responsabilul cu protecția datelor poate face recomandări consiliului de administrație în vederea îmbunătățirii concrete a protecției datelor și poate acorda consultanță cu privire la aspecte referitoare la aplicarea dispozițiilor privind protecția datelor.

Din proprie inițiativă sau la cererea consiliului de administrație sau a oricărei persoane fizice, responsabilul cu protecția datelor poate investiga probleme și fapte legate direct de atribuțiile sale care i-au fost aduse la cunoștință și raportează rezultatele respectivei investigații persoanei care a solicitat investigația sau consiliului de administrație.

(3) Responsabilul cu protecția datelor exercită funcțiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/1725 în ceea ce privește datele administrative cu caracter personal.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale, responsabilul cu protecția datelor și membrii personalului Europol care îl asistă pe responsabilul cu protecția datelor în îndeplinirea atribuțiilor sale au acces la toate datele prelucrate de Europol și la toate sediile Europol.

(5) Dacă responsabilul cu protecția datelor consideră că dispozițiile prezentului regulament sau ale Regulamentului (UE) 2018/1725 referitoare la prelucrarea datelor administrative cu caracter personal sau dispozițiile prezentului regulament sau ale articolului 3 și ale capitolului IX din Regulamentul (UE) 2018/1725 referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal nu au fost respectate, acesta îl informează pe directorul executiv și îi solicită să soluționeze neconformitatea respectivă într-un anumit termen.

Dacă directorul executiv nu soluționează neconformitatea prelucrării în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor informează consiliul de administrație. Consiliul de administrație răspunde într-un anumit termen, convenit cu responsabilul cu protecția datelor. În cazul în care consiliul de administrație nu soluționează neconformitatea în termenul stabilit, responsabilul cu protecția datelor sesizează AEPD.

Articolul 41c

Ofițerul pentru drepturile fundamentale

(1) La propunerea directorului executiv, consiliul de administrație desemnează un ofițer pentru drepturile fundamentale. Ofițerul pentru drepturile fundamentale poate fi un membru al personalului existent al Europol care a beneficiat de formare specială în domeniul dreptului și practicilor în materie de drepturi fundamentale.

- (2) Ofițerul pentru drepturile fundamentale îndeplinește următoarele atribuții:
- (a) oferă consiliere Europol, atunci când consideră că este necesar sau atunci când i se solicită acest lucru, cu privire la orice activitate a Europol, fără a împiedica sau întârzia respectivele activități;
 - (b) monitorizează respectarea de către Europol a drepturilor fundamentale;
 - (c) furnizează avize fără caracter obligatoriu cu privire la acordurile de lucru;
 - (d) îl informează pe directorul executiv cu privire la posibilele încălcări ale drepturilor fundamentale în cursul activităților desfășurate de Europol;
 - (e) promovează respectarea de către Europol a drepturilor fundamentale în desfășurarea atribuțiilor și a activităților sale;
 - (f) orice alte atribuții, dacă sunt prevăzute de prezentul regulament.
- (3) Europol se asigură că ofițerul pentru drepturile fundamentale nu primește niciun fel de instrucțiuni în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale raportează direct directorului executiv și pregătește rapoarte anuale privind activitățile sale, inclusiv privind măsura în care activitățile Europol respectă drepturile fundamentale. Respectivele rapoarte se pun la dispoziția consiliului de administrație.

Articolul 41d

Formarea în materie de drepturi fundamentale

Toți membrii personalului Europol care au atribuții ce implică prelucrarea datelor cu caracter personal beneficiază de formare obligatorie în domeniul protecției drepturilor și libertăților fundamentale, inclusiv cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal. Respectiva formare este elaborată în cooperare cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) instituită prin Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului (*) și cu Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) instituită prin Regulamentul (UE) 2015/2219 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (JO L 53, 22.2.2007, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) 2015/2219 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL) și de înlocuire și de abrogare a Deciziei 2005/681/JAI a Consiliului (JO L 319, 4.12.2015, p. 1)."

39. La articolul 42, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În scopul exercitării funcției lor de control, autoritățile naționale de supraveghere menționate la articolul 41 din Directiva (UE) 2016/680 au acces, la sediul unității naționale sau la sediul ofițerilor de legătură, la datele transmise de statele lor membre către Europol, în conformitate cu procedurile naționale relevante, precum și la înregistrările menționate la articolul 40 din prezentul regulament.

(2) Autoritățile naționale de supraveghere au acces la birourile și la documentele ofițerilor lor de legătură ai statului membru respectiv la Europol.”

40. Articolul 43 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) AEPD răspunde de monitorizarea și asigurarea aplicării dispozițiilor prezentului regulament și ale Regulamentului (UE) 2018/1725 referitoare la protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol, precum și de consilierea Europol și a persoanelor vizate cu privire la toate aspectele care se referă la prelucrarea datelor cu caracter personal.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următoarele litere:

„(j) să dea dispoziții operatorului sau persoanei împuternicite de operator să asigure conformitatea operațiunilor de prelucrare cu prezentul regulament, specificând, după caz, modalitatea și termenul-limită pentru aceasta;

(k) să dispună suspendarea fluxurilor de date către un destinatar dintr-un stat membru, dintr-o țară terță sau către o organizație internațională;

(l) să aplice o amendă administrativă în cazul nerespectării de către Europol a uneia dintre măsurile menționate la literele (c), (e), (f), (j) și (k) de la prezentul alineat, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) AEPD pregătește un raport anual privind activitățile sale de supraveghere în legătură cu Europol. Acest raport face parte din raportul anual al AEPD menționat la articolul 60 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

AEPD invită autoritățile naționale de supraveghere să prezinte observații cu privire la respectiva parte din raportul anual înainte ca raportul anual să fie adoptat. AEPD ține cont în cea mai mare măsură de respectivele observații și le menționează în raportul anual.

Partea din raportul anual menționată la al doilea paragraf include informații statistice privind plângeri, anchete și investigații, precum și privind transferurile de date cu caracter personal către țări terțe și organizații internaționale, cazurile de consultări prealabile ale AEPD și recurgerea la competențele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol.”

41. Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazurile menționate la alineatul (1), se asigură supravegherea coordonată în conformitate cu articolul 62 din Regulamentul (UE) 2018/1725. AEPD recurge la cunoștințele de specialitate și la experiența autorităților naționale de supraveghere în îndeplinirea îndatoririlor sale stabilite la articolul 43 alineatul (2) din prezentul regulament.

Atunci când efectuează inspecții comune cu AEPD, membrii și personalul autorităților naționale de supraveghere au, ținând seama în mod corespunzător de principiile subsidiarității și proporționalității, competențe echivalente cu cele prevăzute la articolul 43 alineatul (4) din prezentul regulament și sunt supuși unei obligații echivalente cu cea prevăzută la articolul 43 alineatul (6) din prezentul regulament.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazuri legate de date care provin din unul sau mai multe state membre, inclusiv în cazurile menționate la articolul 47 alineatul (2), AEPD consultă autoritățile naționale de supraveghere în cauză. AEPD nu decide cu privire la luarea altor măsuri înainte ca aceste autorități naționale de supraveghere să fi informat AEPD cu privire la avizul lor, într-un termen specificat de aceasta care nu este mai scurt de o lună și nici mai lung de trei luni din momentul în care AEPD consultă autoritățile naționale de supraveghere în cauză. AEPD ține cont în cel mai înalt grad de poziția autorităților naționale de supraveghere în cauză. În cazul în care intenționează să nu urmeze poziția unei autorități naționale de supraveghere, AEPD informează autoritatea respectivă, oferă o justificare și supune chestiunea Comitetului european pentru protecția datelor.”

42. Articolele 45 și 46 se elimină.

43. Articolul 47 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice persoană vizată are dreptul de a depune o plângere la AEPD, în cazul în care consideră că prelucrarea de către Europol a datelor sale cu caracter personal nu este conformă cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (UE) 2018/1725.”;

(b) la alineatul (2), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care o plângere se referă la o decizie menționată la articolul 36 sau 37 din prezentul regulament sau la articolul 81 sau 82 din Regulamentul (UE) 2018/1725, AEPD consultă autoritățile naționale de supraveghere ale statului membru care a furnizat datele sau ale statului membru direct vizat.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) AEPD informează persoana vizată cu privire la evoluția și rezultatul procesului de soluționare a plângerii, inclusiv cu privire la posibilitatea de a exercita o cale de atac în temeiul articolului 48.”

44. Articolul 50 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50

Dreptul la despăgubiri

(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu material sau moral ca urmare a unei încălcări a prezentului regulament are dreptul de a primi despăgubiri în conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (UE) 2018/1725 și cu articolul 56 din Directiva (UE) 2016/680.

(2) Orice litigiu între Europol și statele membre privind răspunderea finală pentru despăgubirile acordate unei persoane care a suferit un prejudiciu material sau moral în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol este înaintat consiliului de administrație. Consiliului de administrație hotărăște privind răspunderea respectivă cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, fără a aduce atingere dreptului de a contesta respectiva decizie în conformitate cu articolul 263 din TFUE.”

45. Articolul 51 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) raportul anual de activitate consolidat privind activitățile Europol prevăzut la articolul 11 alineatul (1) litera (c), inclusiv informațiile relevante privind activitățile Europol din cadrul prelucrării unor seturi de date de mari dimensiuni și privind rezultatele obținute în cadrul acestei prelucrări, fără a divulga detalii operaționale și fără a aduce atingere niciunei anchete în curs;”;

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(f) informații anuale în temeiul articolului 26 alineatul (11) privind datele cu caracter personal schimbate cu părți private în temeiul articolelor 26, 26a și 26b, inclusiv o evaluare a eficacității cooperării, exemple specifice de cazuri care să demonstreze motivul pentru care respectivele cereri au fost necesare și proporționale pentru a permite Europol să își îndeplinească obiectivele și atribuțiile și, în ceea ce privește schimbul de date cu caracter personal în temeiul articolului 26b, numărul de copii identificați în urma acestor schimburi, în măsura în care Europol dispune de aceste informații;

(g) informații anuale cu privire la numărul de cazuri în care a fost necesar ca Europol să prelucreze date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II pentru a sprijini statele membre într-o anchetă penală specifică în curs în conformitate cu articolul 18a, alături de informații despre durata și rezultatele prelucrării, inclusiv exemple de astfel de cazuri care să demonstreze motivul pentru care a fost necesară și proporțională respectiva prelucrare a datelor;

(h) informații anuale privind transferurile de date cu caracter personal către țări terțe și organizații internaționale în temeiul articolului 25 alineatul (1) sau al articolului 25 alineatul (4a), defalcate în funcție de temeiul juridic, și privind numărul de cazuri în care directorul executiv a autorizat, în temeiul articolului 25 alineatul (5), transferul sau categoriile de transferuri de date cu caracter personal legate de o anchetă penală specifică în curs către țări terțe sau organizații internaționale, inclusiv informații privind țările în cauză și durata autorizației;

(i) informații anuale privind numărul de cazuri în care Europol a propus posibila introducere de semnalări privind existența de informații în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (t), inclusiv exemple specifice de cazuri care să demonstreze motivul pentru care a fost propusă introducerea respectivelor semnalări;

(j) informații anuale cu privire la numărul de proiecte de cercetare și inovare desfășurate, inclusiv informații privind scopurile respectivelor proiecte, categoriile de date cu caracter personal prelucrate, garanțiile suplimentare utilizate, inclusiv reducerea la minimum a datelor, nevoile în materie de aplicare a legii pe care respectivele proiecte urmăresc să le abordeze și rezultatul respectivelor proiecte;

- (k) informații anuale privind numărul de cazuri în care Europol a recurs la prelucrarea temporară în conformitate cu articolul 18 alineatul (6a) și, după caz, numărul de cazuri în care perioada de prelucrare a fost prelungită;
- (l) informații anuale despre numărul și tipurile de cazuri în care au fost prelucrate categorii speciale de date cu caracter personal, în temeiul articolului 30 alineatul (2).

Exemplele menționate la literele (f) și (i) se anonimizează în ceea ce privește datele cu caracter personal.

Exemplele menționate la litera (g) se anonimizează în ceea ce privește datele cu caracter personal, fără a divulga detalii operaționale și fără a aduce atingere vreunei anchete în curs.”;

- (b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) JPSG poate elabora concluzii de sinteză privind monitorizarea politică a activităților Europol, inclusiv recomandări specifice fără caracter obligatoriu către Europol, și poate prezenta aceste concluzii Parlamentului European și parlamentelor naționale. Parlamentul European transmite respectivele concluzii spre informare Consiliului, Comisiei și Europol.”

- 46. Se introduce următorul articol:

„Articolul 52a

Forumul consultativ

- (1) JPSG înființează un forum consultativ pentru a îl asista, la cerere, prin furnizarea de consiliere independentă în chestiuni legate de drepturile fundamentale.

JPSG și directorul executiv pot consulta forumul consultativ cu privire la orice chestiune legată de drepturile fundamentale.

- (2) JPSG stabilește componența forumului consultativ, metodele sale de lucru și modalitățile prin care informațiile sunt transmise către forumul consultativ.”

- 47. La articolul 58, alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Regulamentul delegat (UE) 2019/715 se aplică oricărui proiect de natură imobiliară care poate avea implicații semnificative asupra bugetului Europol.”

- 48. Articolul 60 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) După ce primește observațiile formulate de Curtea de Conturi cu privire la conturile provizorii ale Europol pentru anul N, în temeiul articolului 246 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (*), contabilul Europol întocmește conturile finale ale Europol pentru anul respectiv. Directorul executiv prezintă respectivele conturi finale consiliului de administrație în vederea obținerii unui aviz.

(*) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).”;

- (b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) La cererea Parlamentului European, directorul executiv prezintă acestuia orice informație necesară pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N, în conformitate cu articolul 106 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/715.”

49. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Norme financiare

(1) Normele financiare aplicabile Europol se adoptă de consiliul de administrație, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la dispozițiile Regulamentului delegat (UE) 2019/715, cu excepția cazului în care o astfel de derogare este necesară în mod special pentru funcționarea Europol, iar Comisia și-a dat acordul prealabil.

(2) Europol poate să acorde granturi legate de îndeplinirea obiectivelor și a atribuțiilor sale.

(3) Europol poate să acorde statelor membre granturi fără o cerere de propuneri pentru desfășurarea activităților care se încadrează în obiectivele și atribuțiile Europol.

(4) În cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător în scopuri operaționale, după autorizarea de către consiliul de administrație, sprijinul financiar poate să acopere integral costurile de investiții pentru echipamente și infrastructură.

Normele financiare menționate la alineatul (1) pot preciza criteriile pe baza cărora sprijinul financiar poate acoperi integral costurile de investiții menționate la primul paragraf de la prezentul alineat.

(5) În ceea ce privește sprijinul financiar acordat pentru activitățile echipelor comune de anchetă, Europol și Eurojust stabilesc în comun normele și condițiile în baza cărora sunt prelucrate cererile de sprijin.”

50. Articolul 68 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Până la 29 iunie 2027 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare pentru a analiza, în special, impactul, eficacitatea și eficiența Europol și practicile de lucru ale acestuia. Evaluarea respectivă poate aborda în special posibila necesitate de a modifica structura, funcționarea, domeniul de acțiune și atribuțiile Europol și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Până la 29 iunie 2025, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care analizează și evaluează impactul operațional al punerii în aplicare a atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament, în special la articolul 4 alineatul (1) litera (t), articolul 18 alineatul (2) litera (e), articolul 18 alineatul (6a) și articolele 18a, 26, 26a și 26b în ceea ce privește obiectivele Europol. Raportul evaluează impactul respectivelor atribuții asupra drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute în Cartă. Acesta prezintă, de asemenea, o analiză costuri-beneficii a extinderii atribuțiilor Europol.”

51. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 74a

Dispoziții tranzitorii privind prelucrarea datelor cu caracter personal în sprijinul unei anchete penale în curs

(1) În cazul în care un stat membru, EPPO sau Eurojust a furnizat Europol date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II înainte de 28 iunie 2022, Europol poate prelucra respectivele date cu caracter personal în conformitate cu articolul 18a în cazul în care:

(a) statul membru în cauză, EPPO sau Eurojust informează Europol, până la 29 septembrie 2022, că este autorizat să prelucreze datele cu caracter personal respective, în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, în cadrul anchetei penale în curs pentru care a solicitat sprijinul Europol atunci când a furnizat inițial datele;

(b) statul membru în cauză, EPPO sau Eurojust solicită Europol, până la 29 septembrie 2022, să sprijine ancheta penală în curs menționată la litera (a); și

(c) Europol evaluează, în conformitate cu articolul 18a alineatul (1) litera (b), că nu este posibil să se sprijine ancheta penală în curs menționată la litera (a) de la prezentul alineat fără prelucrarea unor date cu caracter personal care nu respectă articolul 18 alineatul (5).

Evaluarea menționată la litera (c) de la prezentul alineat se înregistrează și se trimite AEPD spre informare atunci când Europol încetează să mai sprijine ancheta penală specifică aferentă.

(2) În cazul în care un stat membru, EPPO sau Eurojust nu respectă una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol referitoare la datele cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II pe care le-a furnizat Europol înainte de 28 iunie 2022 sau în cazul în care un stat membru, EPPO sau Eurojust nu respectă alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, Europol nu prelucrează datele cu caracter personal respective în conformitate cu articolul 18a, ci, fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (5) și articolului 74b, șterge datele cu caracter personal respective până la 29 octombrie 2022.

(3) În cazul în care o țară terță menționată la articolul 18a alineatul (6) a furnizat Europol date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II înainte de 28 iunie 2022, Europol poate prelucra respectivele date cu caracter personal în conformitate cu articolul 18a alineatul (6) în cazul în care:

- (a) țara terță a furnizat datele cu caracter personal în sprijinul unei anchete penale specifice din unul sau mai multe state membre pe care Europol o sprijină;
- (b) țara terță a obținut datele în contextul unei anchete penale în conformitate cu cerințele și garanțiile procedurale aplicabile în temeiul dreptului său penal intern;
- (c) țara terță informează Europol, până la 29 septembrie 2022, că este autorizată să prelucreze datele cu caracter personal respective în cadrul anchetei penale în contextul căreia a obținut datele;
- (d) Europol evaluează, în conformitate cu articolul 18a alineatul (1) litera (b), că nu este posibil să se sprijine ancheta penală specifică menționată la litera (a) de la prezentul alineat fără prelucrarea unor date cu caracter personal care nu respectă articolul 18 alineatul (5), iar respectiva evaluare se înregistrează și se trimite AEPD spre informare atunci când Europol încetează să mai sprijine ancheta penală specifică aferentă; și
- (e) Europol verifică, în conformitate cu articolul 18a alineatul (6), dacă volumul de date cu caracter personal nu este în mod vădit disproporționat în raport cu ancheta penală specifică menționată la litera (a) de la prezentul alineat din unul sau mai multe state membre pe care Europol o sprijină.

(4) În cazul în care o țară terță nu respectă cerința prevăzută la alineatul (3) litera (c) de la prezentul articol cu privire la datele cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II pe care le-a furnizat Europol până la 28 iunie 2022 sau în cazul în care nu este respectată vreuna dintre celelalte cerințe prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, Europol nu prelucrează datele cu caracter personal respective în conformitate cu articolul 18a alineatul (6) ci, fără a aduce atingere articolului 18 alineatul (5) și articolului 74b, șterge datele cu caracter personal respective până la 29 octombrie 2022.

(5) În cazul în care un stat membru, EPPO sau Eurojust a furnizat Europol date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II înainte de 28 iunie 2022, acesta poate solicita Europol, până la 29 septembrie 2022, să stocheze datele respective și rezultatul prelucrării de către Europol a datelor respective, în cazul în care acest lucru este necesar pentru asigurarea veridicității, fiabilității și trasabilității ciclului informațiilor în materie penală. Europol păstrează datele cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II separat din punct de vedere funcțional de alte date și prelucrează aceste date numai în scopul asigurării veridicității, fiabilității și trasabilității ciclului informațiilor operative în materie penală și numai atât timp cât procedura judiciară privind ancheta penală pentru care au fost furnizate datele respective este în curs de desfășurare.

(6) În cazul în care Europol a primit date cu caracter personal care nu privesc categoriile de persoane vizate enumerate în anexa II înainte de 28 iunie 2022, Europol nu stochează datele respective în scopul asigurării veridicității, fiabilității și trasabilității ciclului informațiilor operative în materie penală, cu excepția cazului în care i se solicită acest lucru în conformitate cu alineatul (5). În absența unei astfel de cereri, Europol șterge datele cu caracter personal respective până la 29 octombrie 2022.

Articolul 74b

Dispoziții tranzitorii privind prelucrarea datelor cu caracter personal deținute de Europol

Fără a aduce atingere articolului 74a, pentru datele cu caracter personal pe care Europol le-a primit înainte de 28 iunie 2022, Europol poate să verifice dacă datele cu caracter personal respective privesc vreuna dintre categoriile de persoane vizate prevăzute în anexa II. În acest scop, Europol poate să efectueze o analiză prealabilă a respectivelor date cu caracter personal pentru o perioadă de până la 18 luni de la data primirii inițiale a datelor sau, în cazuri justificate și cu autorizarea prealabilă a AEPD, pentru o perioadă mai lungă.

Durata maximă a prelucrării datelor menționate la primul paragraf este de trei ani de la data primirii datelor de către Europol.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2022.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

C. BEAUNE

REGULAMENTUL (UE) 2022/992 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 8 iunie 2022****de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1628 în ceea ce privește prelungirea competenței conferite Comisiei de a adopta acte delegate****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ stabilește dispoziții esențiale privind emisiile de poluanți gazoși și de particule poluante și omologarea de tip pentru motoarele cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră și conferă Comisiei competența de a stabili prin acte delegate anumite specificații tehnice detaliate. Articolul 55 alineatul (2) din regulamentul respectiv i-a conferit Comisiei competența respectivă pentru o perioadă limitată de cinci ani. Perioada respectivă a expirat la 6 octombrie 2021. Este necesar să se actualizeze unele dintre actele delegate respective pentru a reflecta progresul tehnic și să se introducă alte modificări în conformitate cu competența conferită, inclusiv cu privire la un act delegat care să stabilească cerințe privind monitorizarea în circulație pentru motoarele cu ardere internă instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră. De asemenea, ar trebui să poată fi adoptate noi acte delegate în conformitate cu competența conferită. Prin urmare, competența de a adopta acte delegate conferită Comisiei ar trebui să fie prelungită și ar trebui să se prevadă posibilitatea unor prelungiri ulterioare.
- (2) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/1628 ar trebui să fie modificat în consecință.
- (3) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 55 din Regulamentul (UE) 2016/1628, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 alineatul (2), articolul 24 alineatul (11), articolul 25 alineatul (4), articolul 26 alineatul (6), articolul 34 alineatul (9), articolul 42 alineatul (4), articolul 43 alineatul (5) și articolul 48 se conferă Comisiei pe o perioadă de zece ani de la data de 6 octombrie 2016. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu la 6 ianuarie 2026 și cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea fiecărei perioade ulterioare de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungeste tacit cu perioade de cinci ani, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.”

⁽¹⁾ Avizul din 18 mai 2022 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 19 mai 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 2 iunie 2022.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/1628 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind cerințele referitoare la limitele emisiilor de poluanți gazoși și de particule poluante și omologarea de tip pentru motoarele cu ardere internă pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1024/2012 și (UE) nr. 167/2013 și de modificare și abrogare a Directivei 97/68/CE (JO L 252, 16.9.2016, p. 53).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2022.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

C. BEAUNE

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2022/993 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2022

privind nivelul minim de formare a navigatorilor

(codificare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de raționalizare, este necesar să se codifice respectiva directivă.
- (2) Pentru a menține un nivel ridicat de siguranță maritimă și de prevenire a poluării pe mare, și pentru a-l îmbunătăți, este esențial să se mențină și, eventual, să se îmbunătățească nivelul de cunoștințe și de competențe al navigatorilor din Uniune prin dezvoltarea formării și a certificării maritime în conformitate cu normele internaționale și cu evoluțiile tehnologice, precum și să se ia măsuri suplimentare în vederea consolidării bazei de competențe maritime europene.
- (3) Formarea și certificarea navigatorilor sunt reglementate la nivel internațional de Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 (denumită în continuare „Convenția STCW”) a Organizației Maritime Internaționale (OMI), care a făcut obiectul unei ample revizui, la o conferință a părților la Convenția STCW, desfășurată la Manila în 2010 (denumite în continuare „modificările de la Manila”). Modificări suplimentare privind Convenția STCW au fost adoptate în 2015 și în 2016.
- (4) Prezenta directivă integrează Convenția STCW în dreptul Uniunii. Toate statele membre sunt semnatare ale Convenției STCW și, prin urmare, punerea în aplicare armonizată a angajamentelor lor internaționale urmează să fie realizată prin alinierea la Convenția STCW a normelor Uniunii privind formarea și certificarea navigatorilor.
- (5) Sectorul maritim al Uniunii se caracterizează printr-un înalt nivel de competență în domeniul maritim, care susține competitivitatea sa. Calitatea formării navigatorilor este importantă pentru competitivitatea acestui sector și pentru a atrage cetățenii Uniunii, în special tinerii, către profesii în domeniul maritim.
- (6) Statele membre pot să stabilească standarde cu nivel mai ridicat decât standardele minime stabilite prin Convenția STCW și prin prezenta directivă.
- (7) Regulile Convenției STCW, anexate la prezenta directivă, ar trebui să fie completate de prevederile obligatorii conținute în partea A din Codul privind pregătirea navigatorilor, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (denumit în continuare „Codul STCW”). Partea B din Codul STCW cuprinde orientări recomandate destinate să ajute statele părți la Convenția STCW și persoanele implicate în implementarea, aplicarea sau executarea măsurilor acesteia să asigure efecte depline convenției într-un mod uniform.

⁽¹⁾ JO C 123, 9.4.2021, p. 80.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 aprilie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 mai 2022.

⁽³⁾ Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa IV partea A.

- (8) Unul dintre obiectivele politicii comune în domeniul transporturilor în privința transportului maritim este facilitarea deplasării navigatorilor în interiorul Uniunii. Astfel de deplasări contribuie, printre altele, la creșterea atractivității sectorului transportului maritim al Uniunii pentru generațiile viitoare, astfel încât să se evite o situație în care sectorul maritim european s-ar confrunta cu o lipsă de personal competent care să dețină combinația potrivită de abilități și competențe. Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre este esențială pentru a facilita libera circulație a navigatorilor. Având în vedere dreptul la bună administrare, deciziile statelor membre referitoare la acceptarea certificatelor de aptitudini eliberate navigatorilor de către alte state membre în scopul eliberării de certificate naționale de competență ar trebui să se bazeze pe motive care să poată fi verificate de către navigatorul în cauză.
- (9) Formarea navigatorilor ar trebui să includă formare corespunzătoare la nivel teoretic și practic, astfel încât să se asigure faptul că navigatorii au calificarea necesară pentru a respecta standardele de securitate și de siguranță și că sunt în măsură să gestioneze riscurile și situațiile de urgență.
- (10) Statele membre ar trebui să adopte și să pună în aplicare măsuri speciale de prevenire și de sancționare a practicilor frauduloase legate de certificatele de competență sau certificatele de aptitudini și să depună în continuare eforturi în cadrul OMI, pentru a obține, la nivel mondial, acorduri stricte și aplicabile pentru lupta împotriva acestor practici.
- (11) Ar trebui elaborate și puse în aplicare standarde de calitate și sisteme de standarde de calitate luând în considerare, dacă este cazul, Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 ⁽⁵⁾ și măsurile aferente adoptate de statele membre.
- (12) Pentru îmbunătățirea siguranței maritime și prevenirea poluării pe mare, prin prezenta directivă ar trebui să se stabilească dispoziții privind perioadele minime de odihnă pentru personalul de cart, în conformitate cu Convenția STCW. Aceste dispoziții ar trebui aplicate fără a aduce atingere prevederilor Directivei 1999/63/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (13) Partenerii sociali europeni au ajuns la un acord cu privire la numărul minim de ore de odihnă aplicabil navigatorilor, iar Directiva 1999/63/CE a fost adoptată în vederea punerii în aplicare a acordului respectiv. Directiva menționată permite, de asemenea, posibilitatea de a autoriza excepții de la numărul minim de ore de odihnă pentru navigatori. Posibilitatea de a autoriza excepții ar trebui, totuși, să fie limitată în ceea ce privește durata maximă, frecvența și domeniul de aplicare. Modificările de la Manila urmăreau, printre altele, stabilirea unor limite obiective pentru excepțiile de la orele de odihnă pentru personalul de cart și pentru navigatorii cărora li se atribuie sarcini legate de siguranță, securitate și prevenirea poluării, în vederea prevenirii stării de oboseală. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să reflecte modificările de la Manila într-o manieră care să asigure coerența cu Directiva 1999/63/CE.
- (14) În scopul consolidării siguranței maritime și al prevenirii pierderilor de vieți omenești și a poluării maritime, este necesară asigurarea comunicării între membrii echipajului la bordul navelor care navighează în apele Uniunii.
- (15) Personalul de la bordul navelor de pasageri desemnat pentru a ajuta pasagerii în situații de urgență ar trebui să fie în măsură să comunice cu pasagerii.
- (16) Echipajele care servesc la bordul navelor-tanc, care transportă încărcături nocive sau poluante, ar trebui să fie în măsură să acționeze în mod eficient pentru prevenirea accidentelor și să facă față situațiilor de urgență. Este foarte important ca între comandant, ofițeri și personalul nebrevetat să se stabilească o comunicare corespunzătoare, în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta directivă.
- (17) Este esențial să se asigure că navigatorii care dețin certificate eliberate de țări terțe și care își efectuează serviciul pe navele Uniunii au un nivel de calificare echivalent cu cel prevăzut de Convenția STCW. Prezenta directivă ar trebui să definească proceduri și criterii comune pentru recunoașterea de către statele membre a certificatelor navigatorilor eliberate de țări terțe, pe baza standardelor privind formarea și certificarea adoptate în cadrul Convenției STCW.
- (18) În beneficiul siguranței pe mare, statele membre ar trebui să recunoască calificările care demonstrează nivelul necesar de formare numai când acestea sunt eliberate de către sau în numele statelor participante la Convenția STCW, cu privire la care Comitetul de Siguranță Maritimă (CSM) al OMI a stabilit că au aplicat sau continuă să aplice în întregime standardele stabilite în acea convenție. Pentru perioada intermediară, până când CSM va fi în măsură să efectueze o astfel de verificare, este necesară o procedură de recunoaștere preliminară a certificatelor.

⁽⁵⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind stabilirea unui cadru european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională (JO C 155, 8.7.2009, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) (JO L 167, 2.7.1999, p. 33).

- (19) Prezenta directivă conține, de asemenea, un sistem centralizat de recunoaștere a certificatelor de navigatori eliberate de țările terțe. Pentru a utiliza resursele umane și financiare disponibile într-un mod eficient, procedura de recunoaștere a țărilor terțe ar trebui să se bazeze pe o analiză a necesității unei astfel de recunoașteri, inclusiv, dar fără a se limita la o indicare a numărului estimat de comandanți, ofițeri și radiooperatori proveniți din țara terță respectivă, care sunt susceptibili să servească la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru. Analiza respectivă ar trebui prezentată spre examinare Comitetului pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS).
- (20) Pentru a garanta dreptul tuturor navigatorilor la locuri de muncă decente și pentru a limita denaturarea concurenței pe piața internă, în cazul viitoarei recunoașteri a țărilor terțe ar trebui să se ia în calcul dacă țările terțe respective au ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.
- (21) Pentru a asigura eficiența sistemului centralizat de recunoaștere a certificatelor navigatorilor eliberate de țările terțe, o reevaluare a țărilor terțe care furnizează un număr redus de navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru ar trebui efectuată la intervale de zece ani. Acest interval lung de reevaluare a sistemului respectivelor țări terțe ar trebui să fie, însă, combinat cu criterii de prioritate care să ia în considerare preocupările legate de siguranță, echilibrând nevoia de eficiență cu un mecanism de salvagardare eficace în caz de deteriorare a calității formării navigatorilor furnizate în țările terțe relevante.
- (22) Atunci când este cazul, institutele maritime, programele și cursurile de formare trebuie să fie inspectate. În consecință, este necesar să se stabilească criteriile pentru astfel de inspecții.
- (23) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (7) ar trebui să acorde asistență Comisiei pentru a verifica dacă statele membre respectă cerințele prevăzute în prezenta directivă.
- (24) Informațiile privind navigatorii angajați din țări terțe au devenit disponibile la nivelul Uniunii datorită comunicării de către statele membre a informațiilor relevante din registrele lor naționale privind certificatele și atestatele eliberate. Informațiile respective ar trebui utilizate în scopul elaborării statisticilor și a politicilor, în special în scopul îmbunătățirii eficienței sistemului centralizat de recunoaștere a certificatelor navigatorilor eliberate de țările terțe. Pe baza informațiilor comunicate de statele membre, ar trebui să fie reexaminată recunoașterea țărilor terțe care nu au furnizat navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru pentru o perioadă de cel puțin opt ani. Procesul de reexaminare ar trebui să includă posibilitatea menținerii sau retragerii recunoașterii țării terțe relevante. În plus, informațiile comunicate de statele membre ar trebui să fie utilizate și pentru a se acorda prioritate reevaluării țărilor terțe recunoscute.
- (25) Statele membre, ca autorități portuare, au obligația să întărească siguranța și să prevină poluarea în apele teritoriale ale Uniunii, prin inspecții prioritare ale navelor care arborează pavilionul unei țări terțe care nu a ratificat Convenția STCW, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unei țări terțe nu beneficiază de un tratament mai favorabil.
- (26) Dispozițiile privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzute în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (8) nu se aplicau în ceea ce privește recunoașterea certificatelor navigatorilor în temeiul Directivei 2008/106/CE. Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului (9) a reglementat recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre. Cu toate acestea, definițiile certificatelor navigatorilor menționate în Directiva 2005/45/CE au devenit caduce în urma amendamentelor aduse Convenției STCW în 2010. Prin urmare, sistemul de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre ar trebui reglementat astfel încât să reflecte amendamentele internaționale. În plus, certificatele medicale ale navigatorilor eliberate sub autoritatea statelor membre ar trebui, de asemenea, să fie incluse în sistemul de recunoaștere reciprocă. Pentru a se evita orice ambiguitate, precum și riscul de incoerențe între Directiva 2005/45/CE și prezenta directivă, recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor ar trebui să fie reglementată numai prin prezenta directivă. În plus, în vederea reducerii sarcinii administrative suportate de statele membre, ar trebui introdus un sistem electronic de prezentare a calificărilor navigatorilor, după ce amendamentele relevante la Convenția STCW vor fi adoptate.

(7) Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

(8) Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

(9) Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre și de modificare a Directivei 2001/25/CE (JO L 255, 30.9.2005, p. 160).

- (27) Digitalizarea datelor face parte în mod firesc din progresele tehnologice în materie de colectare și de comunicare a datelor, pentru a contribui la reducerea costurilor și la utilizarea eficientă a resurselor umane. Comisia ar trebui să aibă în vedere măsuri pentru a spori eficacitatea controlului statului portului, printre acestea numărându-se și evaluarea fezabilității și a valorii adăugate pe care ar reprezenta-o crearea și gestionarea unei baze de date centrale a certificatelor navigatorilor, care ar urma să fie conectată cu baza de date privind inspecțiile menționată la articolul 24 din Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁰⁾ și la care toate statele membre ar urma să fie conectate. Respectiva bază de date centrală ar trebui să conțină toate informațiile prevăzute în anexa III la prezenta directivă privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW.
- (28) Comisia ar trebui să stabilească un dialog cu partenerii sociali și statele membre pentru a dezvolta inițiative de formare maritimă care să completeze nivelul minim de formare a navigatorilor asupra căruia s-a convenit la nivel internațional și care să poată fi recunoscute reciproc de către statele membre sub forma unor diplome europene de excelență maritimă. Aceste inițiative ar trebui să se bazeze pe recomandările proiectelor-pilot în curs de desfășurare și pe strategiile stabilite în Planul de cooperare sectorială în materie de competențe al Comisiei și să fie dezvoltate în conformitate cu recomandările și strategiile respective.
- (29) Pentru a lua în considerare evoluțiile la nivel internațional și pentru a se asigura adaptarea în timp util a normelor Uniunii la aceste evoluții, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește încorporarea amendamentelor la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW prin actualizarea cerințelor tehnice privind formarea și certificarea navigatorilor și prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale prezentei directive în legătură cu certificatele digitale pentru navigatori. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive cu privire la recunoașterea țărilor terțe, precum și în legătură cu datele statistice privind navigatorii care trebuie furnizate Comisiei de către statele membre ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹²⁾.
- (31) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume alinierea normelor Uniunii cu normele internaționale privind formarea și certificarea navigatorilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (32) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa IV partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică navigatorilor menționați în prezenta directivă care servesc la bordul navelor maritime care arborează pavilionul unui stat membru, cu excepția:
- (a) navelor de război, a auxiliarelor navale sau a altor nave deținute sau care sunt folosite de un stat membru și angajate numai în servicii guvernamentale necomerciale;
- (b) navelor de pescuit;

⁽¹⁰⁾ Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57).

⁽¹¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (c) iahturilor de agrement care nu sunt implicate în comerț;
 - (d) navelor din lemn de construcție primitivă.
- (2) Articolul 6 se aplică navigatorilor care dețin un certificat eliberat de un stat membru, indiferent de naționalitatea acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „comandant” înseamnă persoana care deține comanda navei;
2. „ofițer” înseamnă un membru al echipajului, altul decât comandantul, desemnat în această funcție în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative naționale sau, în absența unei astfel de desemnări, prin acord colectiv sau cutumă;
3. „ofițer de punte” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul II din anexa I;
4. „ofițer secund” înseamnă ofițerul care este următorul în rang după comandant și căruia îi revine comanda navei în cazul incapacității comandantului;
5. „ofițer mecanic” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
6. „șef mecanic” înseamnă ofițerul mecanic principal, responsabil cu propulsia mecanică și cu operarea și întreținerea instalațiilor mecanice și electrice ale navei;
7. „ofițer mecanic secund” înseamnă ofițerul mecanic care este următorul în rang după șeful mecanic și căruia îi revine responsabilitatea propulsiei mecanice, precum și a operării și a întreținerii instalațiilor mecanice și electrice ale navei, în cazul incapacității șefului mecanic;
8. „ofițer mecanic aspirant” înseamnă o persoană care se instruește pentru a deveni ofițer mecanic și care este desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau cu normele administrative naționale;
9. „radiooperator” înseamnă o persoană care este deținătorul unui certificat corespunzător eliberat sau recunoscut de autoritățile competente, în baza prevederilor regulamentelor radiocomunicațiilor;
10. „personal nebrevetat” înseamnă un membru al echipajului, altul decât comandantul sau un ofițer;
11. „navă maritimă” înseamnă o navă, alta decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau foarte apropiate de apele protejate ori în zonele în care se aplică regulamentele portuare;
12. „navă care arborează pavilionul unui stat membru” înseamnă o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestuia în conformitate cu legislația sa; o navă care nu corespunde acestei definiții este considerată ca o navă care arborează pavilionul unei țări terțe;
13. „voiaje costiere” înseamnă voiajele în vecinătatea unui stat membru, așa cum sunt definite de acel stat membru;
14. „putere de propulsie” înseamnă puterea de ieșire nominală continuă maximă totală, în kilowați, a tuturor mecanismelor de propulsie principale ale navei, care este înscrisă pe certificatul de înmatriculare al navei sau pe orice alt document oficial;
15. „tanc petrolier” înseamnă o navă construită și utilizată pentru transportul încărcăturilor de petrol și de produse petroliere în vrac;
16. „tanc pentru transportul produselor chimice” înseamnă o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui produs lichid enumerat în capitolul 17 din Codul internațional al produselor chimice în vrac, în versiunea sa actualizată;
17. „tanc pentru transportul gazelor lichefiate” înseamnă o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui gaz lichefiat sau al oricărui produs enumerat în capitolul 19 din Codul internațional al transportatorilor de gaze, în versiunea sa actualizată;
18. „regulamentele radiocomunicațiilor” înseamnă regulamentele radiocomunicațiilor din anexa sau considerate ca fiind în anexa la Convenția internațională privind telecomunicațiile, astfel cum a fost modificată;
19. „navă de pasageri” înseamnă o navă, astfel cum este definită în Convenția internațională privind siguranța vieții pe mare din 1974 (SOLAS 74), astfel cum a fost modificată, a Organizației Maritime Internaționale (OMI);

20. „navă de pescuit” înseamnă un vas utilizat pentru prinderea peștelui sau a altor resurse vii marine;
21. „Convenția STCW” înseamnă Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/ atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 a OMI, aceasta aplicându-se în situațiile relevante ținându-se seama de dispozițiile tranzitorii din articolul VII și din regula I/15 din convenție și incluzând, după caz, dispozițiile aplicabile din Codul STCW, toate aceste dispoziții fiind aplicate în versiunea lor actualizată;
22. „responsabilitățile radio” includ, după caz, efectuarea cartului și întreținerea tehnică și reparațiile tehnice realizate în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor, SOLAS 74 și, la latitudinea fiecărui stat membru, recomandările pertinente ale OMI, în versiunea lor actualizată;
23. „navă de pasageri ro-ro” înseamnă o navă de pasageri cu spații pentru încărcătură ro-ro sau spații de categorie specială, astfel cum sunt definite în SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
24. „Codul STCW” înseamnă Codul privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, astfel cum a fost adoptat prin a doua rezoluție a conferinței din 1995 a părților la Convenția STCW, în versiunea sa actualizată;
25. „funcție” înseamnă un grup de sarcini, îndatoriri și responsabilități, așa cum sunt prevăzute în Codul STCW, necesare pentru operarea navei, ocrotirea vieții omenești pe mare sau protecția mediului marin;
26. „companie” înseamnă proprietarul unei nave sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi managerul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea în ceea ce privește operarea navei de la proprietarul navei și care, prin asumarea unei astfel de responsabilități, a fost de acord să preia toate îndatoririle și responsabilitățile impuse companiei de prezenta directivă;
27. „stagiul de îmbarcare” înseamnă serviciul la bordul unei nave relevant pentru emiterea sau revalidarea unui certificat de competență, a unui certificat de aptitudini sau a altei calificări;
28. „aprobat” înseamnă aprobarea dată de un stat membru în conformitate cu prezenta directivă;
29. „țară terță” înseamnă orice țară care nu este stat membru;
30. „lună” înseamnă o lună calendaristică sau 30 de zile cumulate din perioade care sunt mai mici de o lună;
31. „operator de radiocomunicații GMDSS” înseamnă o persoană calificată în conformitate cu capitolul IV din anexa I;
32. „Codul ISPS” înseamnă Codul internațional pentru securitatea navelor și a instalațiilor portuare adoptat la 12 decembrie 2002, prin Rezoluția nr. 2 a Conferinței guvernelor contractante SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
33. „agent de securitate al navei” înseamnă persoana de la bordul navei care raportează direct comandantului, desemnată de către companie drept persoană responsabilă cu securitatea navei, inclusiv pentru punerea în aplicare și actualizarea planului de securitate al navei și pentru asigurarea legăturii cu agentul de securitate al companiei și cu agenții de securitate ai instalației portuare;
34. „sarcini privind securitatea” includ toate sarcinile și îndatoririle legate de securitate la bordul navelor, astfel cum a fost definită în capitolul XI/2 al SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în Codul ISPS;
35. „certificat de competență” înseamnă un certificat eliberat și vizat pentru comandanți, ofițeri și operatori de radiocomunicații GMDSS, în conformitate cu capitolele II, III, IV, V sau VII din anexa I, care îl autorizează pe deținătorul de drept să își efectueze serviciul în funcția indicată și să execute sarcinile corespunzătoare nivelului de responsabilitate specificat în certificat;
36. „certificat de aptitudini” înseamnă un certificat, altul decât un certificat de competență, eliberat unui navigator care să menționeze că cerințele relevante din prezenta directivă privind formarea, competențele sau stagiul de îmbarcare au fost îndeplinite;
37. „documente justificative” înseamnă documentele, altele decât certificatul de competență sau certificatul de aptitudini, utilizate pentru a stabili îndeplinirea cerințelor relevante din prezenta directivă;
38. „ofițer electrotehnist” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
39. „marinar calificat în compartimentul punte” înseamnă un membru al personalului nebrevetat, calificat în conformitate cu capitolul II din anexa I;
40. „marinar calificat în compartimentul mașini” înseamnă un membru al personalului nebrevetat, calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
41. „marinar electrotehnist” înseamnă un marinar calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;

42. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care navigatorii solicită acceptarea sau recunoașterea certificatelor lor de competență, a certificatelor de aptitudini sau a documentelor justificative;
43. „codul IGF” înseamnă Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut, astfel cum este definit în regula II-1/2.29 din SOLAS 74;
44. „codul polar” înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, astfel cum este definit în regula XIV/1.1 din SOLAS 74;
45. „ape polare” înseamnă apele arctice și/sau zona Antarctica, astfel cum sunt definite în regulile XIV/1.2, XIV/1.3 și XIV/1.4 din SOLAS 74.

Articolul 3

Formarea și certificarea

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că navigatorii care servesc pe navele menționate la articolul 1 primesc o formare minimă în conformitate cu cerințele Convenției STCW, astfel cum este stabilit în anexa I la prezenta directivă, și dețin certificate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 35 și 36, și/sau de documente justificative, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 37.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că acei membri ai echipajului care trebuie să fie certificați în conformitate cu regula III/10.4 din SOLAS 74 sunt formați și certificați în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 4

Certificate de competență, certificate de aptitudini și atestate

(1) Statele membre garantează că certificatele de competență și certificatele de aptitudini sunt eliberate numai candidaților care respectă cerințele prezentului articol.

(2) Certificatele pentru comandanți, ofițeri și radiooperatori de bord sunt atestate de statul membru așa cum prevede prezentul articol.

(3) Certificatele de competență și certificatele de aptitudini se eliberează în conformitate cu regula I/2 punctul 3 din anexa la Convenția STCW.

(4) Certificatele de competență sunt eliberate numai de statele membre, după verificarea autenticității și valabilității oricăror documente justificative necesare și în conformitate cu prezentul articol.

(5) În ceea ce privește radiooperatorii de bord, statele membre pot:

(a) să includă, în vederea examinării pentru eliberarea unui certificat conform regulamentelor radiocomunicațiilor, cunoștințele suplimentare necesare prevăzute de regulile aplicabile;

(b) să emită un certificat separat care să indice că deținătorul are cunoștințele suplimentare prevăzute de regulamentele aplicabile.

(6) La latitudinea unui stat membru, atestatele pot fi incluse în formatul certificatelor eliberate, așa cum prevede secțiunea A-I/2 din Codul STCW. Dacă este astfel inclus, formularul utilizat este cel prezentat în secțiunea A-I/2 punctul 1. Dacă este emis în alt mod, formularul utilizat pentru atestate este cel prezentat la punctul 2 din secțiunea respectivă. Atestatele se eliberează în conformitate cu articolul VI punctul 2 din Convenția STCW.

Atestatele care dovedesc eliberarea unui certificat de competență și atestatele care dovedesc eliberarea unui certificat de aptitudini eliberate pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I se eliberează numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele prevăzute de Convenția STCW și de prezenta directivă.

(7) Un stat membru care recunoaște un certificat de competență sau un certificat de aptitudini eliberat pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa la Convenția STCW, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din prezenta directivă, atestă respectivul certificat pentru a confirma recunoașterea sa numai după ce s-a convins de autenticitatea și valabilitatea certificatului. Forma atestatului este cea prevăzută în secțiunea A-I/2 punctul 3 din Codul STCW.

- (8) Atestatele prevăzute la alineatele (6) și (7):
- (a) pot fi eliberate ca documente separate;
 - (b) sunt eliberate numai de către statele membre;
 - (c) au fiecare atribuit un număr unic, cu excepția atestatelor care dovedesc eliberarea unui certificat de competență, cărora li se poate atribui același număr cu cel al certificatului de competență respectiv, cu condiția ca acel număr să fie unic;
 - (d) expiră fiecare imediat ce certificatul de competență atestat sau certificatul de aptitudini atestat eliberat pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa la Convenția STCW a expirat sau a fost retras, suspendat sau anulat de statul membru sau țara terță care le-a eliberat și, în orice caz, în termen de cinci ani de la data eliberării lor.
- (9) Funcția în care deținătorul unui certificat este autorizat să servească la bordul navei este indicată în formularul atestatului în termeni identici cu cei utilizați în cerințele de echipaj minim aplicabile în statul membru respectiv.
- (10) Un stat membru poate utiliza un formular diferit de formularul prezentat în secțiunea A-I/2 din Codul STCW, cu condiția ca cel puțin informațiile necesare să fie furnizate în caractere latine și cifre arabe, ținând seama de variațiile permise conform secțiunii A-I/2.
- (11) Sub rezerva articolului 20 alineatul (7), originalul oricărui certificat prevăzut de prezenta directivă este disponibil în original la bordul navei pe care servește deținătorul acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, iar autenticitatea și valabilitatea acestuia pot fi verificate prin procedura prevăzută la alineatul (13) litera (b) din prezentul articol.
- (12) Candidații la certificare trebuie să dovedească în mod satisfăcător:
- (a) identitatea lor;
 - (b) faptul că vârsta lor nu este mai mică decât cea prevăzută în regulile enumerate în anexa I, care au relevanță pentru certificatul de competență sau certificatul de aptitudini solicitat;
 - (c) faptul că îndeplinesc standardele privind starea sănătății, prevăzute în secțiunea A-I/9 din Codul STCW;
 - (d) faptul că au încheiat stagiul de îmbarcare și orice formare obligatorie aferentă prevăzute în regulile enumerate în anexa I, pentru certificatul de competență sau certificatul de aptitudini solicitat;
 - (e) faptul că îndeplinesc standardele de competență prevăzute în regulile enumerate în anexa I, privind aptitudinile, funcțiile și nivelurile care urmează să fie indicate în atestatul certificatului de competență.
- Prezentul alineat nu se aplică recunoașterii atestatelor în temeiul regulii I/10 din Convenția STCW.
- (13) Fiecare stat membru se obligă:
- (a) să păstreze un registru sau registre cu toate certificatele de competență și certificatele de aptitudini și atestatele pentru comandanți și ofițeri și, dacă este cazul, pentru personalul nebrevetat, care au fost eliberate, au expirat sau au fost revalidate, suspendate, anulate sau declarate pierdute sau distruse, precum și cu dispensele emise;
 - (b) să se asigure că informațiile referitoare la statutul unor certificate de competență, atestate și dispense sunt puse la dispoziția altor state membre sau a altor părți la Convenția STCW și companii care solicită verificarea autenticității și valabilității certificatelor de competență și/sau a certificatelor eliberate comandanților și ofițerilor în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I care le sunt prezentate de navigatorii care doresc recunoașterea acestora în temeiul regulii I/10 din Convenția STCW sau angajarea la bordul unei nave.
- (14) Atunci când intră în vigoare modificări relevante la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în legătură cu certificatele digitale ale navigatorilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica prezenta directivă prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale acesteia la modificările la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în vederea digitalizării certificatelor și atestatelor navigatorilor.

Articolul 5

Informarea Comisiei

În sensul articolului 21 alineatul (8) și al articolului 22 alineatul (2) și exclusiv în scopul utilizării de către statele membre și Comisie în scopul de elaborare a politicilor și a statisticilor, statele membre prezintă Comisiei, în fiecare an, informațiile enumerate în anexa III la prezenta directivă privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de competență. De asemenea, acestea pot furniza, pe bază voluntară, informații privind certificatele de aptitudini eliberate personalului nebrețat în conformitate cu capitolele II, III și VII din anexa la Convenția STCW, cum ar fi informațiile menționate în anexa III la prezenta directivă.

Articolul 6

Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre

(1) Fiecare stat membru acceptă certificatele de competență și documentele justificative eliberate de un alt stat membru, sau sub autoritatea acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, cu scopul de a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său.

(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele de competență eliberate de un alt stat membru sau certificatele de aptitudini eliberate de un alt stat membru comandanților și ofițerilor în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I la prezenta directivă, prin atestarea certificatelor respective pentru a confirma recunoașterea acestora. Atestatul care confirmă recunoașterea se limitează la capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini prevăzute în certificatul respectiv. Atestatul este eliberat numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele Convenției STCW, în conformitate cu regula 1/2 punctul 7 din Convenția STCW. Forma atestatului este cea prevăzută în secțiunea A-I/2 punctul 3 din Codul STCW.

(3) Pentru a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său, fiecare stat membru acceptă certificatele medicale eliberate sub autoritatea unui alt stat membru în conformitate cu articolul 12.

(4) Statul membru gazdă se asigură că deciziile menționate la alineatele (1), (2) și (3) sunt emise într-un termen rezonabil. Statele membre gazdă se asigură, de asemenea, că navigatorii au dreptul de a exercita o cale de atac împotriva oricărui refuz de atestare sau de acceptare a unui certificat valabil, sau împotriva absenței unui răspuns, în conformitate cu legislația și procedurile naționale, și că navigatorii beneficiază de consiliere și asistență adecvate cu privire la astfel de căi de atac în conformitate cu legislația și procedurile naționale existente.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot impune restricții suplimentare privind capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini în ceea ce privește voiajele costiere, astfel cum sunt menționate la articolul 8, sau pot prevedea certificate alternative eliberate în conformitate cu regula VII/1 din anexa I.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (2), un stat membru gazdă poate, dacă este necesar, să permită unui navigator să servească, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul acestuia, dacă navigatorul deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat de un alt stat membru, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru gazdă respectiv.

Documentele justificative care atestă că o cerere pentru eliberarea unui atestat a fost transmisă autorităților competente trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine.

(7) Statul membru gazdă se asigură că navigatorii care transmit spre recunoaștere certificate privind funcții la nivel managerial dețin cunoștințe adecvate referitoare la legislația maritimă a statului membru respectiv relevantă pentru funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.

Articolul 7

Cerințe privind formarea

Formarea necesară în temeiul articolului 3 se efectuează într-o modalitate care să permită dobândirea cunoștințelor teoretice și a aptitudinilor practice prevăzute în anexa I, în special în privința utilizării echipamentului de salvare a vieților și de stingere a incendiilor, și este aprobată de autoritatea competentă sau de organismul desemnat de fiecare stat membru.

Articolul 8

Principii care guvernează voiajele costiere

(1) În definirea voiajelor costiere, statele membre nu impun navigatorilor care servesc la bordul navelor care au dreptul să arboreze pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW și care sunt angajate în astfel de voiaje cerințe privind formarea, experiența sau certificarea, într-un mod care are drept consecință cerințe mai stricte pentru acești navigatori decât cele impuse navigatorilor care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul statului respectiv. În nici un caz un stat membru nu impune navigatorilor care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW cerințe mai stricte în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere.

(2) Un stat membru care, pentru navele beneficiind de dispozițiile Convenției STCW privind voiaje costiere, include voiajele în largul coastelor altor state membre sau părți la Convenția STCW în limitele definiției acestora pentru voiaje costiere, încheie un acord cu statele membre sau părțile contractante în cauză, care să specifice detalii privind zonele comerciale implicate și alte dispoziții relevante.

(3) În ceea ce privește navele autorizate să arboreze pavilionul unui stat membru, angajate în mod regulat în voiaje costiere în apropierea coastei unui alt stat membru sau a unui alt stat parte la Convenția STCW, statul membru al cărui pavilion o navă are dreptul să-l arboreze prevede cerințe privind formarea, experiența și certificarea navigatorilor care servesc pe astfel de nave la un nivel cel puțin egal cu cele impuse de statul membru sau de un alt stat parte la Convenția STCW lângă a cărei coastă este angajată nava în voiaje costiere, cu condiția ca cerințele respective să nu fie mai stricte decât cele impuse prin prezenta directivă cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere. Navigatorii care servesc pe o navă care își prelungește voiajul dincolo de ceea ce un stat membru definește ca fiind un voiaj costier și care intră în ape care nu sunt prevăzute în această definiție trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare din prezenta directivă.

(4) Un stat membru poate oferi unei nave care are dreptul să arboreze pavilionul său avantajele prevederilor pentru voiajul costier din prezenta directivă atunci când este angajată regulat în largul coastei unei țări care nu este parte la Convenția STCW, în voiaje costiere, așa cum sunt acestea definite de acel stat membru.

(5) Certificatele de competență ale navigatorilor eliberate de un stat membru sau de o parte la Convenția STCW pentru voiajele costiere în limitele definite ale acestora pot fi acceptate de către alte state membre pentru serviciul în cadrul unor voiaje costiere în limitele definite ale acestora, cu condiția ca statele membre sau părțile în cauză să încheie un acord care să specifice detaliile privind zonele comerciale implicate și alte condiții relevante.

(6) Statele membre care definesc voiajele costiere în conformitate cu cerințele de la prezentul articol:

(a) respectă principiile care guvernează voiajele costiere prevăzute în secțiunea A-I/3 din Codul STCW;

(b) includ limite pentru voiajele costiere în atestatele eliberate în conformitate cu articolul 4.

(7) Atunci când adoptă decizii cu privire la definirea voiajelor costiere și la condițiile de pregătire și formare necesare în acest domeniu în conformitate cu alineatele (1), (3) și (4), statele membre transmit Comisiei detaliile referitoare la dispozițiile pe care le-au adoptat.

Articolul 9

Prevenirea fraudei și a altor practici ilegale

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile adecvate pentru a preveni fraudă și alte practici ilegale privind certificatele și atestatele eliberate și prevăd sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre desemnează autoritățile naționale competente pentru a identifica și a combate fraudă și alte practici ilegale și pentru a face schimb de informații cu autoritățile competente ale altor state membre și ale țărilor terțe cu privire la eliberarea certificatelor pentru navigatori.

Statele membre informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

Statele membre informează, de asemenea, de îndată, orice țară terță cu care au încheiat un protocol de recunoaștere în conformitate cu regula I/10 punctul 1.2 din Convenția STCW cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

(3) La cererea statului membru gazdă, autoritățile competente ale unui alt stat membru prezintă o confirmare sau o infirmare scrisă a autenticității certificatelor navigatorilor, a atestatorilor corespunzătoare sau a oricărei alte evidențe documentare referitor la formare, eliberate în respectivul alt stat membru.

Articolul 10

Sanțiuni sau măsuri disciplinare

(1) Statele membre stabilesc procesele și procedurile pentru investigarea imparțială a oricăror incompetențe, fapte, omisiuni sau compromiteri ale securității raportate care pot constitui amenințări directe la siguranța vieții sau a proprietății pe mare sau a mediului marin, din partea deținătorilor de certificate de competență și de certificate de aptitudini sau de atestate eliberate de către respectivul stat membru în cursul îndeplinirii sarcinilor legate de certificatele lor de competență și de certificatele lor de aptitudini, precum și pentru retragerea, suspendarea și anularea, din acest motiv, a unor astfel de certificate de competență și certificate de aptitudini și pentru prevenirea fraudei.

- (2) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile necesare pentru prevenirea fraudei și a altor practici ilegale privind certificatele de competență și certificatele de aptitudini și atestatele eliberate.
- (3) Se prevăd și se aplică sancțiuni sau măsuri disciplinare în cazurile în care:
- (a) o companie sau un comandant a angajat o persoană care nu deține certificatul prevăzut de prezenta directivă;
 - (b) un comandant a autorizat ca o persoană care nu deține certificatul necesar, dispensa valabilă sau care nu deține documentele doveditoare prevăzute la articolul 20 alineatul (7) să exercite o funcție sau să servească într-o calitate care, conform prezentei directive, trebuie încredințată unei persoane care deține un certificat corespunzător;
 - (c) o persoană a obținut prin fraudă sau documente falsificate un angajament pentru a îndeplini o funcție sau un serviciu la orice nivel de competență, care, conform prezentei directive, trebuie să fie îndeplinit(ă) de o persoană care deține un certificat sau o dispensă.
- (4) Statele membre în jurisdicția cărora se află o companie sau o persoană care este considerată din motive clare ca fiind responsabilă sau având cunoștință despre orice presupusă încălcare a prezentei directive prevăzută la alineatul (3) cooperează cu oricare alt stat membru sau altă parte la Convenția STCW care le informează cu privire la intenția sa de a iniția o acțiune în cadrul jurisdicției sale.

Articolul 11

Standarde de calitate

- (1) Fiecare stat membru garantează că:
- (a) toate activitățile de formare, evaluare a competenței, eliberare a certificatelor, inclusiv a certificatelor medicale și a atestatelor și de revalidare efectuate prin organisme sau entități neguvernamentale aflate sub autoritatea sa sunt supravegheate continuu printr-un sistem de standarde de calitate pentru a asigura îndeplinirea unor obiective stabilite, inclusiv cele referitoare la calificările și experiența instructorilor și a evaluatorilor, în conformitate cu secțiunea A-I/8 din Codul STCW;
 - (b) atunci când organismele sau entitățile guvernamentale desfășoară astfel de activități, există un sistem de standarde de calitate în conformitate cu secțiunea A-I/8 din Codul STCW;
 - (c) obiectivele pregătirii și formării, precum și standardele de competență aferente și care urmează să fie îndeplinite sunt clar definite și sunt identificate nivelurile de cunoștințe, înțelegere sau calificare corespunzătoare pentru examinările și evaluările necesare conform Convenției STCW;
 - (d) standardele de calitate se aplică în ceea ce privește administrarea sistemelor de certificare, toate cursurile și programele de formare, examinările și evaluările efectuate de către sau sub autoritatea fiecărui stat membru, precum și calificările și experiența necesare instructorilor și evaluatorilor, având în vedere principiile, sistemele, controalele și reexaminările interne de asigurare a calității stabilite pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Obiectivele și standardele de calitate aferente menționate la primul paragraf litera (c) pot fi stabilite separat pentru diversele cursuri sau programe de formare și cuprind administrarea sistemului de certificare.

- (2) Statele membre garantează, de asemenea, că sunt efectuate evaluări independente ale cunoștințelor, înțelegerii, aptitudinilor și competențelor dobândite și ale activităților de evaluare precum și ale administrării sistemului de certificare, la intervale de cel mult cinci ani, de către persoane calificate care nu sunt implicate ele însele în activitățile respective, pentru a verifica dacă:
- (a) toate măsurile de control și de supraveghere la nivel intern, precum și acțiunile de urmărire respectă dispozițiile și actele procedurale prevăzute și asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite;
 - (b) rezultatele fiecărei evaluări independente sunt înregistrate în documente și prezentate celor responsabili cu domeniul de evaluare;
 - (c) au fost luate măsuri la timp pentru a corecta deficiențele;

- (d) toate dispozițiile aplicabile din Convenția STCW și din Codul STCW, inclusiv modificările la acestea, sunt incluse în sistemul de standarde de calitate. Statele membre pot, de asemenea, include în acest sistem celelalte dispoziții aplicabile din prezenta directivă.
- (3) Un raport pentru fiecare evaluare efectuată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol este transmis Comisiei de către statul membru implicat, sub forma prevăzută în secțiunea A-I/7 din Codul STCW, în termen de șase luni de la data evaluării.

Articolul 12

Standarde medicale

- (1) Fiecare stat membru stabilește standarde privind starea sănătății navigatorilor și procedurile pentru eliberarea unui certificat medical în conformitate cu prezentul articol și cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW, luând în considerare, după caz, secțiunea B-I/9 din Codul STCW.
- (2) Fiecare stat membru se asigură că persoanele responsabile de evaluarea stării de sănătate a navigatorilor sunt medici recunoscuți de statul membru respectiv pentru examinarea medicală a navigatorilor, în conformitate cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW.
- (3) Fiecare navigator care deține un certificat de competență sau un certificat de aptitudini eliberat în temeiul dispozițiilor Convenției STCW, care face serviciul pe mare, trebuie, de asemenea, să dețină un certificat medical valabil, eliberat în conformitate cu prezentul articol și cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW.
- (4) Candidații la certificarea medicală trebuie:
- (a) să aibă cel puțin 16 de ani;
 - (b) să dovedească în mod satisfăcător identitatea lor;
 - (c) să îndeplinească standardele aplicabile privind starea de sănătate stabilite de statul membru în cauză.
- (5) Certificatele medicale rămân valabile pentru o perioadă de maximum doi ani, cu excepția cazului în care navigatorul este mai tânăr de 18 ani, caz în care perioada maximă de valabilitate este de un an.
- (6) Dacă perioada de valabilitate a unui certificat medical expiră în timpul unui voiaj, se aplică regula I/9 din anexa la Convenția STCW.
- (7) În caz de urgență, un stat membru poate autoriza ca un navigator să lucreze fără un certificat medical valabil. În astfel de cazuri, se aplică regula I/9 din anexa la Convenția STCW.

Articolul 13

Revalidarea certificatelor de competență și a certificatelor de aptitudini

- (1) Pentru a-și păstra calificarea în ceea ce privește stagiul de îmbarcare, este necesar ca, la intervale care nu depășesc cinci ani, fiecare comandant, ofițer și radiooperator de bord deținător al unui certificat eliberat sau recunoscut în temeiul oricăruia dintre capitolele anexei I, cu excepția capitolului V regula V/3 sau a capitolului VI, care servește pe mare sau intenționează să se întoarcă pe mare după o perioadă petrecută pe uscat:
- (a) să îndeplinească standardele privind starea de sănătate prevăzute la articolul 12;
 - (b) să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue în conformitate cu secțiunea A-I/11 din Codul STCW.
- (2) Pentru continuarea stagiului de îmbarcare la bordul navelor pentru care au fost stabilite prin acord la nivel internațional cerințe de formare speciale, fiecare comandant, ofițer și radiooperator de bord își finalizează cu succes formarea corespunzătoare aprobată.
- (3) Pentru continuarea serviciului maritim la bordul petrolierelor, fiecare comandant și ofițer îndeplinește cerințele de la alineatul (1) din prezentul articol și trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue la bordul petrolierelor în conformitate cu secțiunea A-I/11 punctul 3 din Codul STCW.
- (4) Pentru a continua să servească pe mare la bordul navelor care operează în apele polare, fiecare comandant și ofițer îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue în ceea ce privește navele care operează în apele polare în conformitate cu secțiunea A-I/11 punctul 4 din Codul STCW.

(5) Fiecare stat membru compară standardele de competență impuse candidaților pentru certificatele de competență și/sau certificatele de aptitudini eliberate până la 1 ianuarie 2017 cu cele prevăzute pentru certificatele de competență și/sau certificatele de aptitudini relevante în partea A din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite deținătorilor unor astfel de certificate de competență și/sau certificate de aptitudini să efectueze o perfecționare corespunzătoare și o formare sau evaluare actualizată.

(6) Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care le impunea înainte de 1 ianuarie 2017 persoanelor care servesc la bordul unor nave alimentate cu gaz cu standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/3 din Codul STCW și stabilește, după caz, dacă este necesar să solicite persoanelor respective să își actualizeze calificările.

(7) Fiecare stat membru, în colaborare cu cei implicați, elaborează sau susțin elaborarea structurii pentru cursurile de perfecționare și actualizare, așa cum prevede secțiunea A-I/11 din Codul STCW.

(8) În scopul actualizării cunoștințelor comandanților, ale ofițerilor și ale operatorilor de radiocomunicații, fiecare stat membru se asigură că textele modificărilor recente aduse regulamentelor naționale și internaționale referitoare la siguranța vieții pe mare, la securitatea și la protecția mediului marin sunt disponibile pentru navele care au dreptul să arboreze pavilionul său, cu respectarea articolului 15 alineatul (3) litera (b) și a articolului 19.

Articolul 14

Utilizarea simulatoarelor

Standardele de performanță și celelalte dispoziții prevăzute în secțiunea A-I/12 din Codul STCW și alte astfel de cerințe prevăzute în partea A din Codul STCW pentru certificatul respectiv sunt respectate cu privire la:

- (a) toate formările obligatorii, pe bază de simulator;
- (b) evaluarea competenței prevăzută de partea A din Codul STCW, care este efectuată prin intermediul unui simulator;
- (c) demonstrarea, prin intermediul unui simulator, a competenței continue prevăzută de partea A din Codul STCW.

Articolul 15

Responsabilitățile companiilor

(1) În conformitate cu alineatele (2) și (3), statele membre consideră companiile responsabile pentru repartizarea navigatorilor pentru serviciul pe navele lor, în conformitate cu prezenta directivă, și impun fiecărei companii să garanteze că:

- (a) fiecare navigator repartizat pe oricare dintre navele sale deține un certificat corespunzător, în conformitate cu prezenta directivă și așa cum prevede statul membru;
- (b) navele sale sunt echipate cu personal minim de siguranță în conformitate cu cerințele aplicabile ale statului membru;
- (c) documentația și datele relevante pentru toți navigatorii angajați pe navele sale sunt actualizate și ușor accesibile și includ, fără să fie limitate la aceasta, documentația și datele referitoare la experiența, formarea, starea sănătății și competența lor în ceea ce privește responsabilitățile încredințate;
- (d) la repartizarea lor pe oricare dintre navele sale, navigatorii sunt familiarizați cu sarcinile lor specifice și cu toate dispozitivele, instalațiile, echipamentul, procedurile și caracteristicile navei care sunt importante pentru responsabilitățile lor curente sau în caz de urgență;
- (e) echipajul navei poate să-și coordoneze în mod eficient activitățile într-o situație de urgență și să îndeplinească funcțiile vitale pentru siguranță sau pentru prevenirea sau diminuarea poluării;
- (f) navigatorii repartizați pe oricare dintre navele sale au beneficiat de cursuri de perfecționare și actualizare a cunoștințelor astfel cum se prevede în Convenția STCW;
- (g) în orice moment la bordul navelor sale se asigură o comunicare verbală eficientă în conformitate cu capitolul V regula 14 punctele 3 și 4 din Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.

(2) Companiile, comandanții și membrii echipajului au, fiecare în parte, responsabilitatea de a se asigura că obligațiile prezentate în acest articol sunt duse la îndeplinire în întregime și că alte astfel de măsuri, dacă este necesar, sunt luate pentru a garanta că fiecare membru al echipajului poate, prin cunoștințele și informațiile sale, să-și aducă contribuția la operarea navei în deplină siguranță.

(3) Compania asigură instrucțiuni scrise pentru comandanții fiecărei nave la care se aplică prezenta directivă, care să prezinte politicile și procedurile ce trebuie urmate pentru ca tuturor navigatorilor care sunt recent angajați la bordul navei să li se acorde posibilitatea de a se familiariza cu echipamentul de la bord, cu procedurile de lucru și cu alte aranjamente necesare pentru o îndeplinire corectă a îndatoririlor lor, înainte de a li se repartiza sarcinile. Astfel de politici și proceduri includ:

- (a) alocarea unei perioade rezonabile de timp, în care fiecare navigator nou-angajat va avea posibilitatea de a se familiariza cu:
 - (i) echipamentul specific pe care navigatorul îl va utiliza sau cu care va lucra;
 - (ii) procedurile și aranjamentele specifice navei cu privire la efectuarea cartului, siguranța, protecția mediului și situațiile de urgență, pe care un navigator trebuie să le cunoască pentru a-și îndeplini în mod corespunzător îndatoririle;
- (b) desemnarea unui membru bine informat al echipajului, care va fi responsabil și va garanta că fiecărui navigator recent angajat i se acordă posibilitatea de a primi informațiile esențiale într-o limbă pe care navigatorul o înțelege.

(4) Companiile se asigură că comandanții, ofițerii și restul personalului căruii i se repartizează sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri ro-ro au încheiat cursuri de familiarizare pentru a obține abilitățile corespunzătoare pentru funcția care trebuie îndeplinită și pentru sarcinile și responsabilitățile care urmează să fie asumate, ținând seama de orientările prezentate în secțiunea B-I/14 din Codul STCW.

Articolul 16

Capacitatea de a efectua serviciul la bord

- (1) În scopul prevenirii oboselii, statele membre:
 - (a) stabilesc și impun perioade de odihnă pentru personalul care efectuează serviciul de cart și pentru cei cu atribuții privind siguranța, securitatea și prevenirea poluării, în conformitate cu alineatele (3)-(13);
 - (b) impun ca sistemele de cart să fie organizate astfel încât eficiența personalului de cart să nu fie afectată de oboseală și responsabilitățile să fie organizate astfel încât membrii primei echipe de cart de la începutul unui voiaj și cei ai carturilor ulterioare de schimb sunt suficient de odihniți și apți din toate punctele de vedere să își îndeplinească datoria.
- (2) Statele membre garantează că sunt stabilite măsuri corespunzătoare, în conformitate cu prezentul articol, în scopul prevenirii abuzului de droguri și alcool.
- (3) Statele membre țin seama de riscul reprezentat de oboseala navigatorilor, în special cei ale căror sarcini includ asigurarea funcționării în condiții de siguranță și securitate a unei nave.
- (4) Toate persoanele care sunt desemnate ca ofițer responsabil cu serviciul de cart sau ca marinari care fac parte dintr-un cart și cele ale căror sarcini implică siguranța, securitatea și prevenirea poluării beneficiază de o perioadă de odihnă de cel puțin:
 - (a) 10 ore de odihnă într-o perioadă de 24 de ore; și
 - (b) 77 de ore în orice perioadă de șapte zile.
- (5) Orele de odihnă pot fi împărțite în cel mult două perioade, dintre care una având durata de cel puțin șase ore, iar intervalul între perioadele consecutive de odihnă nu depășește 14 ore.
- (6) Cerințele privind perioadele de odihnă, stabilite la alineatele (4) și (5), pot să nu fie aplicate în cazul unei urgențe sau în alte condiții operaționale excepționale. Exercițiile de verificare a echipajului și de instrucție pentru stingerea incendiilor și de evacuare, precum și exercițiile prevăzute de actele cu putere de lege și normele administrative naționale, precum și de instrumentele internaționale, se efectuează astfel încât să fie diminuată perturbarea perioadelor de odihnă și să nu provoace oboseală.
- (7) Statele membre impun ca orarele cartului să fie afișate într-un loc ușor accesibil. Listele sunt întocmite într-un format standard în limba sau limbile de lucru folosite la bordul navei și în engleză.
- (8) Atunci când un navigator este chemat la post, cum ar fi cazul în care un compartiment al mașinilor a rămas nesupravegheat, navigatorului i se acordă o perioadă corespunzătoare de odihnă compensatorie, dacă perioada normală de odihnă este perturbată de chemări la post.

(9) Statele membre iau măsuri pentru ca evidența orelor zilnice de odihnă ale navigatorilor să fie păstrată în format standard, în limba sau limbile de lucru ale navei și în engleză, pentru a permite monitorizarea și verificarea conformității cu prezentul articol. Navigatorii primesc o copie a înregistrărilor care îi privesc, semnată de comandant sau de persoana autorizată de comandant, precum și de navigatori.

(10) Fără a aduce atingere normelor prevăzute la alineatele (3)-(9), comandantul unei nave are dreptul să ceară unui navigator să efectueze oricâte ore de lucru sunt necesare pentru siguranța imediată a navei, a persoanelor de la bord sau a încărcăturii sau în scopul de a acorda ajutor altor nave sau altor persoane aflate în pericol pe mare. În consecință, comandantul poate să suspende programul orelor de odihnă și să solicite unui navigator să efectueze oricâte ore de lucru sunt necesare, până la restabilirea situației normale. De îndată ce este practic posibil, după restabilirea situației normale, comandantul se asigură ca toți navigatorii care au efectuat o activitate în perioada programată pentru odihnă beneficiază de o perioadă de odihnă corespunzătoare.

(11) Respectându-se principiile generale privind protecția sănătății și securității lucrătorilor și în conformitate cu Directiva 1999/63/CE, statele membre pot, prin acte cu putere de lege și norme administrative naționale sau printr-o procedură pentru autoritatea competentă, să autorizeze sau să înregistreze acorduri colective care permit excepții de la orele obligatorii de odihnă menționate la alineatul (4) litera (b) și la alineatul (5) de la prezentul articol, cu condiția ca perioada de odihnă să nu fie mai mică de 70 de ore în orice perioadă de șapte zile și să respecte limitele stabilite la alineatele (12) și (13) de la prezentul articol. Astfel de excepții respectă, pe cât posibil, standardele stabilite, dar pot lua în considerare perioade de concediu mai dese sau mai lungi sau acordarea unor permisiuni compensatorii pentru navigatorii de cart sau pentru navigatorii care lucrează la bordul navelor în timpul unor călătorii scurte. În măsura posibilului, excepțiile țin seama de recomandările privind prevenirea stării de oboseală stabilite în secțiunea B-VIII/1 din Codul STCW. Nu sunt permise excepții de la numărul minim de ore de odihnă prevăzut la alineatul (4) litera (a) de la prezentul articol.

(12) Excepțiile menționate la alineatul (11) cu privire la perioada de odihnă săptămânală prevăzută la alineatul (4) litera (b) nu pot fi acordate pentru mai mult de două săptămâni consecutive. Intervalele de timp între două perioade de excepții la bord nu trebuie să fie mai mici decât dublul duratei excepției.

(13) În cadrul unor posibile excepții de la alineatul (5), menționate la alineatul (11), orele de odihnă minime în orice perioadă de 24 de ore prevăzute la alineatul (4) litera (a) pot fi împărțite în cel mult trei perioade de odihnă, una dintre ele fiind de cel puțin șase ore și niciuna dintre celelalte două perioade nefiind mai scurtă de o oră. Intervalele dintre perioadele consecutive de odihnă nu depășesc 14 ore. Excepțiile nu se prelungesc peste două perioade de 24 de ore în orice perioadă de șapte zile.

(14) Pentru a împiedica abuzul de alcool, statele membre stabilesc o limită care să nu fie mai mare de 0,05 % nivel al alcoolemiei (BAC) sau 0,25 mg/l alcool în aerul expirat sau o cantitate de alcool care să ducă la o astfel de concentrație de alcool în cazul comandanților, ofițerilor și al altor navigatori în cursul exercitării sarcinilor desemnate privind siguranța, securitatea și mediul marin.

Articolul 17

Acordarea dispenselor

(1) În condiții excepționale, autoritățile competente pot, dacă în opinia lor acest lucru nu pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul, să emită o dispensă care să permită unui anumit navigator să lucreze pe o anumită navă pe durata unei perioade determinate de cel mult șase luni într-un alt post decât cel de radiooperator de bord, cu excepția cazurilor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, post pentru care nu deține un certificat corespunzător, cu condiția ca acea persoană pentru care este emisă dispensa să fie calificată în mod adecvat pentru a putea să ocupe postul vacant în condiții de siguranță acceptabile pentru autoritățile competente. Cu toate acestea, dispensele nu se acordă pentru postul de comandant sau de șef mecanic, cu excepția cazurilor de forță majoră și atunci numai pe perioade cât mai scurte posibil.

(2) Orice dispensă acordată pentru un post se acordă numai unei persoane certificate corespunzător pentru ocuparea postului imediat inferior. Atunci când pentru postul inferior nu este necesară certificarea, poate fi emisă o dispensă unei persoane ale cărei calificare și experiență sunt, în opinia autorităților competente, echivalente în mod clar cu cerințele pentru postul ce urmează a fi ocupat, cu condiția ca, dacă o astfel de persoană nu deține un certificat corespunzător, să fie obligată să treacă un test acceptat de autoritățile competente și care să demonstreze că o astfel de dispensă poate fi emisă în condiții de siguranță. În plus, autoritățile competente se asigură că postul în discuție este ocupat cât mai curând posibil de deținătorul unui certificat corespunzător.

Articolul 18

Responsabilitățile statelor membre cu privire la formare și evaluare

- (1) Statele membre desemnează autoritățile sau organismele care:
 - (a) oferă formarea prevăzută la articolul 3;
 - (b) organizează și/sau supraveghează examinările unde este necesar;
 - (c) emit certificatele prevăzute la articolul 4;
 - (d) acordă dispensele prevăzute la articolul 17.
- (2) Statele membre se asigură că:
 - (a) toate formările și evaluările navigatorilor sunt:
 - (i) structurate în conformitate cu programe scrise care includ metodele și mijloacele de executare, procedurile și materialele de curs care sunt necesare pentru a atinge standardele de competență prevăzute;
 - (ii) efectuate, monitorizate, evaluate și susținute de persoane calificate în conformitate cu literele (d), (e) și (f);
 - (b) persoanele care conduc formarea sau evaluarea la bordul navei în funcțiune o efectuează numai când o astfel de formare sau evaluare nu afectează negativ operarea normală a navei și când aceste persoane își pot dedica timpul și atenția pentru formare sau evaluare;
 - (c) instructorii, supraveghetorii și evaluatorii sunt calificați corespunzător pentru tipurile și nivelurile specifice de formare sau evaluare a competenței navigatorilor la bord sau pe uscat;
 - (d) orice persoană care conduce o formare a unui navigator la locul de muncă, la bord sau pe uscat, care este destinată să îi permită navigatorului dobândirea cunoștințelor necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:
 - (i) cunoaște programul de formare și înțelege obiectivele specifice ale formării pentru un anumit tip de formare realizat;
 - (ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută formarea;
 - (iii) dacă efectuează formarea folosind un simulator:
 - a primit recomandările pedagogice adecvate în ceea ce privește tehnicile de formare pe care le implică utilizarea simulatoarelor;
 - a dobândit experiență operațională practică pe un anumit tip de simulator ce urmează să fie utilizat;
 - (e) orice persoană responsabilă cu supravegherea formării unui navigator la locul de muncă, formare destinată să îi permită navigatorului dobândirea calificărilor necesare pentru obținerea unui certificat, înțelege perfect programul de formare și obiectivele specifice pentru fiecare tip de formare care urmează să se desfășoare;
 - (f) orice persoană care conduce o evaluare a competenței unui navigator la locul de muncă, la bordul navei sau pe uscat, pentru a stabili dacă acesta dispune de calificările necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:
 - (i) are un nivel corespunzător de cunoștințe și înțelegere a competenței ce urmează să fie evaluată;
 - (ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută evaluarea;
 - (iii) a primit indicații corespunzătoare privind metodele și practica de evaluare;
 - (iv) a dobândit experiență practică în domeniul evaluării;
 - (v) dacă evaluarea ce trebuie realizată implică utilizarea simulatoarelor, a dobândit experiență practică în evaluarea pe anumite tipuri de simulatoare utilizate sub supravegherea unui evaluator experimentat, care s-a declarat mulțumit;
 - (g) în cazul în care un stat membru recunoaște un curs de formare, o instituție de formare sau o calificare acordată de o instituție de formare, ca făcând parte din cerințele sale pentru emiterea unui certificat, calificările și experiența instructorilor și evaluatorilor sunt respectate la aplicarea prevederilor cu privire la standardele de calitate din articolul 11; astfel de calificări, experiențe și aplicări ale standardelor de calitate includ formarea corespunzătoare cu privire la tehnicile de predare, metodele și practicile de formare și evaluare și respectă toate cerințele aplicabile de la literele (d), (e) și (f) din prezentul alineat.

*Articolul 19***Comunicarea la bordul navei**

Statele membre garantează că:

- (a) fără a aduce atingere literelor (b) și (d), la bordul tuturor navelor care arborează pavilionul unui stat membru există, în permanență, mijloace pentru comunicarea orală eficientă între toți membrii echipajului navei în legătură cu siguranța, în special cu privire la recepția corectă și la timp și înțelegerea mesajelor și a instrucțiunilor;
- (b) la bordul tuturor navelor de pasageri care arborează pavilionul unui stat membru și la bordul tuturor navelor de pasageri care încep sau termină o călătorie într-un port al unui stat membru, cu scopul de a asigura eficiența activității echipajului în probleme de siguranță, se stabilește o limbă comună de lucru care este înregistrată în jurnalul de bord;

compania sau comandantul, după caz, stabilește limba de lucru adecvată; fiecare navigator trebuie să înțeleagă limba de lucru și, când este cazul, să dea ordine, instrucțiuni și să raporteze în acea limbă;

dacă limba de lucru nu este o limbă oficială a statului membru, toate planurile și listele care trebuie să fie afișate includ traducerile în limba de lucru;
- (c) la bordul navelor de pasageri, personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență trebuie să fie ușor de identificat și să aibă abilități de comunicare suficiente pentru scopul respectiv, luându-se în considerare combinația potrivită a următorilor factori:
 - (i) limba sau limbile corespunzătoare principalelor cetățenii ale pasagerilor transportați pe o anumită rută;
 - (ii) probabilitatea ca o capacitate de utilizare a vocabularului elementar al limbii engleze pentru instrucțiunile de bază să poată asigura un mijloc de comunicare cu un pasager care are nevoie de ajutor, indiferent dacă pasagerul și membrul echipajului vorbesc sau nu o limbă comună;
 - (iii) posibila nevoie de a comunica pe perioada unei urgențe prin alte mijloace, de exemplu, prin demonstrație, semne sau atragerea atenției asupra amplasării instrucțiunilor, a stațiilor de convocare, a dispozitivelor de salvare sau a căilor de evacuare, atunci când comunicarea verbală este imposibilă;
 - (iv) măsura în care pasagerilor le-au fost furnizate instrucțiunile de siguranță complete în limba sau limbile materne;
 - (v) limbile în care pot fi transmise anunțurile de urgență în timpul unei urgențe sau al unui exercițiu pentru a comunica pasagerilor instrucțiunile pentru situații critice și pentru a permite membrilor responsabili ai echipajului să ajute pasagerii;
- (d) la bordul tancurilor petroliere, al tancurilor chimice și al tancurilor cu gaze lichefiate, care arborează pavilionul unui stat membru, comandantul, ofițerii și personalul nebrevetat sunt capabili să comunice unul cu celălalt în una sau mai multe limbi de lucru comune;
- (e) există mijloace adecvate de comunicare între navă și autoritățile de pe mal; astfel de comunicații se realizează în conformitate cu capitolul V regula 14 punctul 4 din SOLAS 74;
- (f) atunci când se efectuează controlul statului portului, în conformitate cu Directiva 2009/16/CE, statele membre verifică, de asemenea, dacă navele care arborează pavilionul unei țări terțe se conformează prezentului articol.

*Articolul 20***Recunoașterea certificatelor de competență și a certificatelor de aptitudini**

- (1) Navigatorii care nu dețin certificatele de competență eliberate de statele membre sau certificatele de aptitudini eliberate de statele membre pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW pot fi autorizați să lucreze pe navele care arborează pavilionul unui stat membru, cu condiția ca o decizie de recunoaștere a certificatelor lor de competență sau a certificatelor de aptitudini să fi fost adoptată prin procedura prevăzută la alineatele (2)-(6) din prezentul articol.
- (2) Un stat membru care intenționează să recunoască, prin atestare, certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, eliberate de o țară terță unui comandant, ofițer sau radiooperator de bord, pentru efectuarea serviciului pe nave aflate sub pavilionul său, transmite Comisiei o cerere de recunoaștere a respectivei țări terțe, însoțită de o analiză preliminară a respectării de către țara terță a cerințelor Convenției STCW, efectuată prin colectarea informațiilor menționate în anexa II la prezenta directivă. În analiza preliminară respectivă, statul membru furnizează, în sprijinul cererii sale, informații suplimentare privind motivele recunoașterii țării terțe.

În urma transmiterii unei astfel de cereri de către un stat membru, Comisia prelucrează fără întârziere cererea respectivă și adoptă o decizie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), cu privire la inițierea procedurii de evaluare a sistemului de formare și certificare al țării terțe respective, într-un interval de timp rezonabil, având în vedere termenul prevăzut la alineatul (3) de la prezentul articol.

Atunci când s-a adoptat o decizie pozitivă de inițiere a evaluării, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila implicare a statului membru care transmite cererea și a oricăror alte state membre interesate, colectează informațiile menționate în anexa II la prezenta directivă și realizează o evaluare a sistemelor de formare și certificare ale țării terțe pentru care a fost transmisă cererea de recunoaștere, pentru a verifica faptul că țara terță în cauză respectă toate cerințele Convenției STCW și că s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea eliberării de certificate frauduloase, și analizează dacă țara în cauză a ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.

(3) În cazul în care, în urma evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ajunge la concluzia că toate cerințele sunt îndeplinite, aceasta adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a deciziei de recunoaștere a unei țări terțe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), în termen de 24 de luni de la transmiterea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

În cazul în care țara terță în cauză trebuie să pună în aplicare măsuri corective majore, inclusiv să aducă modificări legislației sale și sistemului său de învățământ, formare și certificare pentru a îndeplini cerințele Convenției STCW, actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în termen de 36 de luni de la transmiterea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

Statul membru care transmite cererea respectivă poate decide să recunoască țara terță în mod unilateral până când se adoptă un act de punere în aplicare în temeiul prezentului alineat. În cazul unei astfel de recunoașteri unilaterale, statul membru comunică Comisiei numărul de atestate care confirmă recunoașterea, eliberate în legătură cu certificatele de competență și cu certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1), eliberate de țara terță până la adoptarea actului de punere în aplicare privind recunoașterea țării terțe respective.

(4) Un stat membru poate decide, în ceea ce privește navele aflate sub pavilionul său, să ateste certificatele eliberate de țări terțe recunoscute de către Comisie, ținându-se cont de dispozițiile anexei II punctele 4 și 5.

(5) Recunoașterile certificatelor eliberate de țări terțe recunoscute și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, înainte de 14 iunie 2005 rămân valabile.

Recunoașterile respective pot fi folosite de către toate statele membre, dacă nu au fost revocate ulterior de către Comisie în conformitate cu articolul 21.

(6) Comisia întocmește și actualizează o listă a țărilor terțe care au fost recunoscute. Lista se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

(7) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (7), un stat membru poate, dacă circumstanțele o cer, să permită unui navigator să servească într-un alt post decât cel de ofițer radio sau de radiooperator de bord, cu excepția celor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul său, cât timp deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat conform cerințelor unei țări terțe, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru respectiv, astfel încât să-i confere calitatea corespunzătoare pentru serviciu la bordul unei nave care arborează pavilionul său.

Trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine documente doveditoare, care să ateste că a fost transmisă autorităților competente o cerere pentru eliberarea unui atestat.

Articolul 21

Nerespectarea dispozițiilor Convenției STCW

(1) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care un stat membru consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, acesta informează imediat Comisia, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează de îndată comitetul menționat la articolul 31 alineatul (1).

(2) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care Comisia consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, aceasta informează de îndată statele membre, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează imediat comitetul menționat la articolul 31 alineatul (1).

- (3) Dacă un stat membru intenționează să revoce atestările tuturor certificatelor eliberate de o țară terță, acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la intenția sa, prezentând motive întemeiate.
- (4) Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, reevaluează recunoașterea țării terțe în cauză pentru a verifica dacă respectiva țară terță a neglijat să se conformeze cerințelor Convenției STCW.
- (5) Dacă există indicii că o instituție de formare maritimă nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, Comisia notifică țării terțe în cauză că recunoașterea certificatelor acelei țări terțe este revocată în termen de două luni, dacă nu se iau măsuri pentru a se asigura respectarea tuturor cerințelor Convenției STCW.
- (6) Decizia privind retragerea recunoașterii se adoptă de către Comisie. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2). Statele membre în cauză iau măsurile adecvate pentru punerea în aplicare a deciziei.
- (7) Atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor eliberate în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) înainte de data la care se ia decizia de revocare a recunoașterii țării terțe rămân valabile. Cu toate acestea, navigatorii care dețin un astfel de atestat nu pot pretinde un atestat care să recunoască o calificare superioară, decât dacă aceasta se bazează numai pe experiența suplimentară acumulată în cadrul stagiului de îmbarcare.
- (8) Dacă nu există atestate care să confirme recunoașterea, eliberate de un stat membru în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la articolul 20 alineatul (1), eliberate de o țară terță pe o perioadă mai mare de opt ani, recunoașterea certificatelor din țara terță respectivă se reexaminează. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc decizia sa în urma reexaminării respective. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), după transmiterea unei notificări statelor membre și țării terțe în cauză cu cel puțin șase luni înainte.

Articolul 22

Reevaluarea

- (1) Țările terțe care au fost recunoscute în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv cele menționate la articolul 20 alineatul (6), fac obiectul unei reevaluări periodice de către Comisie, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, cel puțin la fiecare zece ani de la ultima evaluare, pentru a se verifica dacă acestea îndeplinesc criteriile relevante prevăzute în anexa II și dacă s-au luat măsurile adecvate de prevenire a eliberării de certificate frauduloase.
- (2) Comisia, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, efectuează reevaluarea țărilor terțe pe baza unor criterii de prioritate. Aceste criterii de prioritate includ următoarele:
- (a) datele de performanță furnizate de controlul statului portului în temeiul articolului 24;
 - (b) numărul de atestate care confirmă recunoașterea în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW, eliberate de țara terță;
 - (c) numărul instituțiilor de învățământ și de formare în domeniul maritim acreditate de țara terță;
 - (d) numărul de programe de formare și de dezvoltare profesională a navigatorilor aprobate de țara terță;
 - (e) data ultimei evaluări a Comisiei privind țara terță și numărul deficiențelor la nivelul proceselor critice, identificate pe parcursul evaluării respective;
 - (f) orice modificare semnificativă a sistemului de formare și certificare în domeniul maritim al țării terțe;
 - (g) numărul total de navigatori certificați de țara terță, care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru, precum și nivelul de formare și de calificare al navigatorilor respectivi;
 - (h) dacă sunt disponibile, informații privind standardele de învățământ și formare din țara terță furnizate de autoritățile în cauză sau de alte părți interesate.

În cazul nerespectării de către o țară terță a cerințelor Convenției STCW în conformitate cu articolul 21 din prezenta directivă, reevaluarea țării terțe în cauză are prioritate față de celelalte țări terțe.

- (3) Comisia transmite statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

Articolul 23

Controlul statului portului

(1) Fără a ține seama de pavilionul arborat, fiecare navă, cu excepția acelor tipuri de nave excluse în temeiul articolului 1, se supune, pe perioada în care se găsește în porturile unui stat membru, controlului statului portului efectuat de către ofițerii autorizați în mod corespunzător de acel stat membru pentru a verifica dacă toți navigatorii care lucrează la bord și care trebuie să dețină certificate de competență și/sau certificate de aptitudini și/sau documente justificative în conformitate cu Convenția STCW dețin un astfel de certificat de competență sau o dispensă valabilă și/sau un certificat de aptitudini și/sau documente justificative.

(2) Atunci când efectuează controlul statului portului conform prezentei directive, statele membre se asigură că se aplică toate prevederile și procedurile relevante prevăzute în Directiva 2009/16/CE.

Articolul 24

Procedurile privind controlul statului portului

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2009/16/CE, controlul statului portului în temeiul articolului 23 se limitează la următoarele:

- (a) se verifică dacă fiecare navigator care lucrează la bord și care trebuie să dețină un certificat de competență și/sau un certificat de aptitudini în conformitate cu Convenția STCW deține un asemenea certificat de competență sau o dispensă valabilă și/sau un certificat de aptitudini sau furnizează un document justificativ că o cerere de aprobare care să ateste recunoașterea certificatului de competență a fost transmisă autorităților statului sub al cărui pavilion navighează;
- (b) să verifice dacă numărul și certificatele navigatorilor care servesc la bord sunt în conformitate cu cerințele autorităților statului sub al cărui pavilion navighează privind echiparea cu personal minim de siguranță.

(2) Capacitatea navigatorilor de pe navă de a respecta standardele de efectuare a cartului și de securitate, după caz, prevăzute de Convenția STCW este evaluată în conformitate cu partea A din Codul STCW, dacă există motive clare de a crede că aceste standarde nu sunt respectate, deoarece a survenit una dintre următoarele probleme:

- (a) nava a fost implicată într-o coliziune, punere pe uscat sau naufragiere;
- (b) a avut loc o scurgere de substanțe din navă, atunci când se afla în marș, la ancoră sau acostată, fapt ilegal conform unei convenții internaționale;
- (c) nava a fost manevrată într-un mod greșit sau periculos, atunci când măsurile pentru rutele OMI ori practicile și procedurile pentru siguranța navei nu au fost respectate;
- (d) nava este, în alte privințe, condusă într-un asemenea mod încât pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul sau într-un asemenea mod încât compromite securitatea;
- (e) un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau deținătorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost eliberat inițial acel certificat;
- (f) nava arborează pavilionul unei țări care nu a ratificat Convenția STCW sau are un comandant, ofițer sau personal nebrevetat care deține un certificat eliberat de o țară terță care nu a ratificat Convenția STCW.

(3) Fără a aduce atingere verificării certificatului, evaluarea în conformitate cu alineatul (2) poate obliga navigatorul să-și demonstreze competența adecvată la locul de muncă. O astfel de demonstrație poate include în special verificarea dacă cerințele operaționale cu privire la standardele de efectuare a cartului au fost îndeplinite și dacă există o reacție promptă în situații de urgență la nivelul de competență al navigatorului.

Articolul 25

Reținerea

Fără a aduce atingere Directivei 2009/16/CE, următoarele deficiențe, în măsura în care ofițerul care efectuează controlul statului portului decide că acestea pun în pericol persoanele, bunurile sau mediul, reprezintă singurele temeiuri, conform prezentei directive, pe baza cărora un stat membru poate să rețină o navă:

- (a) navigatorii nu dețin certificate, nu dețin certificate corespunzătoare, nu au dispense valabile sau nu furnizează documente doveditoare în sensul că a fost transmisă autorităților statului sub al cărui pavilion navighează o cerere pentru eliberarea unui atestat de recunoaștere;

- (b) nerespectarea cerințelor impuse de statul sub al cărui pavilion navighează, privind echiparea cu personal minim de siguranță;
- (c) organizarea necorespunzătoare a serviciului de cart la punte sau la mașină în raport cu cerințele prevăzute pentru navă de statul sub al cărui pavilion navighează;
- (d) absența într-un cart a unei persoane calificate pentru a acționa echipamentul esențial pentru siguranța navigației, siguranța radiocomunicațiilor sau pentru prevenirea poluării marine;
- (e) competența profesională a navigatorilor pentru sarcinile desemnate, în ceea ce privește siguranța navei și prevenirea poluării, nu este dovedită;
- (f) incapacitatea de a asigura pentru primul cart de la începutul unei călătorii, precum și pentru următoarele carturi de schimb, persoane suficient de odihnite și apte din toate punctele de vedere pentru datorie.

Articolul 26

Controlul periodic al conformității

Fără a se aduce atingere competențelor care îi sunt conferite în temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, verifică, periodic și cel puțin la fiecare cinci ani, dacă statele membre respectă cerințele minime prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 27

Informații în scopuri statistice

- (1) Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate în anexa III, în sensul articolului 21 alineatul (8) și al articolului 22 alineatul (2) și pentru utilizarea de către statele membre și Comisie în procesul de elaborare a politicilor.
- (2) Aceste informații se pun la dispoziția Comisiei de către statele membre în fiecare an, în format electronic, și cuprind informații înregistrate până la data de 31 decembrie a anului precedent. Statele membre păstrează integralitatea drepturilor de proprietate asupra informațiilor în format de date brute. Statisticile prelucrate elaborate pe baza acestor informații se pun la dispoziția publicului în conformitate cu dispozițiile privind transparența și protecția informațiilor de la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.
- (3) Pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal, statele membre anonimizează toate informațiile cu caracter personal indicate la anexa III, prin utilizarea unui program informatic furnizat sau acceptat de Comisie, înaintea transmiterii acestora către Comisie. Comisia utilizează exclusiv respectivele informații anonimizate.
- (4) Statele membre și Comisia asigură faptul că măsurile pentru culegerea, transmiterea, stocarea, analizarea și difuzarea unor astfel de informații sunt elaborate într-o manieră care să facă posibilă analiza statistică.

În sensul primului paragraf, Comisia adoptă măsuri detaliate privind cerințele tehnice necesare pentru a asigura gestionarea adecvată a datelor statistice. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2).

Articolul 28

Raportul de evaluare

Până cel târziu la 2 august 2024, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare, inclusiv propuneri de acțiuni ulterioare care trebuie efectuate în urma evaluării respective. În raportul de evaluare respectiv, Comisia analizează punerea în aplicare a sistemului de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre, precum și eventualele evoluții în ceea ce privește certificatele digitale pentru navigatori la nivel internațional. De asemenea, Comisia evaluează eventualele evoluții legate de luarea în considerare în viitor a diplomelor europene de excelență maritimă, pe baza recomandărilor formulate de partenerii sociali.

Articolul 29

Modificarea

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, în ceea ce privește modificarea anexei I la prezenta directivă și a dispozițiilor conexe din prezenta directivă, în vederea alinierii anexei respective și dispozițiilor respective la modificări aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, în ceea ce privește modificarea anexei III la prezenta directivă cu privire la conținutul și detaliile specifice și relevante ale informațiilor care trebuie raportate de către statele membre, cu condiția ca astfel de acte să se limiteze la a ține cont de modificările aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW și să respecte garanțiile privind protecția datelor. Aceste acte delegate nu modifică dispozițiile privind anonimizarea datelor astfel cum se prevede la articolul 27 alineatul (3).

Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (14) și la articolul 29 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 august 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (14) și la articolul 29 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței prevăzute în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (14) și al articolului 29 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹³⁾. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 32

Sancțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolelor 3, 4, 8, 10-16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 și al anexei I și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (JO L 324, 29.11.2002, p. 1).

*Articolul 33***Comunicarea**

Comisiei îi sunt comunicate, de îndată, de către statele membre, textele tuturor dispozițiilor pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

*Articolul 34***Abrogare**

Directiva 2008/106/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa IV partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

*Articolul 35***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 36***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 8 iunie 2022.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

C. BEAUNE

ANEXA I

CERINȚELE DE FORMARE PREVĂZUTE DE CONVENȚIA STCW, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulile menționate în prezenta anexă sunt completate de prevederile obligatorii care sunt cuprinse în partea A din Codul STCW, cu excepția capitolului VIII regula VIII/2.

Orice trimitere la o cerință dintr-o regulă constituie, de asemenea, o trimitere la secțiunea corespunzătoare din partea A din Codul STCW.

2. Partea A din Codul STCW cuprinde standardele de competență pe care candidații trebuie să le îndeplinească pentru eliberarea și revalidarea certificatelor de competență în conformitate cu prevederile Convenției STCW. Pentru a clarifica legătura dintre prevederile privind eliberarea certificatelor alternative din capitolul VII și prevederile privind certificarea din capitolele II, III și IV, aptitudinile stabilite în standardele de competență sunt grupate în mod adecvat în următoarele șapte funcții:

1. navigație;
2. manipularea și stivuirea mărfurilor;
3. manevrarea navei și asistență acordată persoanelor aflate la bord;
4. inginerie navală;
5. inginerie electrică, electronică și a sistemelor de control;
6. întreținere și reparații;
7. radiocomunicații;

la următoarele nivele de responsabilitate:

1. nivel managerial;
2. nivel operațional;
3. nivel de suport.

Funcțiile și nivelurile de responsabilitate sunt identificate prin subtitluri în tabelele cu standardele de competență prevăzute în partea A capitolele II, III și IV din Codul STCW.

CAPITOLUL II

COMANDANTUL ȘI COMPARTIMENTUL PUNTE

Regula II/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 2.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni, ca parte a unui program de formare aprobat incluzând un program de formare la bordul navei care respectă cerințele din secțiunea A-II/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni;
- 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare obligatoriu, sarcini de efectuare a cartului pe punte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea comandantului sau a unui ofițer calificat;
- 2.4. să respecte cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
- 2.5. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/1 din Codul STCW;
- 2.6. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Regula II/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților și a ofițerilor secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000

1. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să respecte cerințele pentru certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pentru navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat pentru această funcție:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer secund, cel puțin 12 luni;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de comandant, cel puțin 36 de luni; totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când a efectuat serviciul ca ofițer secund cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000.

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000

3. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000 trebuie să dețină un certificat de competență.
4. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 4.1. pentru certificarea în funcția de ofițer secund, să îndeplinească cerințele pentru ofițerii responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500;
 - 4.2. pentru certificarea în funcția de comandant, să îndeplinească cerințele pentru ofițerii responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni în această funcție; totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când a efectuat serviciul ca ofițer secund cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 4.3. să fi încheiat formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut între 500 și 3 000.

Regula II/3

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație și a comandanților pe navele cu tonaj brut mai mic de 500

Nave care nu sunt angajate în voiaje costiere

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație, care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, neangajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență pentru nave cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500.
2. Fiecare comandant care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, neangajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență pentru funcția de comandant pe nave cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000.

Nave care sunt angajate în voiaje costiere

Ofițerul responsabil cu cartul de navigație

3. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență.
4. Fiecare candidat la certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care este angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 4.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 4.2. să fi încheiat:
 - 4.2.1. o formare specială, inclusiv o perioadă adecvată de stagiu de îmbarcare corespunzător, prevăzută de statul membru; sau
 - 4.2.2. un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de cel puțin 36 de luni;
 - 4.3. să respecte cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 4.4. să fi urmat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru ofițeri responsabili cu cartul de navigație pe nave cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere;
 - 4.5. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Comandantul

5. Fiecare comandant care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență.
6. Fiecare candidat la certificare în funcția de comandant pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 6.1. să aibă cel puțin 20 de ani;
 - 6.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație;
 - 6.3. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru comandanți pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere;
 - 6.4. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Excepții

7. Dacă administrația consideră că dimensiunea navei și condițiile de voiaj sunt de așa natură încât aplicarea completă a cerințelor din această regulă și din secțiunea A-II/3 din Codul STCW ar fi nerezonabilă sau impracticabilă, poate, în măsura necesară, să scutească comandantul și ofițerul responsabil cu cartul de navigație pe o asemenea navă sau clasă de nave de unele cerințe, ținând seama de siguranța tuturor navelor care s-ar putea afla în aceleași ape.

Regula II/4

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrețat care face parte din echipa de cart de navigație

1. Fiecare membru al personalului nebrețat care face parte din echipa de cart de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500, în afara celor aflați în formare sau ale căror sarcini în timpul cartului nu presupun calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de atribuții.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin două luni;
 - 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența prevăzute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 trebuie să fie realizate în funcții care presupun efectuarea cartului de navigație și implică îndeplinirea atribuțiilor efectuate sub directă supraveghere a comandantului, a ofițerului responsabil cu cartul de navigație sau a unui membru calificat al personalului nebrețat.

Regula II/5

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrețat ca marinari calificați în compartimentul punte

1. Fiecare marinar calificat în compartimentul punte care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină certificarea corespunzătoare.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să îndeplinească cerințele de certificare ca membru al personalului nebrețat care face parte din echipa de cart de navigație;
 - 2.3. fiind calificat ca membru al personalului nebrețat care face parte din echipa de cart de navigație, să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de:
 - 2.3.1. cel puțin 18 luni; sau
 - 2.3.2. cel puțin 12 luni și să fi încheiat o formă de pregătire aprobată;
 - 2.4. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/5 din Codul STCW.
3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească marinarii calificați pentru obținerea certificatelor înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-II/5 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.

CAPITOLUL III

COMPARTIMENTUL MAȘINI

Regula III/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație într-un compartiment mașini supravegheat sau a ofițerilor mecanici desemnați să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație într-un compartiment mașini supravegheat sau fiecare ofițer mecanic desemnat să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 kW, trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să fi încheiat un curs de formare profesională în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni, ca parte a unui program de formare aprobat incluzând un program de formare la bordul navei care respectă cerințele din secțiunea A-III/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi încheiat un curs de formare profesională în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni, dintre care cel puțin 30 de luni într-un stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini;
 - 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare obligatoriu, sarcini de cart în compartimentul mașini, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea unui șef mecanic sau a unui ofițer mecanic calificat;
 - 2.4. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/1 din Codul STCW;
 - 2.5. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Regula III/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundari pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3 000 kW

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secundar de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3 000 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele pentru certificare ca ofițer responsabil cu serviciul de cart în compartimentul mașini pe nave maritime cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 750 kW și să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în funcția respectivă:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer mecanic secundar, de cel puțin 12 luni ca ofițer mecanic calificat;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de șef mecanic, de cel puțin 36 de luni, totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, dacă candidatul a efectuat serviciul în funcția de ofițer mecanic secundar timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/2 din Codul STCW.

Regula III/3

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secunzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 kW și 3 000 kW

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 kW și 3 000 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare în funcția de ofițer responsabil cu serviciul de cart în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer mecanic secund, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni în funcția de ofițer mecanic aspirant sau ofițer mecanic;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de șef mecanic, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 24 de luni, din care cel puțin 12 luni în funcția de ofițer mecanic secund;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/3 din Codul STCW.
3. Fiecare ofițer mecanic având calificarea în funcția de ofițer mecanic secund pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3 000 kW poate efectua serviciul în funcția de șef mecanic pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mică de 3 000 kW, cu condiția ca certificatul să fie recunoscut în acest sens.

Regula III/4

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau care îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW, cu excepția celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri nu necesită o calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de sarcini.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin două luni;
 - 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența prevăzute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 trebuie să fie realizate în funcții de cart în compartimentul mașini și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a unui ofițer mecanic calificat sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.

Regula III/5

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat ca marinari calificați într-un compartiment mașini supravegheat sau desemnați să îndeplinească sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare marinar calificat în compartimentul mașini, care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW, trebuie să fie certificat în mod corespunzător.

2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să îndeplinească cerințele pentru certificare ca membru al personalului nebrevetat care participă la cart într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă;
 - 2.3. fiind calificat ca membru al personalului nebrevetat, care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini, să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul mașini de:
 - 2.3.1. cel puțin 12 luni; sau
 - 2.3.2. cel puțin șase luni și să fi încheiat o formă de pregătire aprobată;
 - 2.4. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/5 din Codul STCW.
3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească personalul nebrevetat din compartimentul mașini pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-III/5 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.

Regula III/6

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ca ofițer electrotehnist

1. Fiecare ofițer electrotehnist care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 de ani;
 - 2.2. să fi încheiat un curs practic de formare în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat, timp cel puțin 12 luni, dintre care cel puțin șase luni de stagiu de îmbarcare ca parte a unui program de formare aprobat care respectă cerințele din secțiunea A-III/6 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi urmat un curs practic de formare în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat, timp de cel puțin 36 de luni, dintre care cel puțin 30 de luni de stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini;
 - 2.3. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/6 din Codul STCW;
 - 2.4. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.
3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească ofițerii electrotehniști pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-III/6 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.
4. Fără a aduce atingere cerințelor de la punctele 1, 2 și 3, o persoană calificată corespunzător poate fi considerată de către un stat membru ca fiind capabilă să îndeplinească anumite funcții din secțiunea A-III/6.

Regula III/7

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ca marinar electrotehnist

1. Fiecare marinar electrotehnist care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 kW trebuie să fie certificat în mod corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 2.2. să fi încheiat un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin 12 luni de formare și experiență; sau
 - 2.3. să fi încheiat o formare profesională aprobată, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni; sau
 - 2.4. să dețină calificările care corespund competențelor tehnice din tabelul A-III/7 din Codul STCW și o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni; și
 - 2.5. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/7 din Codul STCW.
3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească marinarii electrotehniști pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele prevăzute pentru certificat în secțiunea A-III/7 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.
 4. Fără a aduce atingere cerințelor de la punctele 1, 2 și 3, o persoană calificată corespunzător poate fi considerată de către un stat membru ca fiind capabilă să îndeplinească anumite funcții din secțiunea A-III/7.

CAPITOLUL IV

RADIOCOMUNICAȚII ȘI OPERATORI DE RADIOCOMUNICAȚII

Notă explicativă

Dispozițiile obligatorii privind efectuarea cartului în ceea ce privește radiocomunicațiile sunt detaliate în regulamentele radiocomunicațiilor și în Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată. Dispozițiile pentru întreținerea echipamentului de radiocomunicații sunt detaliate în Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în orientările adoptate de Organizația Maritimă Internațională.

Regula IV/1

Aplicare

1. Sub rezerva dispozițiilor de la punctul 2, dispozițiile din prezentul capitol se aplică operatorilor de radiocomunicații de pe navele care navighează în Sistemul mondial pentru caz de sinistru și pentru siguranța navigației pe mare (GMDSS), după cum prevede Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.
2. Operatorii de radiocomunicații de pe navele care nu trebuie să respecte prevederile GMDSS din capitolul IV al Convenției SOLAS 74 nu trebuie să respecte dispozițiile din prezentul capitol. Cu toate acestea, operatorii de radiocomunicații de pe respectivele nave trebuie să respecte dispozițiile regulamentelor radiocomunicațiilor. Statele membre se asigură că operatorii de radiocomunicații respectivi primesc sau le sunt recunoscute certificatele corespunzătoare, după cum prevăd regulamentele radiocomunicațiilor.

Regula IV/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea operatorilor de radiocomunicații GMDSS

1. Fiecare persoană cu atribuții de radiocomunicații pe o navă care trebuie să participe la GMDSS trebuie să dețină un certificat corespunzător în privința GMDSS, eliberat sau recunoscut de statul membru conform dispozițiilor regulamentelor radiocomunicațiilor.
2. În plus, persoanele care solicită un certificat de competență în temeiul prezentei reguli, pentru efectuarea serviciului pe o navă care, așa cum prevede Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, trebuie să dețină echipament de radiocomunicații, trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-IV/2 din Codul STCW.

CAPITOLUL V

CERINȚE SPECIALE DE FORMARE PENTRU PERSONALUL DE PE ANUMITE TIPURI DE NAVE

Regula V/1-1

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, ofițerilor și personalului nebrevetat de pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice

1. Ofițerii și membrii personalului nebrevetat cu atribuții și responsabilități specifice privind marfa sau echipamentele de marfă de pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice trebuie să dețină un certificat de pregătire de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice.
2. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de pregătire de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice trebuie să fi încheiat o formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și trebuie să fi încheiat:
 - 2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul produselor petroliere sau chimice și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 1 din Codul STCW; sau
 - 2.2. o formare de bază autorizată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul tancurilor petroliere trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul tancurilor petroliere.
4. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul tancurilor petroliere trebuie:
 - 4.1. să respecte cerințele de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice;
 - 4.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice, să fi încheiat:
 - 4.2.1. cel puțin trei luni de stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unor tancuri petroliere; sau
 - 4.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul tancurilor petroliere într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;
 - 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobată pentru operațiunile de transport al mărfii la bordul tancurilor petroliere și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 2 din Codul STCW.
5. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul vaselor pentru transportul produselor chimice trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul vaselor pentru transportul produselor chimice.
6. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor chimice trebuie:
 - 6.1. să respecte cerințele de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice;
 - 6.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice, să fi încheiat:
 - 6.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul produselor chimice; sau
 - 6.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul unei nave pentru transportul produselor chimice într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;

- 6.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor chimice și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 3 din Codul STCW.
7. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctele 2, 4 sau 6, după caz, sau atestă în mod corespunzător un certificat de competență existent sau un certificat de aptitudini.

Regula V/1-2

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor și a personalului nebrevetat de pe vasele pentru transportul gazelor lichefiate

1. Ofițerii și membrii personalului nebrevetat cu atribuții și responsabilități specifice privind marfa sau echipamentele de marfă de pe navele pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate.
2. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să fi încheiat o formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și trebuie să fi încheiat:
 - 2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul gazelor lichefiate și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 1 din Codul STCW; sau
 - 2.2. o formare de bază aprobată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate.
4. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate trebuie:
 - 4.1. să îndeplinească cerințele de certificare privind formarea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate;
 - 4.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind formarea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate, trebuie să fi încheiat:
 - 4.2.1. cel puțin trei luni de stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unor nave pentru transportul gazelor lichefiate; sau
 - 4.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul unei nave pentru transportul gazelor lichefiate într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;
 - 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru operațiuni legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 2 din Codul STCW.
5. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 2 sau 4, după caz, sau atestă în mod corespunzător un certificat de competență existent sau un certificat de aptitudini.

Regula V/2

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje internaționale. Statele membre stabilesc aplicabilitatea prezentelor cerințe în cazul personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje naționale.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toate persoanele care servesc la bordul navelor de pasageri îndeplinesc cerințele secțiunii A-VI/1 punctul 1 din Codul STCW.

3. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie cursurile de formare și familiarizare prevăzute la punctele 5-9, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
4. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului, care trebuie să urmeze cursurile de formare prevăzute la punctele 7, 8 și 9, urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, cursuri corespunzătoare de reîmprospătare a cunoștințelor sau trebuie să dovedească faptul că au îndeplinit standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
5. Personalul care servește la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de familiarizare cu situațiile de urgență pe navele de pasageri corespunzător capacității, sarcinilor și responsabilităților sale, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 1 din Codul STCW.
6. Personalul care prestează servicii directe pasagerilor în spațiile rezervate acestora la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare în domeniul siguranței, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 2 din Codul STCW.
7. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat calificat în conformitate cu capitolele II, III și VII din prezenta anexă și ceilalți membri ai personalului desemnați în rolurile de echipaj să asiste pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare în domeniul gestionării mulțimilor pe navele de pasageri, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 3 din Codul STCW.
8. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice alte persoane desemnate în rolurile de echipaj ca fiind răspunzătoare pentru siguranța pasagerilor în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare aprobat în domeniul gestionării crizelor și al comportamentului uman, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 4 din Codul STCW.
9. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele cărora li se repartizează responsabilități imediate legate de imbarcarea și debarcarea pasagerilor, de încărcarea, descărcarea sau securizarea încărcăturilor sau de închiderea deschizăturilor din carenă la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să încheie un curs de formare aprobat privind siguranța pasagerilor, securizarea încărcăturii și integritatea carenei, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 5 din Codul STCW.
10. Statele membre se asigură că fiecărei persoane considerate calificate în conformitate cu punctele 6-9 i se eliberează un document de atestare a încheierii cursului de formare urmat.

Regula V/3

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai personalului de pe navele cărora li se aplică Codul IGF

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul unei nave căreia i se aplică Codul IGF, navigatorii trebuie să fi încheiat cursul de formare prevăzut la punctele 4-9, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
3. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toți navigatorii care servesc la bordul unei nave căreia i se aplică Codul IGF beneficiază de un curs de familiarizare adecvat specific navei și echipamentelor, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă.
4. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
5. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie să fi încheiat un curs de formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 1 din Codul STCW.
6. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF, care au fost calificați și certificați în conformitate cu regula V/1-2 punctele 2 și 5 sau cu regula V/1-2 punctele 4 și 5 pentru navele destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 1 din Codul STCW privind formarea de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.

7. Comandanții, șefii mecanici și toți membrii personalului cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului și a instalațiilor de combustibil de pe navele cărora li se aplică Codul IGF trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
8. În timp ce deține certificatul de aptitudini descris la punctul 4, fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie:
 - 8.1. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF și îndeplinește standardul de competență, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW;
 - 8.2. să fi efectuat cel puțin o lună de stagiu de îmbarcare aprobat care include cel puțin trei operațiuni de buncherare la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF; două dintre cele trei operațiuni de buncherare pot fi înlocuite cu o formare pe simulator aprobată privind operațiunile de buncherare, efectuată în cadrul cursului de formare menționat la punctul 8.1.
9. Comandanții, șefii mecanici și orice persoană cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului pe navele cărora li se aplică Codul IGF, care au fost calificați și certificați în conformitate cu standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 2 din Codul STCW pentru efectuarea serviciului la bordul navelor destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW privind formarea avansată pentru nave cărora li se aplică Codul IGF, cu condiția ca aceștia:
 - 9.1. să fi îndeplinit și cerințele de la punctul 6;
 - 9.2. să fi îndeplinit și cerințele privind buncherarea de la punctul 8.2 sau să fi participat și la efectuarea a trei operațiuni legate de marfă la bordul unei nave pentru transportul gazelor lichefiate;
 - 9.3. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare de trei luni, în ultimii cinci ani, la bordul:
 - 9.3.1. unor nave cărora li se aplică Codul IGF;
 - 9.3.2. unor nave-tanc care transportă, ca marfă, combustibili care fac obiectul Codului IGF; sau
 - 9.3.3. unor nave care utilizează, drept combustibil, gaze sau combustibili cu punct de aprindere scăzut.
10. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 4 sau, după caz, cu punctul 7.
11. Navigatorii care dețin certificate de aptitudini în conformitate cu punctul 4 sau 7 urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, un curs de formare corespunzător pentru reîmprospătarea cunoștințelor sau trebuie să dovedească faptul că au îndeplinit standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.

Regula V/4

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților și ale ofițerilor de punte de pe navele care operează în apele polare

1. Comandanții, ofițerii secunzi și ofițerii responsabili cu cartul de navigație de pe navele care operează în apele polare trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
2. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare trebuie să fi încheiat un curs de formare de bază aprobat pentru nave care operează în apele polare și să îndeplinească standardul de competență specificat în secțiunea A-V/4 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții și ofițerii secunzi de pe navele care operează în apele polare trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
4. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare trebuie:
 - 4.1. să îndeplinească cerințele pentru obținerea certificatului de formare de bază pentru nave care operează în apele polare;

- 4.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de cel puțin două luni, la nivel managerial sau în timpul îndeplinirii unor sarcini de cart la nivel operațional, în apele polare sau un alt stagiu de îmbarcare echivalent aprobat;
- 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru nave care operează în apele polare și îndeplinește standardul de competență prevăzut în secțiunea A-V/4 punctul 2 din Codul STCW.
5. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 2 sau, după caz, cu punctul 4.

CAPITOLUL VI

FUNȚII PRIVIND SITUAȚIILE DE URGENȚĂ, SECURITATEA MUNCII, SIGURANȚA, ÎNGRIJIREA MEDICALĂ ȘI SUPRAVIEȚUIREA

Regula VI/1

Cerințe minime obligatorii privind cursurile de familiarizare, formare de bază și instructaj în materie de siguranță pentru toți navigatorii

1. Navigatorii primesc cursuri de familiarizare și formare de bază sau instructaj în conformitate cu secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și îndeplinesc standardele corespunzătoare de competență prevăzute de aceasta.
2. În cazul în care formarea de bază nu este inclusă în calificările solicitate pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare de bază.

Regula VI/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire, bărcile de salvare și bărcile de salvare rapide

1. Persoanele care solicită eliberarea unui certificat de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapide, trebuie:
 - 1.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 1.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi urmat un curs de formare aprobat și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni;
 - 1.3. să îndeplinească standardele de competență pentru certificatele de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, prezentate în secțiunea A-VI/2 punctele 1-4 din Codul STCW.
2. Persoanele care solicită eliberarea unui certificat de aptitudini pentru bărcile de salvare rapide trebuie:
 - 2.1. să dețină un certificat de aptitudini pentru ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapide;
 - 2.2. să fi urmat un curs de formare aprobat;
 - 2.3. să îndeplinească standardele de competență pentru certificatele de aptitudini pentru bărcile de salvare rapide, prezentate în secțiunea A-VI/2 punctele 7-10 din Codul STCW.

Regula VI/3

Cerințe minime obligatorii pentru formarea privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor

1. Navigatorii responsabili cu operațiunile de stingere a incendiilor trebuie să fi încheiat cu succes o formare avansată privind tehnicile de stingere a incendiilor, cu accent în special pe organizare, tactici și comandă, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 din Codul STCW și să îndeplinească standardele de competență prevăzute de aceasta.

2. În cazul în care formarea privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor.

Regula VI/4

Cerințe minime obligatorii privind acordarea primului ajutor și a îngrijirilor medicale

1. Navigatorii desemnați să acorde primul ajutor la bordul navelor trebuie să îndeplinească standardele de competență privind acordarea primului ajutor prevăzute în secțiunea A-VI/4 punctele 1-3 din Codul STCW.
2. Navigatorii desemnați să acorde îngrijire medicală la bordul navelor trebuie să respecte standardele de competență privind îngrijirea medicală la bordul navelor, prevăzute în secțiunea A-VI/4 punctele 4-6 din Codul STCW.
3. În cazul în care formarea privind acordarea primului ajutor sau a îngrijirii medicale nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind acordarea primului ajutor sau a îngrijirii medicale.

Regula VI/5

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de aptitudini pentru ofițerii responsabili cu securitatea navei

1. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de aptitudini ca ofițer responsabil cu securitatea navei trebuie:
 - 1.1. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi efectuat un stagiu de îmbarcare corespunzător și să dețină cunoștințe privind operarea navelor;
 - 1.2. să îndeplinească standardele de competență pentru eliberarea certificatului de aptitudini pentru ofițerii responsabili cu securitatea navei, prezentate în secțiunea A-VI/5 punctele 1-4 din Codul STCW.
2. Statele membre se asigură că fiecărei persoane calificate în conformitate cu prevederile prezentei reguli i se eliberează un certificat de aptitudini.

Regula VI/6

Cerințe minime obligatorii privind formarea și instructajul în materie de siguranță pentru toți navigatorii

1. Navigatorii trebuie să primească cursuri de familiarizare privind siguranța, precum și cursuri sau instructaj de sensibilizare în materie de siguranță, în conformitate cu secțiunea A-VI/6 punctele 1-4 din Codul STCW și trebuie să respecte standardele corespunzătoare de competență prevăzute în aceasta.
2. În cazul în care sensibilizarea în materie de siguranță nu este inclusă în calificările solicitate pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de sensibilizare privind siguranța.

Navigatorii cu atribuții specifice în materie de siguranță

3. Navigatorii cu atribuții specifice în materie de siguranță trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/6 punctele 6, 7 și 8 din Codul STCW.
4. În cazul în care formarea privind atribuțiile specifice de siguranță nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind atribuțiile specifice de siguranță.

CAPITOLUL VII

CERTIFICATE ALTERNATIVE

Regula VII/1

Eliberarea certificatelor alternative

1. Fără a aduce atingere cerințelor pentru certificare prezentate în capitolele II și III din prezenta anexă, statele membre pot opta pentru eliberarea sau autorizarea eliberării altor tipuri de certificate, diferite de cele menționate în regulile din capitolele respective, cu condiția ca:
 - 1.1. funcțiile și nivelurile de responsabilitate corespunzătoare ce urmează să fie precizate în certificate și în atestate să fie selectate dintre cele care apar în secțiunile A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 și A-IV/2 din Codul STCW și să fie identice cu acestea;
 - 1.2. candidații să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunile corespunzătoare din Codul STCW și prezentate în secțiunea A-VII/1 din codul respectiv, pentru funcțiile și nivelurile care urmează să fie precizate în certificate și atestate;
 - 1.3. candidații să fi încheiat un stagiu de îmbarcare aprobat, care corespunde îndeplinirii funcțiilor și nivelurilor ce urmează să fie precizate în certificat; durata minimă a stagiului de îmbarcare este echivalentă cu durata stagiului de îmbarcare prevăzut în capitolele II și III din prezenta anexă; cu toate acestea, durata minimă a stagiului de îmbarcare nu trebuie să fie mai mică decât cea prevăzută în secțiunea A-VII/2 din Codul STCW;
 - 1.4. candidații pentru certificare care urmează să îndeplinească funcții de navigație la nivel operațional trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 1.5. certificatele sunt eliberate în conformitate cu cerințele articolului 4 din prezenta directivă și cu prevederile capitolului VII din Codul STCW.
2. Nu se eliberează certificate în conformitate cu prezentul capitol dacă statul membru nu a comunicat Comisiei informația prevăzută de Convenția STCW.

Regula VII/2

Certificarea navigatorilor

Fiecare navigator care îndeplinește o funcție sau un grup de funcții prevăzute în tabelele A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 sau A-II/5 din capitolul II sau în tabelele A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 sau A-III/5 din capitolul III sau A-IV/2 din capitolul IV din Codul STCW trebuie să dețină un certificat de competență sau un certificat de aptitudini, după caz.

Regula VII/3

Principii care reglementează emiterea certificatelor alternative

1. Un stat membru care optează pentru emiterea sau autorizarea unui certificat alternativ asigură respectarea următoarelor principii:
 - 1.1. nu se pune în aplicare un sistem de emitere a certificatelor alternative decât dacă acesta asigură un grad de siguranță pe mare și are un efect preventiv cu privire la poluare cel puțin echivalente cu cele prevăzute în celelalte capitole;
 - 1.2. orice dispoziție privind eliberarea certificatelor alternative în conformitate cu prezentul capitol trebuie să prevadă posibilitatea de înlocuire reciprocă a certificatelor cu cele eliberate în conformitate cu celelalte capitole.
2. Principiul înlocuirii reciproce de la punctul 1 trebuie să garanteze că:
 - 2.1. navigatorii certificați în temeiul capitolului II și/sau III și cei certificați în temeiul capitolului VII pot să efectueze serviciul pe navele a căror organizare de bord este de tip clasic sau de un alt tip;

- 2.2. navigatorii nu sunt instruiți pentru o organizare la bord specifică care să le afecteze capacitatea de a-și utiliza calificările în altă parte.
 3. La emiterea unui certificat conform prezentului capitol se ține seama de următoarele principii:
 - 3.1. eliberarea unor certificate alternative nu trebuie să fie utilizată în sine:
 - 3.1.1. pentru a reduce numărul membrilor echipajului la bord;
 - 3.1.2. pentru a reduce integritatea profesiei sau a „descalifica” profesional navigatorii; sau
 - 3.1.3. pentru a justifica repartizarea sarcinilor combinate ale ofițerilor responsabili cu cartul în compartimentul mașini și compartimentul punte unui singur deținător de certificat, în cursul unui cart specific, oricare ar fi acesta;
 - 3.2. persoana aflată la comanda navei trebuie să fie desemnată ca fiind comandantul, iar punerea în aplicare a unui sistem de eliberare a certificatelor alternative nu trebuie să afecteze în mod negativ poziția legală și autoritatea comandantului.
 4. Principiile de la punctele 1 și 2 garantează menținerea atât a competenței ofițerilor punte, cât și cea a ofițerilor mecanici.
-

ANEXA II

CRITERII PENTRU RECUNOAȘTEREA ȚĂRILOR TERȚE CARE AU ELIBERAT UN CERTIFICAT SAU SUB A CĂROR AUTORITATE A FOST ELIBERAT UN CERTIFICAT, PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 20 ALINEATUL (2)

1. Țara terță trebuie să fie parte la Convenția STCW.
 2. Țara terță trebuie să fie identificată de Comitetul pentru siguranță maritimă ca țară care a demonstrat că a pus pe deplin și integral în aplicare dispozițiile Convenției STCW.
 3. Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu participarea eventuală a oricărui alt stat membru implicat, a confirmat, prin intermediul unei evaluări a părții respective, care poate include inspecția instalațiilor și a procedurilor, că cerințele Convenției STCW privind standardele de competență, formare și certificare și standardele de calitate sunt pe deplin respectate.
 4. Un acord se află în curs de încheiere între statul membru și țara terță în cauză, în conformitate cu care orice modificare semnificativă a regimului de formare și certificare, prevăzut în conformitate cu Convenția STCW, este rapid notificată.
 5. Statul membru trebuie să fi adoptat măsurile pentru a se asigura că navigatorii care prezintă, în vederea recunoașterii, certificate pentru funcții de conducere au cunoștințe adecvate privind legislația maritimă a statului membru, referitoare la funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.
 6. Dacă un stat membru dorește să completeze evaluarea conformității unei țări terțe prin evaluarea anumitor unități de formare maritimă, acesta trebuie să procedeze în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-I/6 din Codul STCW.
-

ANEXA III

TIPUL DE INFORMAȚII CARE TREBUIE COMUNICATE COMISIEI ÎN SCOPURI STATISTICE

1. Atunci când se face trimitere la prezenta anexă, se furnizează următoarele informații prevăzute în secțiunea A-I/2 punctul 9 din Codul STCW, pentru toate certificatele de competență sau atestatele care dovedesc eliberarea lor și pentru toate atestatele care dovedesc recunoașterea certificatelor de competență eliberate de alte țări, iar acolo unde este marcat cu (*) furnizarea va fi într-o formă anonimată, astfel cum prevede articolul 27 alineatul (3) din prezenta directivă:

Certificate de competență (CC)/atestatele de recunoaștere a eliberării lor (EaI):

- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil (*);
- numele navigatorului (*);
- data de naștere a navigatorului;
- naționalitatea navigatorului;
- sexul navigatorului;
- numărul aprobat al CC (*);
- numărul EaI (*);
- funcția (funcțiile);
- data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;
- data expirării;
- statutul certificatului;
- limitări.

Atestatele care dovedesc recunoașterea certificatelor de competență eliberate de alte țări (EaR):

- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil (*);
- numele navigatorului (*);
- data de naștere a navigatorului;
- naționalitatea navigatorului;
- sexul navigatorului;
- țara care eliberează exemplarul original al CC;
- numărul original al CC (*);
- numărul EaR (*);
- funcția (funcțiile);
- data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;
- data expirării;
- statutul atestatului;
- limitări.

2. Statele membre pot furniza, pe o bază voluntară, informații privind certificatele de aptitudini (CAP) eliberate personalului nebrețat în conformitate cu capitolele II, III și VII din anexa la Convenția STCW, cum ar fi:
- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil (*);
 - numele navigatorului (*);
 - data de naștere a navigatorului;
 - naționalitatea navigatorului;
 - sexul navigatorului;
 - numărul CAP (*);
 - funcția (funcțiile);
 - data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;
 - data expirării;
 - statutul CAP.
-

ANEXA IV

Partea A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale ulterioare
(menționate la articolul 34)

Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a
Consiliului
(JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

Directiva 2012/35/UE a Parlamentului European și a
Consiliului
(JO L 343, 14.12.2012, p. 78).

Directiva (UE) 2019/1159 a Parlamentului European și a numai articolul 1 și anexa
Consiliului
(JO L 188, 12.7.2019, p. 94).

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 34)

Directiva	Termen de transpunere
2012/35/UE	4 iulie 2014, cu excepția articolului 1 punctul 5. 4 ianuarie 2015 în ceea ce privește articolul 1 punctul 5.
(UE) 2019/1159	2 august 2021

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 partea introductivă	Articolul 2 partea introductivă
Articolul 1 punctele 1-26	Articolul 2 punctele 1-26
Articolul 1 punctul 28	Articolul 2 punctul 27
Articolul 1 punctul 29	Articolul 2 punctul 28
Articolul 1 punctul 30	Articolul 2 punctul 29
Articolul 1 punctul 31	Articolul 2 punctul 30
Articolul 1 punctul 32	Articolul 2 punctul 31
Articolul 1 punctul 33	Articolul 2 punctul 32
Articolul 1 punctul 34	Articolul 2 punctul 33
Articolul 1 punctul 35	Articolul 2 punctul 34
Articolul 1 punctul 36	Articolul 2 punctul 35
Articolul 1 punctul 37	Articolul 2 punctul 36
Articolul 1 punctul 38	Articolul 2 punctul 37
Articolul 1 punctul 39	Articolul 2 punctul 38
Articolul 1 punctul 40	Articolul 2 punctul 39
Articolul 1 punctul 41	Articolul 2 punctul 40
Articolul 1 punctul 42	Articolul 2 punctul 41
Articolul 1 punctul 43	Articolul 2 punctul 42
Articolul 1 punctul 44	Articolul 2 punctul 43
Articolul 1 punctul 45	Articolul 2 punctul 44
Articolul 1 punctul 46	Articolul 2 punctul 45
Articolele 2 și 3	Articolele 1 și 3
Articolul 5 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (3a)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 4 alineatul (7)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (8)
Articolul 5 alineatul (8)	Articolul 4 alineatul (9)

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 5 alineatul (9)	Articolul 4 alineatul (10)
Articolul 5 alineatul (10)	Articolul 4 alineatul (11)
Articolul 5 alineatul (11)	Articolul 4 alineatul (12)
Articolul 5 alineatul (12)	Articolul 4 alineatul (13)
Articolul 5 alineatul (13)	Articolul 4 alineatul (14)
Articolul 5a	Articolul 5
Articolul 5b	Articolul 6
Articolul 6	Articolul 7
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1a)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (3a)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (3b)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9	Articolul 10
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (2a)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (2b)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (3a)	Articolul 13 alineatul (6)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (7)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (8)
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16	Articolul 17
Articolul 17	Articolul 18

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 18	Articolul 19
Articolul 19	Articolul 20
Articolul 20	Articolul 21
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Articolul 24	Articolul 25
Articolul 25	Articolul 26
Articolul 25a	Articolul 27
Articolul 26	Articolul 28
Articolul 27	Articolul 29
Articolul 27a	Articolul 30
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2) prima teză	Articolul 31 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 28 alineatul (2) a doua teză	Articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 29	Articolul 32
Articolul 30	—
Articolul 31	Articolul 33
Articolul 32	Articolul 34
—	Articolul 35
Articolul 34	Articolul 36
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa IV
Anexa IV	Anexa V
Anexa V	Anexa III

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO